

Başlarken

Sami ÖZDEMİR
Genel Dış İlişkiler ve Basın Sekreteri

Dergimizin bu sayısında Türkiye gündemini uzun yıllardır meşgul eden PKK terör örgütü ile mücadelenin zaman zaman isimleri değiştirilmiş, "milli birlik projesi", "kardeşlik projesi", "Kürt sorunu", "açılım süreci" gibi adlandırmalarla kamuoyuna sunulmuştur. Toplumda kabul görmeyen bu süreç, daha sonra devletin bazı kurumları tarafından PKK terör örgütüyle yapılan gizli görüşmeler ve içeriği Türk milletinden gizlenerek terör örgütüyle anlaşma sürecine girilmiş ve adına da ÇÖZÜM SÜRECİ denilmiştir.

Hükümet tarafından tayin edilen altmış üç kişiden, akil adam sıfatı ile ülkenin her tarafında sözde toplantılar yaparak, Türk milletini bilgilendirme ve bu çözüm sürecine katkı sunmalarını istemişlerdir. Toplumdan gelen sorular ve kendilerinin de tam anlamıyla içeriğini bilmedikleri konular karşısında çelişkiye düşen akil adamlar, zaman zaman katılımcılarla tartışarak çatışma süreci de yaşamışlardır.

Bu çözüm sürecinde hangi tavizlerin verildiği ve PKK terör örgütünün taleplerinin neler olduğu henüz Türk milleti tarafından bilinmemektedir. Bizim için kırmızı çizgilerimiz olan Türk kimliği ve üniter devlet yapımız elimizden mi alınacak? Bu sorunun cevabını ve toplumsal tepkimizi kurum olarak her platformda gündeme getirdik. Bu ve buna benzer birçok sorunla ilgili Türkiye Kamu-Sen ve Türk Eğitim-Sen Genel Başkanı Sayın İsmail KONCUK, yazılı ve görsel basında defalarca açıklamalar yapmıştır. Hatta Türk Eğitim-Sen olarak süreçle ilgili olarak yapmış olduğumuz anket sonucunu da sizlerle bu sayımızda paylaşıyoruz. Cevabını araştırmak zorunda kaldığımız konuları da işin uzmanı olan siyasi partilerin temsilcileri ve akademisyenlerle görüşerek siz değerli okurlarımıza sunmak istedik.

Katkılarını bizlerden esirgemeyen ;

***AKP Kütahya Milletvekili Prof. Dr. Sayın İdris BAL 'a**, CHP Grup Bşk. Vekili Yalova Milletvekili Sayın Muharrem İNCE' ye, **MHP Gn. Bşk. Yrd. İstanbul Milletvekili Sayın Atilla KAYA' ya,** MHP Kayseri Milletvekili ve Eski Türk Tarih Kurumu Bşk. Prof. Dr. Sayın Yusuf HALAÇOĞLU' na, **Türk Ocağı Gn. Bşk. Prof. Dr. Sayın Mehmet ÖZ 'e,** Aydınlar Ocağı Gn. Bşk. Prof. Dr. Sayın Mustafa ERKAL 'a, **Aydınlar Ocağı Eski Gn. Bşk. Prof. Dr. Sayın Mustafa KAFALI' ya**, Gazi Üniversitesi Öğretim Üyesi Prof. Dr. Sayın İskender ÖKSÜZ' e, **Ege Üniversitesi Tarih Bölümü Üyesi Prof. Dr. Sayın Mehmet ERSAN' a,** Araştırmacı Yazar Arslan TEKİN'e teşekkür ederim.*

TÜRK EĞİTİM-SEN

Türkiye Eğitim, Öğretim ve Bilim Hizmetleri
Kolu Kamu Çalışanları Sendikası
GENEL MERKEZİ

Nisan - Mayıs - Haziran 2013
Sayı : 43

Türk Eğitim-Sen Genel
Merkezi adına Sahibi
İsmail KONCUK
Genel Başkan

Genel Yayın Yönetmeni
Sami ÖZDEMİR
Genel Dış İlişkiler ve Basın Sekreteri

Yayın Kurulu
Musa AKKAŞ
Seyit Ali KAPLAN
Talip GEYLAN
Cengiz KOCAKAPLAN
M. Yaşar ŞAHİNDOĞAN
Basın Danışmanı
Meltem YALÇINKAYA

Yönetim Yeri
Bayındır 2 Sokak No:46
Kızılay/ANKARA
Tel:0312 424 09 60
Faks:0312 424 09 68

Dergimiz yerel süreli ve ücretsizdir.

Üç ayda bir yayınlanır

Dergide bulunan yazıların sorumluluğu
yazarlarına aittir
Basım Tarihi 03.07.2013

Grafik Tasarım ve Baskı

Altuğ Ajans Reklam Basın Yayın
Fatih Taha AKALAN
Bayındır 2 Sk. No: 68 /13 Kızılay/ANKARA
Tel ve Faks: 0.312 417 81 07
Basım Yeri : Dumat Ofset Matbaacılık San. ve Tic. Ltd. Şti.
Bahçekapı Mah. 2477 Sokak No:6 Şaşmaz /ANKARA
TÜRK EĞİTİM-SEN, TÜRKİYE KAMU-SEN
(Türkiye Kamu Çalışanları Sendikaları
Konfederasyonu) Üyesidir.

İÇİNDEKİLER

MAKALE
Genel Başkanımız
İsmail KONCUK :
ASLANI KEDİYE BOĞDURMAK MI ?
AÇILIM ve BARIŞ SÜRECİ Mİ ? 04

ANKET
ÇÖZÜM SÜRECİ Mİ
ÇÖZÜLME SÜRECİ Mİ ? 05

Türk Eğitim-Sen öğretmenlerin ve diğer eğitim çalışanlarının; bölücü elebaşının muhatap alındığı İmralı görüşmeleriyle başlayan, kimileri tarafından çözüm kimileri tarafından ise ihanet olarak adlandırılan gelişmeler ile başkanlık ve eyalet sistemi hakkındaki görüşlerini öğrenmek, AB üyeliğine bakış açılarını ölçmek ve gündeme dair diğer konulara yaklaşımını değerlendirmek amacıyla bir anket çalışması düzenledi.

HABER
YBO'LAR PKK'NIN TALEBİ
DOĞRULTUSUNDA MI KAPATILIYOR ? 11

SÖYLEŞİ
AK PARTİ Kütahya Milletvekili
Prof. Dr. İdris BAL 12

" İyi niyet ve cesaret çok önemlidir ama bir o kadar da ihtiyatlı, tedbirli olmamız gerekmektedir. Enver Paşa çok iyi niyetliydi, çok cesurdu ama ihtiyatlı olmadığı, fizibilite çalışmalarını yapmadığı ve eleştirilerden ders almadığı için 90 bin kişinin şehit olmasına neden oldu. "

SÖYLEŞİ
CHP Grup Başkanvekili ve
Yalova Milletvekili Muharrem İNCE 18

"Başbakan ne zaman CHP'yi BDP ve PKK ile özdeşleştirse, ne zaman MHP'ye çok sert çıkışlar yapsa, bilin ki bunun arkasında PKK ile pazarlıkları vardır. "

Prof. Dr. Mustafa KAFALI :

" Bu kavimler il isimlerini kullanmışlardır. Divan-Lügati't Türk'te de geçer, il isimleri vardır. İl'den maksat şudur devlet kurma gücünü gösterebilecek yapı il'dir. Oğuz İl'i, Kıpçak İl'i, Karluk İl'i, Uygur İl'idir. O yapının dışında bunların hepsi birleşip de cihan devleti olunca Türk adını alırlar. "

SÖYLEŞİ

MHP Genel Başkan Yardımcısı İstanbul Milletvekili Atila KAYA ile Kimi Çevreler tarafından ÇÖZÜM, Kimi Çevreler Tarafından ise ÇÖZÜLME Olarak Nitelendirilen Süreç ile İlgili Söyleşi Gerçekleştirdik. 23

İdris BAL :

"Partilerin içerisinde farklı düşünenler olabilir. Demokrasi sınırları içerisinde bunlar ifade edilir, rapor haline getirilir. Ben de bu hususta iyi niyetimi, iyi ve kötü senaryoyu ortaya koyan uyarılarımı yaptım. Hatta bu uyarılarımı yazılı olarak da yaptım, rapor haline de getirdim."

SÖYLEŞİ

MHP Kayseri Milletvekili Prof. Dr. Yusuf HALAÇOĞLU ile Türk Kimliği ve Süreç ile ilgili Söyleşi Yaptık. 29

Muharrem İNCE :

" Bunların bir kısmı laiklikten, bir kısmı üniter devletten nefret etmekte, bir kısmı da günü kurtarma derdindedir. Üçünün kesişim kümesidir."

MAKALE

TÜRKSÜZ , TÜRKİYESİZ SÜREÇLER ÇÖZÜM DEĞİL ÇÖZÜLME GETİRİR 36

Prof. Dr. Mehmet ÖZ

Atila KAYA :

" PKK neyin karşılığında ateşkes ilan etmiştir? Sorulması gereken soru budur. 40 yıldır dağda elinde silah olan insanlar niye birdenbire bundan vazgeçmiştir? "

SÖYLEŞİ

Prof. Dr. Mustafa KAFALI 40

"Şöyle söyleyeyim; devlet Türk-Oğuz ağırlıklıdır ama hepsini birleştirdiği zaman Türk ismini alır ve kağanlık haline gelir. Bütün Türk topluluklarını birleştirdiğin zaman bizde zaten kağanlık oluyor, değilse han deniliyor, bey deniliyor. "

MAKALE

TÜRKSÜZ TÜRKİYE ANAYASASI 47

Prof. Dr. İskender ÖKSÜZ

MAKALE

TÜRK ADI ve TÜRK KİMLİĞİNE DAİR 50

Prof. Dr. Mehmet ERSAN

MAKALE

Çelişkiler Yumağı : ÇÖZÜM ve BARIŞ SÜRECİNİN ARKA PLANI 44

Prof. Dr. Mustafa ERKAL

MAKALE

Mehmet Akif BİR TÜRK MİLLİYETÇİSİDİR 60

Dr. Arslan TEKİN

Yusuf HALAÇOĞLU:

" Başbakan'ın bilmediği bir husus var: Üniter yapılardan federatif sisteme geçiş olmaz. Genelde federatif sistemlerden üniter yapıya, tek devlet statüsüne geçilir. Amerika Birleşik Devletleri örnek gösteriliyor. Amerika Birleşik Devletleri zaten isminden de anlaşılacağı üzere iki devletçiğin bir araya gelmesiyle başkanlık sistemi altında teşkilatlanmıştır.

İsmail KONCUK / Genel Başkan

Aslanı kediye boğdurmak mı ? Açılım ve Barış Süreci mi ?

Dünyadaki baş döndürücü gelişmelere paralel olarak ülkemizde de çok ciddi olarak takip edilmesi gereken değişimler olmaktadır. Yaklaşık 10 yıldır ülkeyi yöneten siyasi iktidarın vermiş olduğu mesajlar ve bilgiler dışında gizli bir ajandasının olduğu kamuoyunun malumudur. Anayasa sürecinde vaat edilenler ile elde edilen netice, Kürt açılımında anlatılan ile ortaya çıkan sonuç, barış süreci olarak servis edilen çalışmalar ile karşımıza çıkacak olanlar iktidarın gizli bir gündeminin olduğunu ve kapalı kapılar ardında Türk milletinden gizlenen bazı sözlerin verildiğini ispat etmektedir.

On altı büyük devlet kurmuş olan, dört bin yıldan fazla tarihe sahip ve İslam'ın bin yıl bayraktarlığını yapmış necip Türk milletinin kahraman ecdadı, acaba Anayasa'dan Türk milleti kavramının ve Türklüğün çıkarılması çalışmalarında mezarlarında neler hissediyordur? Biz eminiz ki, kemikleri sızlıyor ve acaba biz bunu hak edecek neler yaptık diye düşünüyordur. Fakat bunu yapanlar "Türk" kavramının bir üst kimlik olduğunu anlamaktan aciz bir zihni meleke ile etnik kimlik dayatması yaparak diğer etnik unsurların da Anayasa'da yer alması gerektiğini savunmaktadır. Anayasa'da tanımını bulan Türk kavramı, bir üst kimlik olarak açıkça ifade dilmektedir. Dünyanın kocaman bir köy olduğu, bütün kurum ve organizasyonların birleşip bütünleşmek üzerine kurgulandığı bu çağda insanları etnik olarak ayırıp bölmenin, küçük parçalara ayırmanın iyi niyet olarak algılanması saflık, basiretsizlik hatta ihanettir.

Açılım olarak bizlere servis edilen, büyük toplantılarla takdim edilip sanki kamuoyunda geniş bir konsensüs sağlanmış gibi dile getirilen Kürt açılımı, namı diğer Mili Birlik ve Kardeşlik projesi, PKK terör örgütünü daha da küstahlaştırıp Sevr anlaşmasının en

ağır maddelerini Türkiye Cumhuriyeti Devleti'ne dayatmanın ötesinde bir getiri sağlamamıştır. Bu sanal çatışmasızlık ortamında PKK ve yandaşları iyice şımarıp, fütursuzca taleplerinin dile getirmektedir. Fakat bunun neticesinde, olan yine Türk milletine ve onun kahraman evlatlarına olmuştur. Fakat gizli gündemi olan iktidar, bunun da bahanesini bulmuş, açılımı engellemeye çalışanların yaptığı çalışmalar olarak kendi başarısızlıklarını ve aymazlıklarını gizleme yoluna gitmişledir.

Barış ve çözüm süreci olarak ortaya atılan gelişmelerle birlikte akil insanlar grubu oluşturulmuştur. Fakat bu süreç ve dâhilinde oluşturulan bu grubun misyonu ve çalışmaları ise toplumda ciddi olarak kafa karışıklığına ve rahatsızlığa yol açmaktadır. Aslında grup, yanlış kişilerle muhatap olmakta ve ıslah olmayı yanlış kesimlerden beklenmektedir. Bir misalle bu durumu izah etmek istiyoruz. Siz işten çıkmış evinize gelmişsiniz. Akşam yemeğinizi yedikten sonra evinizde istirahat edip ailenizle ve çocuğunuzla zaman geçirirken daire kapınız birileri tarafından havaya uçuruluyor, içeriye eli silahlı ve gözü dönmüş katiller giriyor. Sizin gözünüzün önünde ailenizi kurşuna dizip elini kolunu sallayarak yan apartmana gidiyor. Ve orada normal hayatına devam ediyor. Mahalle muhtarı da akil insanlar heyetini size gönderip; aman şikâyetçi olma, hakkını helal et, barış olsun, bu adamlar ceza çekmesin, gelip senin apartmanında normal bir şekilde yaşasın, diyor. Barış süreci ve akil insanlar grubunun çalışması aynen bundan ibarettir. Hükümet, "Ben eşkıya ile anlaştım, onlar gelip ülkede yaşayacaklar. Hatta ben onlara iş, ev ve ücret de vereceğim. Siz akil insanlar ülkeyi dolaşın ve suçsuz insanları, mağdur insanları ikna edin, şikâyetçi olmasınlar." demektedir. Bunu hangi vicdan, hangi insanlık, hangi adalet felsefesi kabul edebilir. Akil insanlar aslında Kandil'e gitmeli ve PKK terör örgütünü Türk adaletine teslim olmaya ikna etmelidir. Aksi durum aslanın kediye boğdurulmasından başka bir şey değildir.

Hükümetin gayretleri ve başta akil insanlar olmak üzere iktidar yanlısı unsurların tüm manipülasyon çalışmalarına rağmen Türk Milleti gerçeği çok net görmekte ve yaşanan sürecin vehametini kavramaktadır. Nitekim sendikamızın süreçle ilgili yaptığı anketin sonuçları da buna somut şekilde işaret etmektedir. Milletimiz, perde arkasını okuyabilmekte ve örtülü niyetleri sezebilmektedir. Dileriz, Hükümet yanlışından en kısa sürede dönerek, hem kendini tarihin vicdanında mahkum edecek ve hem de milletimizi uzun yıllar sıkıntıya düşürecek olan bu zillet sürecini sonlandırır.

ÇÖZÜM SÜRECİ Mİ ? ÇÖZÜLME SÜRECİ Mİ ?

Türk Eğitim-Sen öğretmenlerin ve diğer eğitim çalışanlarının; bölücü elebaşının muhatap alındığı İmralı görüşmeleriyle başlayan, kimileri tarafından çözüm kimileri tarafından ise ihanet olarak adlandırılan gelişmeler ile başkanlık ve eyalet sistemi hakkındaki görüşlerini öğrenmek, AB üyeliğine bakış açılarını ölçmek ve gündeme dair diğer konulara yaklaşımını değerlendirmek amacıyla bir anket çalışması düzenledi. 09-24 Nisan 2013 tarihleri arasında hem Türk Eğitim-Sen'in internet sitesinde hem de 7 farklı internet sitesinde yayınlanan anketimize 10 bin 178 kişi katıldı.

Çarpıcı anket sonuçları arka sayfada

Ankete katılanların; yüzde 22.7'si ilkokulda, yüzde 22.6'sı ortaokulda, yüzde 21.2'si lisede, yüzde 17'si MEB taşra teşkilatında, yüzde 4.2'si üniversitelerde, yüzde 2.3'ü MEB merkez teşkilatında, yüzde 0.5'i YÖK ve Yurt-Kur'da görev yaparken; yüzde 9.5'i de diğer seçeneğini işaretlemiştir.

-Yüzde 51.5'i öğretmen, yüzde 16.1'i okul müdür yardımcısı, yüzde 14'ü okul müdürü, yüzde 5.9'u genel idari hizmetler sınıfında görevli (memur/hizmetli/şef/teknisyen v.b.), yüzde 2.1'i okul müdür başyardımcısı, yüzde 1.9'u akademisyen iken yüzde 8.5'i de diğer seçeneğini işaretlemiştir.

-Yüzde 80.4'ü herhangi bir sendikaya üye olduğunu belirtirken yüzde 19.6'sı sendikaya üye olmadığını kaydetmiştir.

-Herhangi bir sendikaya üye olduğunu belirtenlerin yüzde 68'i Türkiye Kamu-Sen'e, yüzde 20.1'i Memur-Sen'e, yüzde 3.7'si Kesk'e, yüzde 1.5'i Birleşik Kamu-İş'e bağlı sendikalara üye olduklarını ifade ederken yüzde 6.7'si diğer seçeneğini işaretlemiştir.

ANKETE KATILANLARIN YÜZDE 68.5'İ TERÖR ÖRGÜTÜ VE İMRALI İLE GÖRÜŞÜLEREK BARIŞIN SAĞLANABİLECEĞİNE İNANMIYOR

Ankete katılanlara PKK terör örgütü ve İmralı ile görüşülerek barışın sağlanabileceğine inanıp inanmadıklarını sorduk. Buna göre; yüzde 68.5'i PKK terör örgütü ve İmralı ile görüşülerek barışın sağlanabileceğine inanmadığını belirtmiştir.

ANKETE KATILANLARIN YÜZDE 56.2'Sİ BU SÜRECİN SONUNDA TERÖRÜN DAHA DA GÜÇLENECEĞİNİ, ÇÖZÜLME VE BÖLÜNMENİN BAŞLAYACAĞINI DÜŞÜNÜYOR

Ankete katılanlara "Size göre bu süreç nasıl sonuçlanacak?" sorusunu yönelttik. Buna göre; yüzde 56.2'si terör daha da güçlenecek, çözülme ve bölünme başlayacak; yüzde 30.1'i PKK silah bırakacak, terör sona erecek; yüzde 7.7'si hiçbir değişiklik olmayacak cevabını verirken yüzde 6'sı da diğer seçeneğini işaretlemiştir.

ANKETE KATILANLARIN YÜZDE 64.1'İ "HÜKÜMET, TERÖRÜN SONA ERMESİ, ÜLKEMİZE BARIŞ VE HUZUR GELMESİ İÇİN BU SÜREÇ BAŞLATILMIŞTIR" İFADESİNE KATILMIYOR

Ankete katılanların yüzde 64.1'i "Hükümet, terörün sona ermesi, ülkemize barış ve huzur gelmesi için bu süreci başlatmıştır" ifadesine katılmadığını söylerken yüzde 35.9'u da bu ifadeye katıldığını belirtmektedir.

ANKETE KATILANLARIN YÜZDE 63.5'İ "SÜRECİN BAŞLAMASININ VE HÜKÜMETİN BUNDA ROL ÜSTLENMESİNİN NEDENLERİNDEN BİRİSİ YAKLAŞAN CUMHURBAŞKANLIĞI, YEREL VE GENEL SEÇİMLERDİR" İFADESİNE KATILDIĞINI BELİRTİYOR

"Sürecin başlamasının ve Hükümetin bunda rol üstlenmesinin nedenlerinden birisi yaklaşan

Cumhurbaşkanlığı, yerel ve genel seçimlerdir" ifadesine katılanların oranı yüzde 63.5, bu ifadeye katılmayanların oranı ise yüzde 36.5'dir.

ANKETE KATILANLARIN YÜZDE 58.2'Sİ "MEVCUT İKTİDAR, TERÖRLE MÜCADELEDE BAŞARISIZ OLDUĞU İÇİN BU SÜREÇ BAŞLATILMIŞTIR" İFADESİNE KATILIYOR

"Mevcut iktidar, terörle mücadelede başarısız olduğu için bu süreç başlatılmıştır" ifadesine katılanların oranı yüzde 58.2, bu ifadeye katılmayanların oranı yüzde 41.8'dir.

ANKETE KATILANLARIN YÜZDE 68.4'Ü "SİYASİ ERK'İN TÜRKİYE'DE BAŞKANLIK SİSTEMİNİN VE EYALET SİSTEMİNİN UYGULANMASINI İSTEMESİ DOLAYISIYLA BAZI KESİMLERİN DESTEĞİNİ ALMAK AMACIYLA BU SÜREÇ BAŞLATILMIŞTIR" İFADESİNE KATILDIĞINI BELİRTİYOR

"Siyasi erk'in Türkiye'de başkanlık sisteminin ve eyalet sisteminin uygulanmasını istemesi nedeniyle bazı kesimlerin desteğini almak amacıyla bu süreç başlatılmıştır" ifadesine katılanların oranı yüzde 68.4, bu ifadeye katılmayanların oranı yüzde 31.6'dır.

ANKETE KATILANLARIN YÜZDE 71.1'İ BU SÜRECİN BÖLÜCÜ ELEBAŞI VE TERÖR ÖRGÜTÜNÜN MEŞRULAŞTIRILMASINA NEDEN OLACAĞINI DÜŞÜNÜYOR

Ankete katılanların yüzde 71.1'i bu sürecin bölücü elebaşı ve terör örgütünün meşrulaştırılmasına neden olacağını düşünürken yüzde 28.9'u bu sürecin bölücü elebaşı ve terör örgütünün meşrulaştırılmasına neden olacağını düşünmediğini söylemiştir.

ANKETE KATILANLARIN YÜZDE 74.4'Ü BU SÜRECİN; SURİYE VE IRAK'TAKİ YENİDEN YAPILANDIRMAYI HIZLANDIRARAK, AB VE ABD'NİN BÖLGESEL POLİTAKALARININ ETKİNLİĞİNİ ARTIRACAĞINI SÖYLÜYOR

Ankete katılanların yüzde 74.4'ü bu sürecin Suriye ve Irak'taki yeniden yapılandırmayı hızlandırarak AB ve ABD'nin bölgesel politikalarının etkinliğini artıracağını söylerken yüzde 25.6'sı sürecin AB ve ABD'nin bölgesel politikalarının etkinliğini artırmayacağını ifade etmiştir.

ANKETE KATILANLARIN YÜZDE 67.5'İ PKK'NIN HİÇBİR YAPTIRIMA MARUZ KALMADAN SINIR DIŞINA ÇEKİLMESİNİ GENEL BİR AF OLARAK DEĞERLENDİRİYOR

"PKK'nın hiçbir yaptırıma maruz kalmadan sınır dışına çekilmesi genel bir af olarak değerlendirilebilir mi?" sorusuna ankete katılanların yüzde 67.5'i evet, yüzde 32.5'i hayır cevabı vermiştir.

ANKETE KATILAN VE AKİL İNSANLAR HEYETİ İLE İLGİLİ BİLGİ SAHİBİ OLDUĞUNU SÖYLEYENLERİN YÜZDE 65.3'Ü HEYETİN TÜRKİYE İÇİN OLUMLU BİR KATKI SAĞLAYACAĞINI DÜŞÜNMÜYOR

"Türkiye'nin tüm bölgelerinde süreci tanıtıcı çalışmalar yapacağı, konuyla ilgili Hükümet ile istişarede bulunacağı, halkla ve kanaat önderleri ile buluşacağı ifade edilen Akil İnsanlar Heyeti hakkında bilgi sahibi misiniz?" sorusuna ankete katılanların yüzde 90.1'i evet, yüzde 9.9'u hayır cevabı vermiştir.

Akil İnsanlar Heyeti hakkında bilgi sahibi olduğunu söyleyenlere, "Heyetin Türkiye için olumlu bir katkı sağlayacağını düşünüyor musunuz?" sorusunu yönelttik. Buna göre; yüzde 65.3'ü hayır, yüzde 31.5'i evet, yüzde 3.2'si ise fikrim yok cevabını vermiştir.

Akil İnsanlar Heyetinin Türkiye için olumlu bir katkı sağlayacağını düşünmeyenlere bunun nedenlerini sorduk. Buna göre; yüzde 44.8'i bu heyet Hükümetin istediği toplumsal algıyı oluşturmak için başlattığı bir psikolojik harekâttır, yüzde 22.4'ü sürece inanmadığım ve bunu kabul etmediğim için akil insanlar şeklinde bir heyetin oluşturulmasına da karşıyım, yüzde 19.4'ü akil insanlar olarak seçilen kişilerin bazılarının bölücü örgütün amaçlarına hizmet eden fikirlere sahip olması, yüzde 9.9'u da farklı görüşlerin temsil edilmemesi, listedeki isimlerin "Hükümet politikalarını

onaylayan" kişilerden oluşması cevabını vermiştir. Bu soruya diğer cevabı verenlerin oranı yüzde 3.5'tir.

"Başbakan 'Eskiden o psikolojik harekât denen ifadeler vardı ya. Bu toplumsal algıyı akil adamların hazırlaması lazım' demişti. Bunun 28 Şubat sürecinde yürütülen yöntemlerle benzerlik taşıdığını düşünüyor musunuz?" sorusuna ankete katılanların yüzde 48.8'i evet, yüzde 17.8'i kısmen, yüzde 33.4'ü hayır cevabını vermiştir.

ANKETE KATILANLARIN YÜZDE 56'SI AKİL İNSANLAR HEYETİ İLE HEYET-İ NASİHA ARASINDA BENZERLİK OLDUĞU YÖNÜNDEKİ ELEŞTİRİLERE KATILIYOR

"Akil İnsanlar Heyeti ile 1919 yılında Damat Ferit Paşa hükümetinin milli direnişi kırmak amacıyla oluşturduğu Heyet-i Nasiha arasında benzerlikler olduğu şeklindeki eleştirilere katılıyor musunuz?" sorusuna ankete katılanların yüzde 56'sı evet, yüzde 32.1'i hayır, yüzde 11.9'u da fikrim yok cevabını vermiştir.

ANKETE KATILANLARIN YÜZDE 67.5'İ ÖĞRENCİ ANDI KALDIRILSIN ÖNERİSİNE KARŞI ÇIKIYOR

Ankete katılanların yüzde 67.5'i Akil İnsanlar Heyetinde yer alan bazı isimlerin "Öğrenci Andı kaldırılsın" şeklindeki önerisini desteklemediğini, yüzde 32.5'i de desteklediğini ifade etmiştir.

ANKETE KATILANLARIN YÜZDE 68'İ TÜRK KİMLİĞİNE YÖNELİK BİR TEHDİT OLDUĞUNU DÜŞÜNÜYOR

Ankete katılanların yüzde 68'i ülkemizde son yıllarda Türk kimliğine yönelik bir tehdit olduğunu düşünürken yüzde 32'si Türk kimliğine yönelik bir tehdit olmadığını kaydetmiştir.

ANKETE KATILANLARIN YÜZDE 90'I TÜRK BAYRAĞININ ADININ DEĞİŞTİRİLMESİ ÖNERİSİNE KARŞI

Ankete katılanların yüzde 90'ı Türk bayrağının adının devlet bayrağı şeklinde değiştirilmesi önerisine karşı çıktığını belirtti.

ANKETE KATILANLARIN YÜZDE 69.8'İ BAŞKANLIK SİSTEMİNE KARŞI ÇIKIYOR

Ankete katılanlara başkanlık sistemini destekleyip desteklemediklerini de sorduk. Buna göre; yüzde 69.8'i başkanlık sistemini desteklemediğini, yüzde 25.6'sı başkanlık sistemini desteklediğini söylerken yüzde 4.6'sı da fikrim yok cevabını vermiştir.

Başkanlık sistemini destekleyenlere bunun nedenlerini sorduk. Buna göre yüzde 28.4'ü devlet başkanını doğrudan halkın seçmesi, yüzde 20.7'si istikrar sağlanır, yüzde 20'si parlamenter sisteme göre kararlar daha hızlı alınır, yüzde 12.4'ü Türkiye'nin farklı kesimlerden oluşan sosyal yapısına daha uygun, yüzde 6.3'ü Türkiye artık üniter devlet yapısıyla yönetilemiyor, yüzde 3.6'sı yasama ve yürütme birbirini daha iyi denetler derken yüzde 8.6'sı diğer seçeneğini işaretlemiştir.

Başkanlık sistemini desteklemeyenlere bunun nedenlerini sorduk. Buna göre; yüzde 48'i üniter devlet yapısına uygun değildir ve eyalet sistemini öngörmektedir, yüzde 21.6'sı otoriter rejim algısı yaratır, diktatörlüğe eğilimi artırır, yüzde 17.7'si ülkemize en uygun sistem parlamenter sistemdir, yüzde 4.5'i federal toplum yapısına sahip olan ABD dışında uygulanan ülkelerde istikrar sağlamamıştır ve yine yüzde 4.5'i devlet başkanının görev süresi sona ermeden görevden alınamaması ve halkın hesap sorma hakkının olmaması cevabını vermiştir. Bu soruya diğer cevabı verenlerin oranı da yüzde 3.7'dir.

ANKETE KATILANLARIN YÜZDE 77.9'U TÜRKİYE'YE EYALET SİSTEMİNİN GETİRİLMESİNİ İSTEMİYOR

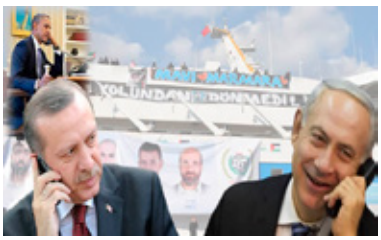
"Türkiye'ye eyalet sisteminin getirilmesini ister misiniz?" sorusuna ankete katılanların yüzde 77,9'u hayır, yüzde 17.1'i evet, yüzde 5'i de fikrim yok cevabı vermiştir.

Bu soruya hayır cevabı verenlere bunun nedenlerini sorduk. Buna göre; yüzde 64.7'siTürkiye'nin üniter yapısına zarar verir, bölünmeye yol açar; yüzde 22.2'si Türkiye'nin siyasi, idari, sosyal ve kültürel yapısına uygun bir sistem değildir; yüzde 10.6'sı emperyalist ülkelerin ülkemiz üzerindeki etkinliği artar derken yüzde 2.5'i de diğer cevabını vermiştir.

ANKETE KATILANLARIN YÜZDE 69.1'İ EYALET SİSTEMİ İLE BİRLİKTE KAMU ÇALIŞANLARININ İŞ GÜVENCESİNİ KAYBETME RİSKİYLE KARŞI KARŞIYA KALABİLECEĞİNİ BELİRTİYOR

"Eyalet sistemi ile birlikte esnek istihdam modelinin geleceğini, kamu hizmetinin yerel idareler tarafından verileceğini ve kamu çalışanlarının iş güvencesini kaybetme riskiyle karşı karşıya kalabileceğini düşünüyor musunuz?" sorusuna ankete katılanların yüzde 69.1'i evet, yüzde 23.8'i hayır, yüzde 7.1'i de fikrim yok cevabını vermiştir.

ANKETE KATILANLARIN YÜZDE 87'Sİ İSRAİL'İN MAVİ MARMARA BASKINI NEDENİYLE ÖZÜR DİLEMESİNİ SAMİMİ BULMUYOR

Ankete katılanların yüzde 87'si İsrail'in Mavi Marmara baskını nedeniyle üç yıl sonra özür dilemesini samimi bulmadığını, yüzde 13'ü samimi bulduğunu ifade etmiştir.

ANKETE KATILANLARIN YÜZDE 49.3'Ü İSRAİL'İN ABD İLE BİRLİKTE OLASI SURİYE VE İRAN OPERASYONLARINDA TÜRKİYE'NİN İTTİFAKINA İHTİYACI OLDUĞU İÇİN ÖZÜR DİLEDİĞİNİ DÜŞÜNÜYOR

Ankete katılanlara İsrail'in Türkiye'den özür dilemesinin nedenini sorduk. Buna göre; ankete katılanların yüzde 49.3'ü ABD ve İsrail'in olası Suriye ve İran operasyonlarında Türkiye ittifakına ihtiyacı olması, yüzde 19.4'ü İsrail Başbakanı Netanyanu'nun da açıkladığı gibi Suriye'deki krizin giderek şiddetlenmesi ve buna bağlı olarak İsrail'in güvenlik endişesi yaşaması, yüzde 13'ü Türk Hükümetinin bu konuda yaptığı etkili mücadelenin neticesi, yüzde 10.4'ü İsrail'in Diyarbakır'da yapılan Nevruz kutlamalarının ardından Türkiye gündemini değiştirmek istemesi, yüzde 3.3'ü İsrail'in ABD'nin ve uluslararası örgütlerin tepkisinden çekinmesi, yüzde 1'i de İsrail'in yaptığı hatanın farkına varması cevabını vermiştir. Bu soruya diğer cevabı verenlerin oranı yüzde 3.6'dır.

ANKETE KATILANLARIN YÜZDE 64.5'İ EN ÇOK TERÖR SORUNU İLE BÖLÜCÜ ELEBAŞI VE PKK'NIN MEŞRULAŞTIRILMASINA NEDEN OLAN OLUMSUZ GELİŞMELERDEN RAHATSIZ

"Şu anda Türkiye'de gündemdeki hangi konu sizi en çok rahatsız ediyor?" sorusuna ankete katılanların yüzde 64.5'i terör sorunu ve bölücü elebaşı ile PKK terör örgütünün meşrulaştırılmasına neden olan olumsuz gelişmeler, yüzde 16.6'sı demokratik ve bireysel hakların, özgürlüklerin yetersizliği, yüzde 11.1'i ekonomik sorunlar ve işsizlik, yüzde 1.3'ü de dış politikada yaşanan gelişmeler cevabını vermiştir. Bu soruda diğer seçeneğini işaretleyenlerin oranı ise yüzde 6.5'dir.

ANKETE KATILANLARIN YÜZDE 70.2'Sİ TÜRKİYE'NİN AB'YE ÜYE OLMASINA KARŞI

Ankete katılanların yüzde 70.2'si Türkiye'nin AB'ye üye olmasını istemezken yüzde 29.8'i Türkiye'nin AB'ye üye olmasını istemektedir.

Türkiye'nin AB'ye üye olmasını isteyenlere bunun nedenlerini sorduk. Buna göre; yüzde 62.2'si bireysel hak ve özgürlükler genişleyecek, demokratik haklar artacak; yüzde 12.2'si Türkiye ekonomisi güçlenecek, işsizlik azalacak; yüzde 7.7'si AB ölçeğinde ve daha iyi koşullarda eğitim verilecek; yüzde 7'si AB ülkelerine vizesiz gidilebilecek cevabını vermiştir. Bu soruya diğer cevabı verenlerin oranı ise yüzde 10.9'dur.

Türkiye'nin AB'ye üye olmasını istemeyenlere bunun nedenlerini sorduk. Buna göre yüzde 35.4'ü ekonomik sorunlar yaşayan ve işlevini tamamladığına inandığım AB'nin uzun ömürlü olacağını düşünmüyorum, yüzde 16.7'si AB Hıristiyan birliğidir, yüzde 13.4'ü ülkemiz açık pazar

haline gelecek ve kaynaklarımız gelişmiş ülkeler tarafından kullanılacak, yüzde 13.3'ü AB politikaları ülkemizin üniter yapısına zarar verecek, yüzde 9.6'sı AB, sömürgeci bir topluluktur, yüzde 8.9'u AB Türkiye'ye karşı önyargılıdır cevabı vermiştir. Bu soruda diğer seçeneğini işaretleyenlerin oranı ise yüzde 2.7'dir.

ANKETE KATILANLARIN YÜZDE 63.7'Sİ TÜRKİYE'NİN SİYASİ VE EKONOMİK YÖNDEN DIŞA BAĞIMLI, YÜZDE 18.9'U DA KISMEN DIŞA BAĞIMLI OLDUĞUNU DÜŞÜNÜYOR

Ankete katılanların yüzde 63.7'si Türkiye'nin siyasi ve ekonomik yönden dışa bağımlı olduğunu, yüzde 18.9'u kısmen dışa bağımlı olduğunu düşünürken yüzde 17.4'ü ise dışa bağımlı olmadığını ifade etmektedir.

ANKETE KATILANLARIN YÜZDE 65'İ TÜRKİYE'NİN ORTADOĞU'NUN ETKİLİ VE İSTİKRARLI ÜLKESİ OLDUĞUNA İNANMIYOR

Ankete katılanların yüzde 65'i Türkiye'nin bölgenin (Ortadoğu'nun) etkili ve istikrarlı ülkesi olduğuna inanmadığını söylerken yüzde 35'i Türkiye'nin bölgenin etkili ve istikrarlı ülkesi olduğuna inandığını kaydetti.

Anket sonuçlarını değerlendiren Türkiye Kamu-Sen ve Türk Eğitim-Sen Genel Başkanı İsmail Koncuk şunları söyledi: " Türkiye çok zor bir dönemeçtedir. Milletimiz PKK ile müzakereyi içeren ve İmralı canisinin muhatap alındığı bir süreci yaşamaktadır. Anket çalışmamızdan da görüleceği üzere eğitim çalışanları yaşanan gelişmeleri kaygıyla izlemekte, çözülme sürecine destek vermemektedir.

PKK 8 Mayıs tarihinde Türkiye'den silahlarıyla birlikte çekileceğini açıklamıştır. Anlaşılan terör örgütü mensupları elini, kolunu sallayarak hiçbir ceza almadan sınır dışına çıkacak, bu nahoş manzaraya Türkiye Cumhuriyeti Devleti seyirci kalacaktır. Bu da demektir ki, Hükümetin başlattığı süreç fasa fisodan ibarettir. PKK'nın yeniden gücünü toparlamasına yardımcı olacak bu geri çekilme önümüzdeki dönemde yaşanacak felaketlerin de habercisidir. Peki PKK hangi sözler karşılığında geri çekilmektedir? Ortada verilmiş sözlerin olduğu katillerin açıklamasından bellidir. Zira arif olan her insan bölücü örgütün mesajlarını doğru bir şekilde okuyabilir. Bu noktada soruyoruz: Yeni Anayasa ile ilgili PKK'ya verilen sözler var mıdır? Varsa bu sözler nelerdir? PKK'ya federatif devlet mi vaat edilmiştir? Türk milletini bölünme süreci mi beklemektedir? Yoksa İmralı canisi serbest mi bırakılacaktır? Bu sorular ivedilikle cevaplanmayı beklemektedir. Zira Türk Milleti kendisine reva görülen geleceği bilmelidir.

Anket sonuçları, eğitimcilerin bu süreci, 'çözülme süreci' olarak gördüğünü gözler önüne sermektedir. Türk Eğitim-Sen olarak milletimize dayatılan, şehit ailelerinin gözyaşlarını görmezden gelen, milli birliğimizin, bütünlüğümüzün adeta pazarlık konusu haline gelmesine neden olan bu gelişmeleri bir kez daha şiddetle ve nefretle kınıyoruz."

YBO'LAR PKK'NIN TALEBİ DOĞRULTUSUNDA MI KAPATILIYOR?

120 bin öğrencisi ve 10 bin öğretmeni olan Yatılı Bölge Okullarının kapatılmasına ilişkin haberler kamuoyu gündeminde. Hükümetin YBO'ların kapatılması için karar aldığı belirtilmekte ve bu kararın gerekçesi olarak Doğu ve Güneydoğu'daki yatılı okullardaki PKK örgütlenmesi ve propagandası gösterilmektedir.

Bilindiği gibi eski adıyla YİBO yeni adıyla YBO'lar, fakir ailelerin çocuklarının eğitim-öğretim imkanı bulduğu okullardır. Bu okullarda okuyan öğrencilerin gıda ve barınma gibi temel ihtiyaçları devlet tarafından karşılanmaktadır. Kısacası bu okullar yoksul ailelerin çocukları için sıcak bir yuva demektir, beslenme ihtiyaçlarının karşılanması demektir, rahat bir çalışma ortamı demektir.

120 bin fakir aile çocuğunun faydalandığı YBO'ların bugün farklı gerekçeler öne sürülerek kapatılmak istenmesi manidardır. Şöyle ki; 'YBO'larda PKK terör örgütünün propagandası yapılıyor' tezi doğru değildir. Münferit olarak bazı YBO'larda yaşanan bu tür durumları, tüm YBO'lar için genellemek son derece yanlıştır. Aksine PKK terör örgütü YBO'lardan rahatsızdır. Çünkü PKK, YBO'ların Kürt çocuklarını Türkleştirdiğini dile getirmektedir. Hatta hatırlanacağı üzere PKK'lılar YİBO'ları hedef almış ve bu okullara molotoflarla saldırmıştı. Terörist başı Öcalan'ın İmralı'da avukatları aracılığıyla PKK'ya, YİBO'lara saldırı yapılması talimatı verdiği tespit edilmişti.

Buradan soruyoruz: Şayet iddia edildiği gibi YBO'larda bölücü örgütün propagandası yapılıyorsa, PKK neden YBO'lara saldırdı? Bunun akla mantığa uygun hiçbir açıklaması bulunmamaktadır.

PKK terör örgütünün asıl karın ağrısı YBO'ları ele geçirememesidir. YBO'larda PKK'nın egemen olmasını engellemek, öğrencileri PKK'dan uzak tutmak, onların dağda değil, okulda olmasını sağlamak için her türlü fedakarlığı yapan eğitimcilerimiz bu okulları ayakta tutan yegane unsurlardır.

Bölücü örgütün 'YBO'lar Kürt çocuklarını Türkleştiriyor, asimile ediyor, devşiriyor' şeklindeki açıklamaları ne çabuk unutulmuştur?

BDP Grup Başkanvekili Pervin Buldan'ın Yatılı Bölge Okulları için Meclis Araştırması açılmasını istemesi ve BDP'lilerin "YİBO'lar eğitim amaçlı işlevleri yerine asimilasyon amaçlı işlevleri ile tarihsel bir geçmişe sahiptir" demesi ne çabuk unutulmuştur?

Yoksa Hükümetin bu okulları kapatma kararının ardında sözde çözüm süreci mi vardır? PKK'ya YBO'ların kapatılması konusunda söz mü verilmiştir? PKK ile bu okulların kapatılması konusunda bir anlaşmaya mı varılmıştır?

Peki, YBO'lar kapatılırsa 120 bin öğrenci, 10 bin öğretmen ne olacaktır? Şayet bu okulların kapatılma gerekçelerinden biri olarak cinsel istismar gösteriliyorsa, o zaman binalar birbirinden ayrılabilir, ilkokul, ortaokul ve liseler için ayrı binalar tahsis edilebilir ama YBO'ları kapatmak fakir çocukların eğitim-öğretim hakkına vurulmuş bir darbe olur, eğitim-öğretimde fırsat eşitliğini ortadan kaldırmak olur. Ayrıca Doğu ve

Güneydoğu Anadolu Bölgelerinde PKK terör örgütünün baskısından çocuklarını uzak tutmak isteyen aileler için can simidi olan YBO'ların kapatılacak olması PKK'nın amaçlarına bir adım daha yaklaşmasına neden olur. Dolayısıyla YBO'lar mercek altına alınarak, başta alt yapı olmak üzere YBO'lardaki sorunların düzeltilmesi için gerekli çalışmalar yapılabilir. Ancak kurumları yıpratarak, bu okulları kapatarak hiçbir yere varamazsınız, sadece PKK terör örgütünün ekmeğine yağ sürmüş olursunuz.

YBO'lar bugüne kadar birçok doktor, mühendis, öğretmen ve birçok meslek grubundan insan yetiştirmiştir. Bunların hiçbirisi de PKK sempatizanı ya da bölücü örgüt yanlısı değildir aksine her biri ülkesine hizmet eden, milletini seven, bayrağı için canını verebilecek kişilerdir. Kaldı ki, Eski Milli Eğitim Bakanı ve AKP Genel Başkan Yardımcısı Hüseyin Çelik de ilk ve orta öğrenimini Tatvan YİBO'da yapmıştı. Hal böyle olunca Hükümetin bu okulları kapatmak istemesinin ardında neler olduğu iyi sorgulanmalı ve YBO'ların kapatılmasına izin verilmemelidir. Aksi taktirde birçok öğrenci ya maddi imkansızlar nedeniyle okumayı bırakacak ya da bir kısmı bölücü örgütün ağına düşecektir. Bu kararı alanlar, PKK terör örgütünün yıllardır ortaya koyduğu bir talebi yerine getirmiş olacaktır. Milletimiz adına kınıyoruz.

Söyleşi

AK PARTİ KÜTAHYA MİLLETVEKİLİ Prof.Dr.İdris BAL

"İyi niyet ve cesaret çok önemlidir ama bir o kadar da ihtiyatlı, tedbirli olmamız gerekmektedir. Enver Paşa çok iyi niyetliydi, çok cesurdu ama ihtiyatlı olmadığı, fizibilite çalışmalarını yapmadığı ve eleştirilerden ders almadığı için 90 bin kişinin şehit olmasına neden oldu."

Söyleşi: Meltem YALÇINKAYA

“Terör sorununun bitmesi için iktidarıyla, muhalefetiyle, sivil toplum kuruluşuyla elimizden gelen her şeyi yapmamız ve süreci desteklememiz gerekir ama “iyi niyetimiz tekrar suistimal edilebilir mi?” diye de düşünmemiz zorunludur. Zira terör örgütünün de aynı devlet aklı gibi stratejik aklı vardır. Bu stratejik akıl dışarıdan beslenmekte ve desteklenmektedir. Bunu hafife almamak lazım.”

Kamuoyuna değişik anketler yansımaktadır. Özellikle Hükümetin açıklamaları sürece toplumun yüksek oranda destek verdiği yönünde. Fakat görüyoruz ki sürece destek verildiğini belirten anketlerde bile Apo ile yapılan görüşmelere onay verilmediği ifade edilmekte. Ayrıca iddia edildiğinin aksine sürece yönelik çok ciddi tereddütlerin yaşandığına işaret eden anketler de basına yansımış durumda. Bu tabloyu nasıl değerlendiriyorsunuz? Size göre tüm unsurları ile birlikte toplumumuzun süreci desteklediğini düşünüyor musunuz?

Kan akmasını, terörün bitmesini istemeyen çok az insan vardır. Millet olarak bize bedel ödeten bu sorunun bitmesini suç örgütleri ya da marjinal bir kesim hariç herkes - hangi siyasi görüşe sahip olursa olsun, hangi dinin mensubu olursa olsun, ateist de olsa- ister. Ama terörün bitmesini istemek ayrı bir şeydir, “yanlış yapmayalım” demek ayrı bir şeydir. Demokrasinin nimeti eleştiri kültürüdür. Bu nedenle çok partili sistem vardır, ifade hürriyeti vardır, medya vardır, üniversiteler vardır, düşünce kuruluşları vardır, sivil toplum örgütleri vardır. Zira fikirlerin çatışmasından daha doğru projeler ortaya çıkar. Bu eleştiriler de netice itibari ile uyarmak için olmalıdır, pozitif eleştiriler olmalıdır, bedel ödememek için olmalıdır. Benim de şahsi kanaatim şudur: İyi niyet ve cesaret çok önemlidir ama bir o kadar da ihtiyatlı, tedbirli olmamız gerekmektedir. Enver Paşa çok iyi niyetliydi, çok cesurdu ama ihtiyatlı olmadığı, fizibilite çalışmalarını yapmadığı ve eleştirilerden ders almadığı için 90 bin kişinin şehit olmasına neden oldu. Kendisi Orta Asya’da Rus askerleriyle savaşırken şehit oldu. Dolayısıyla bizim bu olayı, milli bir mevzu olarak görmemiz gerekiyor. Bu mesele; Ak Partinin meselesi değildir ya da bir polisin, askerin meselesi değildir. Zira 1984’ten bugüne nice hükümetler geçmiştir ama maalesef terör sorunu var olmaya devam etmiştir. Terör sorunu, bir pranga gibi hem iç siyasetimizde hem dış siyasetimizde önümüze bir engel olarak çıkmaktadır. Meseleye, terazinin iki kefesi gibi bakmak lazım. Bunlardan birisi olumlu senaryodur. Yani terör sorununun bitmesidir. Artık şehit haberleri olmamalı, insanlarımız kucaklaşmalıdır. Biz aslında büyük bir medeniyet havuzunun kültür bahçesinin çocuklarıyız. Nitekim babası Arnavut, annesi Özbek olan Mehmet Akif Ersoy İstiklal Marşı’nı yazmıştır. Dolayısıyla terör sorununun bitmesini istiyoruz. Bu sorunun bitmesini herkes istemelidir. Herkesin pozitif eleştirileriyle, önerileriyle bu sorunun çözülmesine yardımcı olması gerekir ama olumsuz senaryoya da dikkat etmek gerekmektedir. Zira devlet yönetirken hem olumlu hem olumsuz senaryoyu önümüze koymamız lazım. A, B, C şeklinde farklı senaryolar olması lazım. Bu nedir? Şiddetin, terörün hak arama metodu olarak kullanılmaktan vazgeçilmesi büyük bir gelişmedir ama aynı zamanda iyi niyetimizi suistimal ettirmemek de çok önemlidir. Daha önceleri Demokratik Açılım ve Milli Birlik ve Kardeşlik Projesi’nde çok olumlu, radikal adımlar atıldı. Televizyon yayınlarından taş atan çocuklar yasasına, ekonomik teşviklere, yargıda ana dilde savunmaya kadar birçok radikal adım atıldı. Hatta operasyonlar yavaşlatıldı. Ama tüm bunlara rağmen terör bitmedi. Ne oldu? Örgüt, iyi niyetimizi suistimal etti. “Olgun mümin aynı delikten iki defa ısırılmaz” şeklinde bir hadisimiz vardır. Dolayısıyla tabi ki terör sorununun bitmesi için iktidarıyla, muhalefetiyle, sivil toplum kuruluşuyla elimizden gelen her şeyi yapmamız ve süreci desteklememiz gerekir ama “iyi niyetimiz tekrar suistimal edilebilir mi?” diye de düşünmemiz zorunludur. Zira terör örgütünün de aynı devlet aklı gibi stratejik aklı vardır. Bu stratejik akıl dışarıdan beslenmekte ve desteklenmektedir. Bunu hafife almamak lazım. Terör örgütünün uzun vadede etnik devlet, Kürdistan kurma amacı vardır. “Bundan vazgeçildi mi vazgeçilmedi mi? Etnik milliyetçilikten vazgeçildi mi vazgeçilme-

“Etnik bir devlet, birleşik bir Kürdistan kurma konusunun propagandası Irak Savaşı’nda yapılmıştır. 1 Mart tezkeresi ile Türkiye dışarıda kaldı. Bu, aslında hakikaten ciddi bir tuzaktı. Benim şahsi kanaatim yanlış yaptık ama o günkü dengeler öyleydi. Türkiye’nin yokluğunda kuzeyde Irak ayağı oluşturuldu. Şimdi aynı stratejik akıl, muhtemelen “Suriye ayağı da oluşturulsun” şeklinde birilerinin kulağına fısıldamış olabilir. Suriye’de bu birleşik devletin sütununu kurma amacı olabilir. Buna çok dikkat etmemiz gerekiyor. Peki bu nasıl olacaktır? İran’dan PEJAK getiriliyor. Türkiye’deki terör örgütü üyeleri gönderilecektir ama bu yapılırken de bir taşla üç-beş kuş vurma mantığı da söz konusu olabilir.”

di mi? Biz bir medeniyet havuzunun çocuklarıyız. Kültür bahçesinin çiçekleriyiz denebiliyor mu denilemiyor mu? Biz Hamidiye alayları ile güdümlü bir şekilde Rusya’ya karşı savaşan bir ecdadın torunlarıyız. Çanakkale’de beraber olan ecdadın torunlarıyız denebiliyor mu denilmiyor mu?” Bunların sorgulanması gerekir. İşin püf noktası budur. Etnik bir devlet, birleşik bir Kürdistan kurma konusunun propagandası Irak Savaşı’nda yapılmıştır. 1 Mart tezkeresi ile Türkiye dışarıda kaldı. Bu, aslında hakikaten ciddi bir tuzaktı. Benim şahsi kanaatim yanlış yaptık ama o günkü dengeler öyleydi. Türkiye’nin yokluğunda kuzeyde Irak ayağı oluşturuldu. Şimdi aynı stratejik akıl, muhtemelen “Suriye ayağı da oluşturulsun” şeklinde birilerinin kulağına fısıldamış olabilir. Suriye’de bu birleşik devletin sütununu kurma amacı olabilir. Buna çok dikkat etmemiz gerekiyor. Peki bu nasıl olacaktır? İran’dan PEJAK getiriliyor. Türkiye’deki terör örgütü üyeleri gönderilecektir ama bu yapılırken de bir taşla üç-beş kuş vurma mantığı da söz konusu olabilir. Yani geçmişte silahlı mücadele hakkıyla yapılamadı. Çünkü farklı illegal yapılanmalar silahlı güçlerimizin etkin mücadelesini önlemişti. Bunun yerine bir-iki senedir daha etkin bir mücadele yapılmaya başlanmıştı. Dolayısıyla terör örgütünün bir sıkışmışlık ve kıskaca alınmışlık durumu söz konusuydu. Bir taşla iki kuş vurma mantığı çerçevesinde zor durumda kalan örgüt üyelerine önce Uludere hadisesiyle nefes aldırılmaya çalışıldı. “Bu devlet ‘terörle mücadele ediyorum’ diyor

ama sivilleri de vuruyor" şeklinde dünyada propaganda yapıldı. Kısmen de başarılı oldular. Şimdi örgüt üyeleri Türkiye'den çekiliyor. Yani aslında "Ben güçlüyüm ama barış istiyorum" anlamında bir propaganda yapılıyor.

Bölgede Bucak aşireti gibi aşiretler örgüte karşı mücadele ediyordu. Dolayısıyla bu süreç zarfında belki örgüt tabanını genişletme ve örgütü bu tür yapılarla barıştırma içerisine girilmiş olabilir. Terör örgütü itibarını artırma ve tabanını güçlendirme çabası içerisine girmek isteyebilir. Dolayısıyla yasal düzenleme istemeleri bu çerçevede değerlendirilmelidir ve bizim de çok dikkatli olmamız gerekir. **Avrupa Konseyi Parlamenter Meclisinin kabul ettiği raporda PKK için kullanılan "terör" ifadesi rapordan çıkarılmış, karar metnine Türkiye topraklarından çekilecek PKK'lılar için "aktivist" nitelemesi eklenmişti. Karar çok önemli olmasa bile bir ipucu vermektedir. Bu olumsuz senaryo gereği yeri geldiğinde gaza basmamız, yeri geldiğinde frene basmamız; Suriye'deki yapılanmaya göz yummamamız ve iyi niyetimizin bir kez daha suistimal edilmesine asla izin vermememiz gerekir.**

Orada işleri bittikten sonra, Allah korusun terör yeniden devam ederse çok zor durumda kalırız. İyi niyetimiz bir kez daha suistimal edilmiş olur. Örgüt belki uluslararası anlaşma anlamında mesafe alabilir ve tabanını genişletebilir. Dolayısıyla olay ne beyazdır ne siyahtır. Çok dikkatli olmak lazım. Siyasi bağnazlıklarımızın ötesinde darbe meselesi de terör meselesi de yönetimdeki tıkanıklıklar meselesi de siyasetteki itibar meselesi de milli meselelerdir. Bu hususlarda siyasetçilerin sorumlu davranması gerekmektedir. Zira eğer dünyada denge unsuru haline geleceksek içeride istikrar olmalıdır. Ülkemizin istikrarını korumamız için terör sorununu çözmemiz ve darbeleri ortadan kaldırmamız lazım. Bunları yaparsak Türkiye'nin bölgesel bir güç olmanın ötesinde, dünyadaki 5-6 tane ülkeden biri -aynen Devlet-i Aliye Osmanlı gibi- olabileceğini düşünüyorum. Bu bir hayal değildir ama bunu yapabilmek için ayağımızdaki terör, darbe ve siyasetteki kısır kavga prangasını çözmemiz lazım.

Kamuoyu en çok İmralı görüşmeleri ile başlayan süreçte bir pazarlığın söz konusu olup olmadığını merak etmektedir. Çünkü, bölücü örgütün hiçbir karşılık beklemeden yıllardır yürüttüğü silahlı mücadeleyi ve çok ciddi bir ekonomik gücü neden bıraktığı sorusu havada kalmakta. Gerçekten terör örgütüyle bir pazarlık yapılmış mıdır? Bu süreçte partinizin kırmızı çizgileri nelerdir?

Hükümet sözcüsü değilim, o grubun içinde de değilim. Ne konuşuldu, süreç nasıldır, bunları bilmiyorum. Dolayısıyla bu sorunun muhatabı o görüşmeden haberdar olan insanlardır ama biz Sayın Başbakan'ın yaptığı açıklamalar neticesinde şunu görüyoruz: Kırmızı çizgimiz tek millet, tek devlettir. Ben de bu ülkenin Başbakanı'nın yaptığı açıklamalara itibar ediyorum.

Süreçle ilgili en büyük endişe bölünmeye yöneliktir. Zira sürecin İmralı ile yürütülmesi, Diyarbakır'da bebek katilinin manifestosunun okunması, PKK'nın silahlarıyla geri çekilmesi, Irak'ın kuzeyinde üs oluşturulması ve öne sürülen çekilme şartları toplumu ciddi endişelere sevk etmektedir. Bu sürecin sonunda neleri öngörüyorsunuz?

Silahların gömülmesi önemlidir. Bundan bin kat daha önemli olan etnik milliyetçiliğin bir kenara koyulması ve toprağa gömülmesidir. Etnik milliyetçilik, bölücülük ve kabilecilik bir kenara konulabilmiş midir? Bunlar bir kenara konulduysa mesele o zaman biter. Eğer bunlar bir kenara konulmadıysa o zaman ciddi bir şekilde ihtiyatlı olmamız gerektiğini düşünüyorum. Zira profesyonel bir strateji varsa bazen silah doğrultursunuz, bazen zeytin dalı uzatırsınız, bazen barış dersiniz, bazen insan hakları dersiniz, bazen İslam'ı, demokrasiyi suistimal edersiniz, bazen de başka şeyleri suistimal edersiniz. Bu nedenle Türkiye'den çekilen PKK'lıların silahlı mı, silahsız mı olduğu hiç önemli değildir. Silahsız bile gitseler dünyada silahtan bol ne var? Örgütün parası da var. Önemli olan samimiyet var mı? Gerçekten terör hak arama yöntemi olmaktan çıktı mı? Eğer terör hak arama yöntemi olmaktan çıktıysa hakikaten çok tarihi bir fırsat ama aksi bir durumda yine tarihi bir riskle karşı karşıyayız. Terör örgütü hala silahlı bir unsur olarak organize bir şekilde var olmaya devam ediyorsa, büyük bir soru işareti koymak lazım. Niçin devam ediyor? Bazı uluslararası kaynaklardan gelen haberlere göre Türkiye'den çekilen bazı örgüt üyelerinin Suriye'de savaşmaya başladığı söyleniyor. Bir kez daha yineliyorum: Önemli olan etnik milliyetçiliğin, bölücülüğün toprağa gömülebilmesidir. Yani millet olma bilincinin tekrar ihya edilmesidir. Milletimizde ırkçılık yoktur. Ülkemiz bir etnik grubun ülkesi olsaydı babası Arnavut, an-

> “Terör örgütü hala silahlı bir unsur olarak organize bir şekilde var olmaya devam ediyorsa, büyük bir soru işareti koymak lazım. Niçin devam ediyor? Bazı uluslararası kaynaklardan gelen haberlere göre Türkiye’den çekilen bazı örgüt üyelerinin Suriye’de savaşmaya başladığı söyleniyor. Bir kez daha yineliyorum: Önemli olan etnik milliyetçiliğin, bölücülüğün toprağa gömülebilmesidir. Yani millet olma bilincinin tekrar ihya edilmesidir.”

nesi Özbek olan o çok sevdiğimiz merhum Mehmet Akif Ersoy İstiklal Marşımızı yazmazdı. Akif, “benim milletim” diyor hatta birkaç adım ileri gidiyor “benim ırkım” diyor ama bunu söylerken de ne göz rengini ne kafatasını kastediyor. Akif’in kastettiği bizim inançlarımızdır, tarihimizdir, ideallerimizdir. Dolayısıyla herkes eğri otursun doğru konuşsun. Kendi etnik milliyetçiliklerine zemin hazırlamak için milletimizi etnik milliyetçi olmakla itham etmesinler.

Akil İnsanlar Heyeti yaptığı gezilerde vatandaşın ciddi tepkisiyle karşılaşıyor. Toplantılara sadece seçilmiş kişiler katılabiliyor. Bu noktada en büyük eleştiri ise gaziler ve şehit ailelerinden geliyor. Bu konudaki görüşlerinizi öğrenebilir miyiz?

Demokrasi varsa tepki de olur ama tepkiler hakaret ve şiddet noktasına varırsa o zaman tabi ki bu hoş görülemez. Aslında tepki göstermek yerine oturup konuşmak lazım. Medeni insanları nasıl ikna edersiniz? Onlarla konuşursunuz. Kalplerini ve kafalarını doyurduğunuz zaman ikna olurlar. Küfrederek, vurarak, kırarak hiçbir yere varamayız. Zaten medeni insanlar da böyle yapmamalıdır. Bu şekilde kimse ikna olmaz. Birilerini belki korkutursunuz ama onlar daha şiddetli bir şekilde davalarına sarılırlar. Demokrasi varsa tabi ki eleştireceğiz. Zaten bir ülkede eleştiri yoksa o ülkede demokrasi yok demektir ama bu eleştiriler şiddet noktasına gelmemelidir. Akil insanlara sorularımızı soralım, kendi senaryolarımızı ortaya koyalım, eleştirilerimizi dile getirelim. Zira demokraside şiddete bulaşmadan her şey yapılabilir. Ben bu tepkileri şiddete bulaşmadığı ölçüde normal karşılıyorum.

PKK’nın üç aşamalı çekilme planı hakkındaki değerlendirmelerinizi öğrenebilir miyiz? Karayılan yeni bir Anayasa yapılması gerektiğini söyledi, “Öcalan’a özgürlük” dedi. Bu açıklamalar ile ilgili neler söyleyeceksiniz? Hükümet PKK çevrelerinden yapılan açıklamaların gerçeği yansıtmadığını, kendi tabanlarına yönelik psikolojik söylemlerden ibaret olduğunu ve esas alınması gerekenin Hükümetin ifadeleri olduğunu söylemektedir. Dolayısıyla Hükümetin açıklamalarıyla işin muhatabı olan Kandil sözcülerinin beyanatları birbiriyle çelişmektedir. Bu da kamuoyunda ciddi rahatsızlıklar doğurmaktadır. Bunu nasıl değerlendiriyorsunuz?

Karayılan’ın yaptığı açıklamadan yola çıkarak yorum yapmam doğru olmaz ama şu kadarını söylemek istiyorum: Ülkemizde bir Anayasa yapılacaksa Karayılan ya da PKK istediği için yapıl-

maz. Hukuk devletinde kurallar halkın meşru temsilcileri tarafından konulur ama bizim Anayasamız darbeyi takip eden süreçte ısmarlama olarak yapılmıştır. Öyleyse demokratik Anayasa'ya ihtiyacımız vardır. Demokratik bir Anayasa konusunda tüm partiler seçim meydanlarında söz vermişti. Bu nedenle herkesin omuzlarında bir yük, bir sorumluluk ve bir vebal vardır. Demokratik bir Anayasa hepimiz için bir ihtiyaçtır. Peki yeni Anayasa nasıl olmalıdır? Eski Anayasa'nın üzerinden küçük rötuşlarla sıcacık, matbaadan çıkmış, tertemiz, pasparlak kağıtlarla basılmış bir Anayasayı mı kastediyoruz yoksa birinci sınıf demokrasilerde var olan bir Anayasayı mı kastediyoruz? "Milletimi seviyorum. Milletimize eğitimin, sağlığın, ulaşımın birinci sınıfı yakışır" diyorsak, aynı şekilde "Birinci sınıf demokrasi de yakışır" diyebilmemiz lazım. Birinci sınıf demokrasi nasıl olur? Birinci sınıf demokrasi kabul edilen İngiltere, Amerika Birleşik Devletleri, Almanya gibi ülkelerde nasıl bir Anayasa vardır? Yasamanın, yürütmenin, yargının sorumlulukları nedir? Polisin, askerin, medyanın sorumlulukları nedir? İfade özgürlükleri nasıldır? Bu ülkelerdekine benzer birinci sınıf bir Anayasa yeni Anayasa olacaktır ama Anayasa küçük rötuşlarla çıkarsa bu eski Anayasa olur. Bu da bir kandırmacadır. Ben, tüm samimiyetimle milletimize birinci sınıf bir Anayasanın yakıştığını düşünüyorum. Demokrasi, hoşgörü, başka din mensuplarına hayat hakkı verme noktasında milletimin Avrupalılardan fersah fersah ileride olduğunu düşünüyorum. Bakınız İspanya'dan kovulan Yahudileri bizim ecdadımız kabul etmiştir. Fatih Sultan Mehmet, Bosna'ya gittiğinde bir ferman çıkarmış ve Müslim, Gayrimüslim ayrımı yapmadan muazzam haklar ortaya koymuştur. Tarihte bunun pek çok örneği vardır. Bu çerçevede bakıldığında hiç kompleks yapmaya gerek yoktur. **"Benim milletime her şeyin birinci sınıfı yakışır. Demokrasinin de, yeni Anayasanın da birinci sınıfı yakışır" demek gerekir. Yeni Anayasa, hiçbir etnik grubu ya da bir örgütü tatmin etmek için çıkmayacaktır.**

Muhalefetin ya da değişik kesimlerin sürece yönelik eleştirileri, genelde; "Bunlar kandan besleniyor, anaların gözyaşının dinmesini istemiyorlar vs." gibi yargılarla itham edilmekte. Siz, sürece yönelik eleştirileri nasıl değerlendiriyorsunuz?

Bu süreci milli bir davayı, milli bir hastalığı çözme süreci olarak görmek gerekir ve bunun için herkes yardım etmelidir. Demokrasi sınırları içinde yapılan eleştiriler bir yardımdır. Ama ahlaki sınırların ötesine geçen, hakaret içeren, hukukun sınırlarını zorlayan eleştiriler, eleştiri değildir. Onlar yargıya taşınır. Eleştiriden korkulmaması gerektiğini düşünüyorum ama terör sorunu çok önemli olduğu için eteğimizde ne varsa dökmemiz lazım. Çünkü terör sorunu, milletimizin ayağındaki bir prangadır. Terörden, darbelerden, yönetimdeki tıkanıklıklardan, siyasetteki birtakım kavgalardan kurtulursak milletimiz dünyada etkin, gözünün içine bakılan, denge unsuru olmuş bir millet ve bir devlet olabilir diye düşünüyorum.

Gerek İmralı görüşmeleriyle başlayan sürecin başlangıç aşamasında ve gerekse bu kapsamda yürütülen faaliyetler açısından, bir vatandaş olarak İdris Bal'ı rahatsız eden bir durum var mı? Yani şu şekil olmasaydı ya da şöyle yapılsaydı daha iyi olurdu dediğiniz bir husus var mıdır?

Partilerin içerisinde farklı düşünenler olabilir. Demokrasi sınırları içerisinde bunlar ifade edilir, rapor haline getirilir. Ben de bu hususta iyi niyetimi, iyi ve kötü senaryoyu ortaya koyan uyarılarımı yaptım. Hatta bu uyarılarımı yazılı olarak da yaptım, rapor haline de getirdim. Niyetimiz üzüm yemektir, bağcıyı dövmek değil. Niyetimiz terörün bitmesine katkıda bulunmaktır. Elbette ki iyi niyetimizin suistimal edilmesi ile ilgili kaygılarım ve korkularım oldu. Diğer taraftan da herkes gibi ümitlerim de var. Bir örgütün bu devleti, bu milleti suistimal etmesini istemiyorum.

"Partilerin içerisinde farklı düşünenler olabilir. Demokrasi sınırları içerisinde bunlar ifade edilir, rapor haline getirilir. Ben de bu hususta iyi niyetimi, iyi ve kötü senaryoyu ortaya koyan uyarılarımı yaptım. Hatta bu uyarılarımı yazılı olarak da yaptım, rapor haline de getirdim. Niyetimiz üzüm yemektir, bağcıyı dövmek değil. Niyetimiz terörün bitmesine katkıda bulunmaktır."

Söyleşi

CHP GRUP BAŞKANVEKİLİ ve YALOVA MİLLETVEKİLİ Muharrem İNCE

"Başbakan ne zaman CHP'yi BDP ve PKK ile özdeşleştirse, ne zaman MHP'ye çok sert çıkışlar yapsa, bilin ki bunun arkasında PKK ile pazarlıkları vardır."

Söyleşi: Meltem YALÇINKAYA

“Başbakan ülkemizi bir çıkmazın eşiğine getirdi. Biz, 30 yıldır Avrupa’ya ve ABD’ye PKK’nın terör örgütü olduğunu anlatıyorduk. Şimdi başta NATO olmak üzere çeşitli örgütler PKK’nın terör örgütü olmadığını dillendirmeye başladı. Öyle bir noktaya geldik ki 30 yıllık kazanımlarımız yok oldu. Diyelim ki terör yeniden başladı. Biz PKK’yı terör örgütü diye nasıl anlatacağız? PKK ile masaya oturuldu, konuşuldu. PKK meşrulaştırıldı. Öcalan da siyasi bir figür oldu.”

Türkiye’de bölücü elebaşının muhatap alındığı İmralı görüşmeleri ile başlayan, bazı çevrelerin çözüm ve barış süreci, bazı çevrelerin de ihanet ve çözülme süreci olarak tanımladığı süreç ile ilgili değerlendirmelerinizi öğrenebilir miyiz? Size göre Hükümetin bu süreci başlatmasının nedenleri nelerdir?

Hükümet bu sürecin adını bile doğru düzgün koyamadı; önce Kürt açılımı, daha sonra demokratik açılım, milli birlik projesi, barış süreci ve bugün de çözüm süreci dedi. Görüldüğü üzere Hükümet sürecin henüz adını bile netleştirmemiştir. Buradaki olay çok nettir: Anayasa’dan Türklük tanımı çıkacak, yerel yönetimlere özerklik adı altında federasyonun ve eyalet sisteminin önü açılacak, eğitim dili Kürtçe olacak ve başkanlık sistemi getirilecek.

Başbakan ilk çıkışını “CHP’li belediyeler PKK’ya yardım ediyor” diyerek yapmıştı. Biz de “İftira atıyorsun, yalan söylüyorsun. Madem PKK’ya yardım eden CHP’li belediyeler olduğunu söylüyorsun, tut kulağından, al görevden, ver mahkemeye, yargı gereğini yapsın” demiştik. Daha sonra da Başbakan hakkında gensoru verdik. Başbakan’a, “Sana güvenmiyoruz. PKK’ya yardım edenlerin hangi belediyeler olduğunu açıkla.” dedik. Meğer o aralar Başbakan BDP, PKK ve Kandil’le görüşme yapıyormuş. Başbakan ne zaman CHP’yi BDP ve PKK ile özdeşleştirse, ne zaman MHP’ye çok sert çıkışlar yapsa, bilin ki bunun arkasında PKK ile pazarlıkları vardır. Başbakan’ın Kayseri meydanında ne söylediğini çok iyi biliyoruz. Başbakan, “PKK ile görüşen şerefsizdir, alçaktır, namussuzdur” demişti. Meğer o aralar görüşme yürütüyorlarmış.

Başbakan PKK ile özdeşleşmiş, PKK’ya teslim olmuştur. Bu süreçte silahların susması diye bir şey yok, silahların yer değiştirmesi vardır. Zira silahlar teslim edilmiş değildir. Silahlı bir güç, başka bir ülkeye geçecektir. Yani silahlarıyla bekliyorlar. Neyi bekliyorlar? Parlamentoyu bekliyorlar. “Benim istediğim değişiklikleri yapmazsan tekrar gelirim” diyorlar. Dolayısıyla şu anda TBMM tehdit altındadır. Silahlı güçler ülke dışında bekleyecek ve istedikleri olmazsa yeniden gelecektir. Böyle bir Anayasal değişiklik olabilir mi? Bu durum parlamentonun tehdit edilmesi anlamına geliyor. Peki PKK nasıl çekilecek? Silahlı kuvvetler PKK’yı görmezden mi gelecek? Terör örgütüne sırtını mı dönecek? Gözünü mü kapayacak? Onlara yardımcı mı olacak? Dağda yorulmasınlar diye helikoptere bindirip mi taşıyacak?

Başbakan ülkemizi bir çıkmazın eşiğine getirdi. Biz, 30 yıldır Avrupa’ya ve ABD’ye PKK’nın terör örgütü olduğunu anlatıyorduk. Şimdi başta NATO olmak üzere çeşitli örgütler PKK’nın terör örgütü olmadığını dillendirmeye başladı. Öyle bir noktaya geldik ki 30 yıllık kazanımlarımız yok oldu. Diyelim ki terör yeniden başladı. Biz PKK’yı terör örgütü diye nasıl anlatacağız? PKK ile masaya oturuldu, konuşuldu. PKK meşrulaştırıldı. Öcalan da siyasi bir figür oldu. Karşılıklı mektuplar gidip geliyor. Başbakan, Öcalan’ın fiziki şartlarının değiştirildiğini, Öcalan’a 12 kanallı televizyon verdiğini, jimnastik saatlerini artırdığını, Öcalan’ı topluma kazandırdığını söylüyor. Başbakanların demokraside bir mahkumun şartlarını iyileştirme hakkı yoktur. Başbakan bir mahkumun şartlarını iyileştiriyorsa kötüleştirme şansı da var demektir. Demek ki ben hapishanede olsam benim şartlarımı kesin kötüleştirir. Çünkü benden nefret ettiğini çok iyi biliyorum. Ben

> Hükümet psikolojik olarak yenilgi noktasına gelmiştir. PKK ise zafer kazanmış, dediklerini yaptıran konumundadır. PKK, ‘‘Silahları bıraktım, teslim oldum, adalete güveniyorum, af istiyorum’’ demiyor ki… PKK, “Silahlarımla burada bekliyorum. Dediklerimi yap. Eğer yapmazsan yine gelirim.” diyor.

bazen özel olarak görüştüklerini bile düşünüyorum. **Kısacası Başbakan; teröre, PKK'ya, Öcalan'a teslim olmuş durumdadır. Artık bu ikili Tayyip Öcalan, Abdullah Erdoğan ikilisidir.**

Size göre bu sürecin ve olası sonuçlarının Türkiye'ye ne gibi etkileri olacak?

Biz Türkiye'de barış olsun; silah, kan, barut olmasın isteriz. İnşallah çözüme ulaşır ama "Umudunuz var mı?" diye sorarsanız hiç umudum yok. Çünkü sağlıklı bir zeminde ilerlemiyor. Hukuki zemin yok. Parlamento devre dışı. Bilgi sahibi insan yok. CHP'nin, MHP'nin bilgisi yok. AKP milletvekillerinin bile bilgisi yok.

Bilgi sahibi olanlar belli. Başbakan, Başbakanlık Müsteşarı, Mit Müsteşarı, Beşir Atalay ve Abdullah Öcalan biliyor. Bir de belki Başbakan'ın danışmanı Yalçın Akdoğan biliyordur. Böyle bir ortamdan doğru bir süreç çıkacağını sanmıyorum. Çözüme ulaşmadığı taktirde başımıza neler gelecek? İşte o zaman işimiz zor. Zamanımız, AKP'nin meşrulaştırdığı PKK'nın terör örgütü olduğunu yeniden anlatmakla geçecek.

PKK'nın üç aşamalı çekilme planı hakkındaki değerlendirmelerinizi öğrenebilir miyiz? Bu plan nasıl okunmalıdır? Hükümet PKK çevrelerinden yapılan açıklamaların gerçeği yansıtmadığını, kendi tabanlarına yönelik psikolojik söylemlerden ibaret olduğunu ve esas alınması gerekenin Hükümetin ifadeleri olduğunu söylemektedir. Bu yaklaşımı nasıl değerlendiriyorsunuz? Sadece Hükümete güven duyularak izlenecek bir süreci mi yaşıyoruz?

Hükümet sözcüsü Bülent Arınç değil, Murat Karayılan'dır. Karayılan; "Anayasa değişecek, Öcalan özgür kalacak, Türklük tanımı Anayasa'dan çıkacak, özel kuvvetler dağıtılacak" diyor. Yani ipler Murat Karayılan'ın ve Öcalan'ın eline geçmiş. Hükümetin bu konuda çok zayıf konumda olduğunu düşünüyorum. Hükümet psikolojik olarak yenilgi noktasına gelmiştir. PKK ise zafer kazanmış, dediklerini yaptıran konumundadır. PKK, "Silahları bıraktım, teslim oldum, adalete güveniyorum, af istiyorum" demiyor ki… PKK, "Silahlarımla burada bekliyorum. Dediklerimi yap. Eğer yapmazsan yine gelirim" diyor. Tehdit ve şantaj var. Hatta bu durum, PKK'nın işine

> “Bunların bir kısmı laiklikten, bir kısmı üniter devletten nefret etmekte, bir kısmı da günü kurtarma derdindedir. Üçünün kesişim kümesidir.”

gelmiş de olabilir. PKK, “Geçici bir süre Türkiye ile uğraşmayalım. Onlar da bizim Anayasal, yasal düzenlemelerimizi yapsınlar. Taleplerimize yerine getirsinler. Biz de Suriye ile uğraşalım” düşüncesindedir.

Oslo tutanaklarında devletin yetkilisi CHP'yi şikayet ediyor. “CHP olmazsa istediğimizi yaparız. Sizin istediğiniz valileri, kaymakamları görevden alırız” diyor. Bunlar çoktan anlaşmışlar. Bu; “ver başkanlığı al özgürlüğü” anlaşmasıdır.

Yeni Anayasa çalışmaları devam ediyor. Yeni Anayasa'da toplumun en büyük endişelerinden birisi Anayasa'nın ilk üç maddesinin değiştirilmesi, Türklük tanımının ortadan kaldırılması ve başkanlık sisteminin getirilmesidir. Zira Anayasa konusunda uzlaşma sağlanamazsa AKP kendi Anayasasını referanduma sunacağını ilan etti. Şayet bu maddeler yeni Anayasa'da yer alırsa Hükümetin başlattığı süreç ile birlikte değerlendirdiğimizde Türk milletini ne beklemektedir?

Yeni Anayasa'da Türklük tanımını değiştirtmeyiz. Atatürk'ü sildirmeyiz, bayrağı, İstiklal Marşı'nı, laikliği tartıştırmayız. Anayasa'nın ilk üç maddesi kırmızı çizgimizdir. Anayasa'nın ilk üç maddesinin değiştirilmesi, bu topraklarda varolma sebebimize aykırıdır. Ama birtakım kültürel ve sosyal haklar ile ilgili düzenlemeler olabilir mi? Bu konuşulabilir, tartışılabilir. Ancak yukarıda saydığım maddelere dokundurtmayacağız. Biz, Cumhuriyetin ve parlamentonun nasıl kurulduğunun bilincindeyiz.

> “Başbakan, “Fatih Terimi niye davet etmediniz?” diye sorduklarında, Terim'in çok meşgul olduğunu söyledi. Demek ki bu 63 kişi boş gezenin boş kalfasıdır.”

Hükümet tarafından oluşturulan ve Türkiye'nin tüm bölgelerinde süreci tanıtıcı çalışmalar yapan Akil İnsanlar Heyeti gittikleri illerde yoğun tepkiyle karşılaşıyor. Bu heyetin oluşturulma amacı size göre nedir? Heyette yer alan isimler hakkındaki görüşlerinizi öğrenebilir miyiz?

Akil İnsanlar Heyeti; Başbakan'ın tebliğcileri, çözüm mücahitleridir. Aslında bunların hiçbir şey bildikleri yok. Akil insanlar, AKP'nin ve PKK'nın dümen suyuna girmiş insanlardır. Bu heyet içinde CHP ve MHP'ye oy vermiş bir Allah'ın kulu yoktur. Bunlar; PKK-AKP-BDP karışımı bir topluluktur. Bunların bir kısmı laiklikten, bir kısmı üniter devletten nefret etmekte, bir kısmı da günü kurtarma derdindedir. Üçünün kesişim kümesidir. Bu heyette yer alanlar; laik Cumhuriyetten, ulus-devletten nefret edenler ve müteahhitlik hizmetlerinden hoşlananlardır. Orada ilginç bir de anekdot da vardır. Başbakan, “Fatih Terimi niye davet etmediniz?” diye sorduklarında, Terim'in çok meşgul olduğunu söyledi. Demek ki bu 63 kişi boş gezenin boş kalfasıdır.

> Türk olan her şeye alerjisi olan bir Başbakan ile karşı karşıyayız. Bir kere de "Türk milletinin parçasıyız." diyemeyen bir Başbakan ile karşı karşıyayız. BOP ile, Öcalan ile ne pazarlıklar yaptı bilmiyoruz ama eyalet sitemine karşı çıkmayacağını, bunu destekleyeceğini biliyoruz. Yine de burada sonucu millet belirleyecektir. Milletimiz AKP'ye oy vermeye devam ederse Öcalan da serbest kalır, eyalet sistemi de gelir, Tayyip Erdoğan da başkan olur.

PKK 8 Mayıs'ta silahları ile birlikte geri çekilmeye başladı. PKK'nın silah bırakmadan ve hiçbir yaptırıma maruz kalmadan geri çekilmesi ne anlama gelmektedir?

PKK bir taktik gereği ve taleplerinin yerine getirilmesi için geri çekiliyor. PKK, "Silahtan vazgeçtim. Pişman oldum. Terörden vazgeçtim" demiyor. PKK, "Ben 30 yıldır mücadele ettim ama girdiğim yol yanlışmış. Silahlarımı bırakıyorum, adalete güveniyorum. Ama şu taleplerimiz de var." demiyor. PKK, "Silahlarım elimde. Pişman değilim. Şurada bekliyorum. T.C. Parlamentosu şu dediklerimi yap." diyor. Geçmişte de Habur rezaletinde 34 PKK'lı gelmişti. Hakim, "Pişman mısın?" diye sordu. PKK'lılar "Hayır" dedi. Hakim, "Kendi isteğinle mi geldin?" diye sordu. PKK'lılar, "Hayır, önderlik beni buraya gönderdi." dedi. Ama Hakim "Pişman oldular." diye yazdırdı. Oraya çadır mahkemesi kurmuşlardı. Devletin hakimi, savcısı, kaymakamı terörist karşılama törenlerinde birlikte oldular.

Sayın Başbakan'ın Cumhurbaşkanlığı makamına; Başkanlık, yarı Başkanlık ya da partili Cumhurbaşkanlığı şeklinde yeni bir düzenleme getirmek istediği hepimizin malumu. Siz getirilmek istenen bu yeni sisteme nasıl bakıyorsunuz? Öte yandan Başkanlık sistemi eyalet sistemini de öngörmektedir. Zira Başbakan da zaman zaman konuşmalarında eyalet sistemine de işaret etmektedir. Eyalet sistemi getirildiği taktirde Türkiye'nin bölüneceği, parçalanacağı yönündeki eleştirilere katılıyor musunuz?

Başbakan 1993 yılında Refah Partisi İl Başkanı iken "Başkanlık sistemi, ABD emperyalizminin dayatması ya da bir özentinin sonucudur." demişti. Başbakan bugün ise başkanlık sisteminin getirilmesini istiyor. Bu bir dayatma mı, özenti mi? Parlamenter sistemin çalışmaması için ellerinden geleni yapıyorlar. Soru önergesine cevap vermiyorlar, Meclis'i çalıştırmıyorlar, TBMM'nin yayınlarını kesiyorlar. Sonra da "Parlamenter sistem çalışmıyor. Başkanlığa geçelim." diyorlar. Başkanlık sistemi, Türkiye'de padişahlığın gelmesi demektir. Yargı zaten arka bahçe olmuş. Yürütme ve yasama da öyle. Tek adam her şeye karar verecek. Allah Türkiye'nin sonunu hayır etsin diyorum. Bunu engelleyecek olan milletimizdir. Milletimize güvenmekten başka çaremiz yoktur. Ama milletimizi de bu konularda aydınlatmamız lazım.

Türkiye bölünmeye gider mi? Başbakan "2023 yılında eyalet sistemi konuşulabilir." dedi. Türkiye inşallah o noktalara gelmeyecektir. Millet farkına varacaktır. Ama Türk olan her şeye alerjisi olan bir Başbakan ile karşı karşıyayız. Bir kere de "Türk milletinin parçasıyız." diyemeyen bir Başbakan ile karşı karşıyayız. BOP ile, Öcalan ile ne pazarlıklar yaptı bilmiyoruz ama eyalet sitemine karşı çıkmayacağını, bunu destekleyeceğini biliyoruz. Yine de burada sonucu millet belirleyecektir. Milletimiz AKP'ye oy vermeye devam ederse Öcalan da serbest kalır, eyalet sistemi de gelir, Tayyip Erdoğan da başkan olur. Bu durumda "milletle gelen başımız üstüne" diyeceğiz ama biz bunların yaşanmaması için mücadele edeceğiz.

Söyleşi

MHP Genel Başkan Yardımcısı İstanbul Milletvekili Atila KAYA ile

Kimi Çevreler Tarafından **ÇÖZÜM,** Kimi Çevreler Tarafından ise **ÇÖZÜLME** Olarak Nitelendirilen Süreç ile İlgili Söyleşi Yaptık

Söyleşi: Meltem YALÇINKAYA

"Silahlar sussun", "barış olsun", "analar ağlamasın" sloganları altında yürütülen bir kampanya vardır. Bunun yanında psikolojik operasyon da yürütülmektedir. Bu operasyon çeşitli kamuoyu araştırmalarıyla desteklenerek yürütülmektedir. İnsanlara "Barış hakkında ne diyorsunuz?" ya da "Çözümle ilgili düşünceleriniz nedir?" diye sorulmaktadır. Soru bu şekilde sorulduğu zaman insanların da cevapları olumlu yönde olmaktadır. Kimse savaş olmasını istemez, kimse anaların ağlamasını istemez. İşte bu şekilde yürütülen bir propaganda vardır."

Türkiye'de bölücü elebaşının muhatap alındığı İmralı görüşmeleri ile başlayan, bazı çevrelerin çözüm ve barış süreci bazı çevrelerin de ihanet ve çözülme süreci olarak tanımladığı süreç ile ilgili değerlendirmelerinizi öğrenebilir miyiz? Size göre Hükümetin bu süreci başlatmasının nedenleri nelerdir?

Her ne kadar sürecin Hükümet tarafından başlatıldığı ifade ediliyorsa da aslında bu süreç, Hükümetin de Başbakan seviyesinde eş başkan olarak temsil edildiği Büyük Ortadoğu Projesinin bir parçasıdır. Süreç sadece Hükümetin kendi inisiyatifi ile başlatıp yürüttüğü bir proje değildir. Bu yönüyle baktığımız zaman, bu süreç, Büyük Ortadoğu Projesi diye bilinen ve zamanında o dönemin ABD Dışişleri Bakanının da bir soru üzerine ifade ettiği gibi, Fas'tan başlayarak Afganistan sınırına kadar 22 ülkenin sınırlarının yeniden çizileceği bir projenin devamıdır. Çözüm süreci dedikleri süreç, çok yoğun bir propaganda kampanyasıyla yürütülmektedir. Bu noktada medya kullanılmaktadır. Medyanın yaklaşık neredeyse yüzde 90'ı iktidarın politikaları doğrultusunda yayın yapmaktadır ve iktidarın politikalarına itiraz etmeyen bir medya yapısı oluşmuştur. "Silahlar sussun", "barış olsun", "analar ağlamasın" sloganları altında yürütülen bir kampanya vardır. Bunun yanında psikolojik operasyon da yürütülmektedir. Bu operasyon çeşitli kamuoyu araştırmalarıyla desteklenerek yürütülmektedir. İnsanlara "Barış hakkında ne diyorsunuz?" ya da "Çözümle ilgili düşünceleriniz nedir?" diye sorulmaktadır. Soru bu şekilde sorulduğu zaman insanların da cevapları olumlu yönde olmaktadır. Kimse savaş olmasını istemez, kimse anaların ağlamasını istemez. İşte bu şekilde yürütülen bir propaganda vardır. Bu nok-

> PKK neyin karşılığında ateşkes ilan etmiştir? Sorulması gereken soru budur. 40 yıldır dağda elinde silah olan insanlar niye birdenbire bundan vazgeçmiştir? PKK, neyin karşılığında ateşkes ilan etmiş diye baktığımızda; bunun cevabını PKK'nın siyasi uzantılarının ya da PKK'nın bizzat yöneticilerinin verdiğini görüyoruz. Bu nedir? Özerklikten başlayıp bölücübaşı Apo'nun o görüşmelerde ifade ettiği Demokratik Konfederalizm'dir. Irak'ı, Suriye'yi veya bir sonraki dönemde İran'ı kapsayacak konfederal bir yapıdan bahsetmesi PKK'nın bu hedeflerinden vazgeçmediğini göstermektedir.

tada bir diğer unsur da kavramlar üzerinden sürecin yürütülmesidir. Mesela "eşit yurttaşlık" ya da "çözüm" deniliyor. Biz de soruyoruz: Çözümden, eşit vatandaşlıktan kastettiğiniz nedir? Bugünkü Türkiye'de vatandaşlar arasında herhangi bir eşitsizlik mi var? Devlet dairesine girerken, serbest ticaret yaparken ya da herhangi bir faaliyette bulunurken "siz şu etnik kökendensiniz, buraya giremezsiniz" mi deniliyor? Dolayısıyla bu süreç bir çözülmedir. "Sürecin içeriği nelerden oluşuyor?" diye sorduğumuzda da muğlak birtakım cevaplarla karşılaşıyoruz. Ama elbette biz bu sürecin ne olduğunu biliyoruz. Bu süreç, Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin kimliğini değiştirmenin adıdır. Devletimizin üniter yapısını ve devletimizin bir Türk devleti, milletimizin adının Türk Milleti olduğu gerçeğini tartışılır hale getirmek, daha sonra özerklikten başlayarak federasyona ve konfederasyona doğru giden bir süreçle bu meseleyi tamamlamak niyetindeler. **Dolayısıyla bu süreç, Türkiye'nin, Türk kimliğinin, Türk milleti kavramının çözülmesi ve milletimizin içinde yeni bir millet, devletimizin içinde yeni bir devlet oluşturma projesidir.**

Size göre bu sürecin ve olası sonuçlarının Türkiye'ye ne gibi etkileri olacak?

Bu sürecin sonuçlanmasına fırsat verilmeyeceğini düşünüyorum. Türk milleti kendi kimliğinin, devletinin göz göre göre elinden alınmasına ve ülkemizin çözülmesine müsaade etmeyecektir. Üzerinde yaşadığımız coğrafya, tarihin en zorlu coğrafyalarından birisidir. **Türkleri önce Avrupa'dan ve daha sonra mümkünse Anadolu'dan atmayı içeren tarihi şark projesi hiçbir zaman rafa kaldırılmamıştır. Türkiye'nin zaafa düştüğü ya da tarih şuurundan mahrum, millet realitesinden habersiz yöneticiler eliyle temel değerlerin zaafa uğratıldığı dönemlerde bu proje her zaman milletimizin önüne getirilmek istenmiştir. Geçtiğimiz süreçte, bu tarihi şark projesinin günümüze uyarlanmış yeni bir versiyonuyla karşı karşıyayız ama Türk milleti ve Türk milletinin hasletlerini kendi varlık sebebi olarak kabul eden Türk milliyetçileri bu sürecin onların istedikleri sonuca ulaşmasına fırsat vermeyecektir.**

PKK'nın üç aşamalı çekilme planı hakkındaki değerlendirmelerinizi öğrenebilir miyiz? Bu plan nasıl okunmalıdır? Hükümet PKK çevrelerinden yapılan açıklamaların gerçeği yansıtmadığını, kendi tabanlarına yönelik psikolojik söylemlerden ibaret olduğunu ve esas alınması gerekenin Hükümetin ifadeleri olduğunu söylemektedir. Bu yaklaşımı nasıl değerlendiriyorsunuz? Sadece Hükümete güven duyularak izlenecek bir süreci mi yaşıyoruz?

Hükümet tarafından yapılan açıklamalarla bu sürecin üzeri örtülmek istenmekte ve Başbakan'ın daha önceki bir demecinde ifade ettiği gibi süreç hazmettirile hazmettirile Türk milletine kabul ettirilmeye çalışılmaktadır. PKK tarafı ise doğal olarak kendi taleplerini ve düşüncelerini dile getirmektedir. Dünyada ilk defa bir terör örgütü, bir Hükümet tarafından resmi olarak muhatap kabul edilmiş ve bu yönüyle meşrulaştırılmıştır. Dünyada bunun başka bir örneği yoktur. PKK'nın hedefleri bakımından meseleye baktığınızda; PKK 1970'li yılların ortalarında Diyarbakır'ın bir köyünde kurulurken örgütün ortaya koymuş olduğu bir hedef vardı. Bu hedef, dört parçada tek ülke dedikleri yani İran, Irak, Suriye ve Türkiye'den koparılacak dört parçadan müteşekkil, bağımsız sosyalist bir Kürt Devleti kurmaktır. PKK, bu hedefinden hiçbir zaman vazgeçmemiştir. Dönem dönem birtakım taktik adımlar atılmıştır. Geçtiğimiz dönemlerde de zaman zaman silah bırakma, geri çekilme, ateşkes gibi kavramlar aslında hep bilinçli olarak ortaya atılmıştır. Çünkü bu kavramlar ancak iki ülke ara-

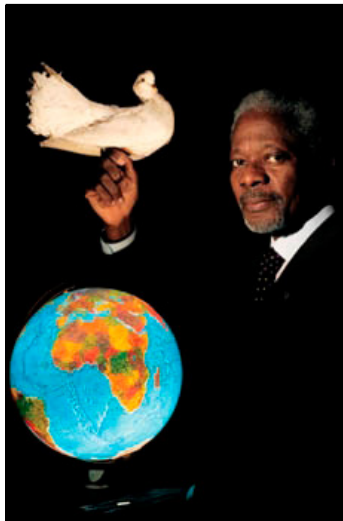
> “Bakınız; her milletin tarihinde bir takım hadiseler yaşanmıştır, hatalar olmuştur. Başka milletlerin tarihiyle mukayese ettiğinizde, en az itham edilebilecek olan millet Türk milletidir. Ama Başbakan cımbızla seçer gibi tarihimizin belli dönemlerini, özellikle tek parti dönemindeki birtakım meseleleri yanlış örnekler vererek gündeme getirerek, “tarihimizle yüzleşme” adı altında Türk tarihini mahkum etmeye çalışmaktadır.”

sında karşılıklı olarak kullanılabilecek kavramlardır. Dolayısıyla PKK, hiçbir zaman hedeflerinden vazgeçmemiştir. PKK, sıkıştığı zaman ya da konjonktürün kendine sunduğu imkanları daha iyi değerlendirebilmek için-tıpkı bugünlerde olduğu gibi - birtakım adımlar atmıştır ama hiçbir zaman bu hedefinden vazgeçmemiştir. Zaten 35-40 yıldır dağlarda hedefleri doğrultusunda mücadele eden insanları birdenbire “biz bu işi bıraktık” deyip vazgeçmelerini izah etmek pek mümkün değildir. PKK neyin karşılığında ateşkes ilan etmiştir? Sorulması gereken soru budur. 40 yıldır dağda elinde silah olan insanlar niye birdenbire bundan vazgeçmiştir? PKK, neyin karşılığında ateşkes ilan etmiş diye baktığımızda; bunun cevabını PKK’nın siyasi uzantılarının ya da PKK’nın bizzat yöneticilerinin verdiğini görüyoruz. Bu nedir? Özerklikten başlayıp bölücübaşı Apo’nun o görüşmelerde ifade ettiği Demokratik Konfederalizm’dir. Irak’ı, Suriye’yi veya bir sonraki dönemde İran’ı kapsayacak konfederal bir yapıdan bahsetmesi PKK’nın bu hedeflerinden vazgeçmediğini göstermektedir. Dolayısıyla onlar, biraz da bu konjonktürün kendilerine sağlamış olduğu imkânları değerlendirebilmek için bu adımları atıyor. İşte burada esas tehlikeli olan ve bir yönüyle de üzüntü veren şey; Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti’nin ve Başbakan’ın, Türk milleti gerçeğine ve Türk kavramına bu kadar mesafeli, bu kadar soğuk hatta zaman zaman düşmanlığa varan bir takım yaklaşımlar içinde olmasıdır. Bu da PKK’nın silah yoluyla elde edemediklerini maalesef müzakereler yoluyla elde etmeye başladığı bir süreci önümüze getirmiştir. Yine PKK temsilcilerinin tavırlarına, verdikleri demeçlere baktığımızda sanki zafer kazanmış bir ordunun temsilcileriymiş gibi yüksek perdeden, kendilerine güvenli bir üslup içerisinde taleplerini dile getirdiklerini görüyoruz. Biraz önce de ifade ettiğim gibi bu talepler netice itibariyle Türkiye’nin bölünmesini öngören taleplerdir. Bu talepler, makyajlanmaya ve süslü kavramların altına saklanmaya çalışılmaktadır. Bu mesele, uzun vadede Türkiye’nin bölünmesi ve bu dört parçada bir bağımsız Kürt Devleti’nin kurulması meselesidir.

Öte yandan son günlerde iktidar partisi çevreleri tarafından basına yansıyan görüşlere ve Sayın Cumhurbaşkanı’nın da ifadelerine baktığımızda; Anayasa’nın tümden değiştirilmesi ihtimali kalmadığında 2010 yılında olduğu gibi, mini bir Anayasa değişikliği pake-

tinin gündeme gelebileceği anlaşılmaktadır. Eğer bu durum gerçekleşirse size göre bu pakette neler olabilir?

Önceki sorduğunuz soruda üç aşamalı bir süreçten bahsediliyordu. Birinci aşama geri çekilme dedikleri aşamadır. Aslında bu tamamen hukuksuz bir durumdur. Açılım sürecinin başladığı 2009 yılından bugüne kadar 557 tane askerimiz, polisimiz ve sivil vatandaşımız hayatını kaybetmiştir. 2011 seçimlerinden bugüne kadar da yaklaşık 350 civarında asker ve polisimiz şehit olmuştur. Bugün silahlı olarak geri çekilenler içerisinde askerimizi, polisimizi şehit edenler de vardır. Türkiye'de halen yürürlükte olan kanunlar, Anayasa, bütün bunlar göz ardı edilmektedir. İktidar ve iktidarın yönetimi altında olan bütün kurumlar, Genelkurmay Başkanlığı, Milli İstihbarat Teşkilatı, emniyet güçleri hukuksuz bir durumun içerisindedir ve suç işlemektedirler. Önce bu tespiti yapmamız lazım. Şimdi sorunuza gelecek olursak ihanet projesinin birinci aşaması çekilme dediğimiz rezalettir; ikinci aşaması da birtakım Anayasal adımların atılmasıdır. PKK'nın talebi budur. Dolayısıyla Türkiye Büyük Millet Meclisindeki Anayasa Uzlaşma Komisyonunda bu yönde bir uzlaşmanın olmayacağı çok açık ve net bir şekilde ortadadır. O zaman AKP, PKK'yla yapmış olduğu müzakerelerin ve pazarlıkların neticesinde ortaya çıkacak bir Anayasa taslağını muhtemelen uygun gördükleri bir konjonktürde gündeme getirecekti. Dolayısıyla gündeme gelecek olan Anayasa, AKP-PKK Anayasası olacaktır. Elbette ki, biz de Türk milletiyle beraber, bu Anayasa'nın geçmemesi için elimizden gelen her türlü gayreti ortaya koyacağız.

Akil insanlar heyetini oluşturan insanlar Türk milletinin, Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin milli meselelerinde Türkiye'nin tezlerinin karşısında yer almıştır. Mesela Annan Planı gündeme gelmişti. Bu plan, Türk tarafının elinde bulundurduğu toprakların bir kısmının Rumlara verilmesini öngören bir plandı. Akil İnsanlar Heyetinde yer alan isimlerin birçoğu, Annan Planı tartışmaları sırasında, planın kabul edilmesi yönünde propaganda yapan insanlardır.

AKP Hükümeti ve AKP zihniyeti Türk tarihi ve Türk milletiyle kavgalı bir zihniyetten geliyor. Bakınız; her milletin tarihinde birtakım hadiseler yaşanmıştır, hatalar olmuştur. Başka milletlerin tarihiyle mukayese ettiğinizde, en az itham edilebilecek olan millet Türk milletidir. Ama Başbakan cımbızla seçer gibi tarihimizin belli dönemlerini, özellikle tek parti dönemindeki birtakım meseleleri yanlış örnekler vererek gündeme getirerek, "tarihimizle yüzleşme" adı altında Türk tarihini mahkum etmeye çalışmaktadır. Bunlar tesadüfen atılmış adımlar değildir. Çünkü millet demek tarih demektir, tarih demek millet demektir. Zaten milliyetçilik de tarihlilik demektir. Tarihe saldıranlar aslında Türk milletine saldırmaktadır. Bu nedenle "tarihi sorguluyoruz, tarihimizle yüzleşiyoruz" adı altında tarih bilinci ortadan kaldırılmak istenmektedir. Zaten tarih bilincini ortadan kaldırdığınız zaman milleti ortadan kaldırmış olursunuz. Bunların hepsi planlı operasyonlardır. Dolayısıyla AKP bu zihniyete sahip bir iktidardır. AKP zihniyeti, kendilerinin de yemin ettikleri Anayasa'nın başlangıç maddelerine ve o maddelerin içini dolduran, onlara vücut veren ruha yabancı bir zihniyetten gelmektedir. AKP'ye oy veren vatandaşlarımızı bunun dışında tutuyoruz elbette. Dolayısıyla ABD'nin ve batının güdümünde hareket eden, onların taşeronluğunu yapan bir iktidarın, Anayasa'nın başlangıç maddelerine sadık kalması beklenemez.

Hükümet tarafından oluşturulan ve Türkiye'nin tüm bölgelerinde süreci tanıtıcı çalışmalar yapan Akil İnsanlar Heyeti gittikleri illerde yoğun tepkiyle karşılaşıyor. Bu heyetin oluşturulma amacı size göre nedir? Heyette yer alan isimler hakkındaki görüşlerinizi öğrenebilir miyiz?

AKP onları maalesef bir paratoner olarak kullanıyor. Bu heyetin işgal döneminde oluşturulan Heyet-i Nasiha ile ben-

zerlik gösterdiği ifade edilmişti. Heyet-i Nasiha'nın misyonu neyse bugünkü akil adamların da misyonu aynıdır. Heyet-i Nasiha Anadolu'yu dolaşmak sureti ile Mondros Mütarekesi'nin aslında çok iyi bir anlaşma oluğunu söylüyor ve Türkiye'nin işgal edilmeyeceğini dile getiriyordu. Ama Mondros Mütarekesi'nden hemen sonra Yunanlılar İzmir'i, diğerleri de İstanbul'u, Anadolu'yu işgal etti. Şimdi de çözülme sürecini millete kabul ettirebilmek için böyle bir heyet oluşturuldu. Heyeti oluşturan insanlar Türk milletinin, Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin milli meselelerinde Türkiye'nin tezlerinin karşısında yer almıştır. Mesela Annan Planı gündeme gelmişti. Bu plan, Türk tarafının elinde bulundurduğu toprakların bir kısmının Rumlara verilmesini öngören bir plandı. Akil İnsanlar Heyetinde yer alan isimlerin birçoğu, Annan Planı tartışmaları sırasında, planın kabul edilmesi yönünde propaganda yapan insanlardır. Aynı şekilde geçtiğimiz dönemlerde asılsız Ermeni soykırımı iddialarıyla ilgili tartışmalar vardı. "Ermenilerden özür diliyoruz" şeklinde bir imza kampanyası düzenlenmişti. Bunların birçoğu o kampanyaya imza atan insanlardır. Dolayısıyla her zaman Türk milletinin, Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin çıkarları karşısında tavır alan zihniyete sahip olan bu insanlar, çözülme sürecini bir takım süslü kelimelerle, kavramlarla Türk milletinin gözünden kaçırmak gibi bir misyon üstlenmiştir.

Özellikle bazı sivil toplum kuruluşlarının genel başkanlarının, Hükümetin büyük baskıları sonucu heyette yer aldıkları çok açık. Ancak bunu bile mazur görmek mümkün değildir. Bu tür baskılara direnmek gerekir ama az önce de belirttiğim gibi, heyette yer alanların büyük kısmı Türk milleti lehine tavır alan insanlar değildir. Bu kişiler, Ermeni tezlerinin yanında yer almışlardır, Barzani'nin ya da Rumların yanında tavır almışlardır. Bu heyetteki kişilerin büyük kısmı Türkiye'nin çıkarlarıyla ilgili her meselede Türk milletinin karşısında konumlanmıştır.

"Başkanlık sistemi Türkiye'nin gündemine AKP ile girmiş bir tartışma konusudur. Birinci Meclisi Mebusanı esas aldığımız zaman 100 yılı aşkın bir parlamenter demokrasi tecrübemiz var. Bu, eksik ya da aksayan yönleriyle önemli bir birikim ve tecrübedir."

Başkanlık sistemi eyalet sistemini de öngörmektedir. Zira Başbakan da zaman zaman konuşmalarında eyalet sistemine de işaret etmektedir. Yaşadığımız süreci de göz önüne aldığımızda, Türkiye için nasıl bir gelecek çizilmek istenmektedir? Eyalet sistemi getirildiği taktirde Türkiye'nin bölüneceği, parçalanacağı yönündeki eleştirilere katılıyor musunuz?

Başkanlık sistemi Türkiye'nin gündemine AKP ile girmiş bir tartışma konusudur. Birinci Meclisi Mebusanı esas aldığımız zaman 100 yılı aşkın bir parlamenter demokrasi tecrübemiz var. Bu, eksik ya da aksayan yönleriyle önemli bir birikim ve tecrübedir.

Başkanlık sistemi de bugün dünyada Amerika Birleşik Devletleri dışında uygulanan ülkelerde özellikle Güney Amerika ülkelerinde hiçbir zaman umut edilen sonucu doğurmamıştır. Bu ülkelerde diktatörlüğe doğru bir gidiş olmuştur. Türkiye'nin karşı karşıya kaldıkları riskleri dikkate aldığımızda, sizin de ifade ettiğiniz gibi, başkanlık sistemi federatif yapı içerisinde uygulanabilecek bir sistemdir. Başkanlık sisteminin başarıyla uygulandığı tek ülke Amerika Birleşik Devletleri'dir. ABD'de o sistemi dengeleyecek birçok unsur vardır. Amerika Birleşik Devletleri'ndeki başkanlık sistemi, padişahların bile sahip olmadığı yetkilerle donatılmış bir sistem değildir.

Başkanlık sisteminin uygulanabilmesi ancak federatif yapı içerisinde mümkündür. Bu da; valilerin, kaymakamların seçimle geldiği eyaletlerden oluşan bir yapı demektir. Bunun ne anlama geleceğini şöyle haritaya baktığınız zaman anlarsınız. Bu noktada geçtiğimiz günlerde çıkarılan Büyükşehir Yasası, eyalet sisteminin alt yapısını hazırlamaya yönelik bir girişimdir. İl ve belediye sınırlarının genişletildiğini, Mardin, Diyarbakır, Van'da valililerin seçimle atandığını haritada bir gözünüzün önüne getirin. Bunun adı Türkiye'nin bölünmesi demektir. Tayyip Erdoğan maalesef kendi kişisel ihtirasları ve hesapları uğruna Türk milletini ve Türkiye Cumhuriyeti Devleti'ni kurban vermeye çalışmaktadır ama inşallah milletimiz buna müsaade etmeyecektir.

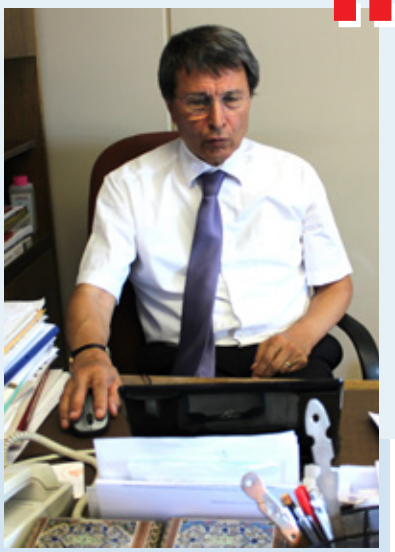
Söyleşi

MHP Kayseri Milletvekili

Prof. Dr. Yusuf HALAÇOĞLU ile TÜRK KİMLİĞİ VE SÜREÇ İLE İLGİLİ SÖYLEŞİ YAPTIK

Söyleşi: Meltem YALÇINKAYA

> Başbakan'ın bilmediği bir husus var: Üniter yapılardan federatif sisteme geçiş olmaz. Genelde federatif sistemlerden üniter yapıya, tek devlet statüsüne geçilir. Amerika Birleşik Devletleri örnek gösteriliyor. Amerika Birleşik Devletleri zaten isminden de anlaşılacağı üzere iki devletçiğin bir araya gelmesiyle başkanlık sistemi altında teşkilatlanmıştır. Federal Almanya Cumhuriyeti diyoruz. Federatif yapılar, başkanlık sistemi adı altında bütünleşmişlerdir, Alman birliği sağlanmıştır. Bunların hepsi German asıllıdır.

Hükümetin başlattığı süreç ile ilgili konuşmadan önce tarihsel geçmişe bir göz atmak istiyoruz. Ülkemizde etnik kökenlerin çeşitliliğinden söz edilmektedir. Türkiye'de kaç etnik köken bulunmaktadır? "Kürtlerin yüzde 30'u aslında Türkmen kökenli" ve "Kürt Alevilerin bir bölümü Ermeni kökenli" şeklinde açıklama yapmış hatta belgeler yayınlamıştınız. O dönemde bu konu epey bir fırtına koparmıştı. Bu noktada yaşanan etnik köken ve kimlik tartışmalarını nasıl değerlendiriyorsunuz?

Türkiye Cumhuriyeti, imparatorluk bakiyesi bir devlettir. Bu nedenle milletimizin; asli unsurların dışında, farklı unsurlardan meydana gelmiş olması gayet tabidir. Ancak bunların sayısı fazla değildir. Asli kurucu unsur dediğimiz millet, Türkiye'de bugün yapılan çalışmalara göre yüzde 86 civarındadır. Bütün bunların dışında aslen Türk olmamasına rağmen "Ben Türküm" diyenleri de katacak olursanız bu sayı yüzde 92'lere kadar çıkmaktadır. Şimdi bu çerçevede düşündüğümüzde, Türkiye'de hatırı sayılır birtakım argümanlar ortaya çıkabilecek nitelikte bir etnisite söz konusu değildir. Bir devleti yönetenler, o devletin içindeki çeşitli etnik gruplara bir şekilde temas etmezler. Çünkü ülkenin birlik ve beraberliğini sürdürebilmesi açısından herkesi o ülkenin asli vatandaşı olarak görürler ve hepsini bir olarak değerlendirirler. Halbuki; bugün Türkiye'de bu konu, devleti yönetenler tarafından çok farklı şekilde ortaya konulmaktadır. Batı dünyası, mozaik kavramı ve çeşitlilik üzerine çok kitaplar yazmaktadır. Andrews'in "Türkiye Cumhuriyeti'nde Etnik Gruplar" adındaki kitabında Türkiye kırk yedi etnik gruba ayrılmıştı. Buna dayanılarak Türkiye'de 47 etnik grup olduğu iddia edilir. Ama bu yalandır, yanlıştır. Çünkü bu çalışmada mezhepsel ve isme dayalı bir etnisite ortaya çıkarılmıştır. Mesela Türkmen ayrı bir grup olarak görülmüş, Yörük ayrı bir grup olarak görülmüş, Tatarlar ayrı bir grup olarak görülmüş, Kazaklar ayrı bir grup olarak, Uygur ayrı bir grup olarak görülmüştür. Bir de bunların içerisinde Şii Türkmenler, Sünni Türkmenler, Aleviler gibi bir ayrıma gidilmiştir. Yörükler için de ayrım yapılmış ve etnik grup sayısı 47'ye çıkarılmıştır. Halbuki Polonezköy'deki 500 Polonyalıyı, Türkiye'de çok fazla sayısı olmayan Süryanileri, Türkiye'de sayıları 2.500 civarında olan Rumları, 60-70 bin civarındaki Ermeni'yi, 20 bin civarındaki Yahudi'yi dahi dahil ettiğinizde etnik grup sayısı 16'ya ancak çıkabiliyor. Bunların sayısı üniter yapıya sahip bir devlet içerisinde pek fazla ciddiye alınacak nitelikte değil ama Türklerin özellikle kültüründe büyük devletler de kurmuş olması sebebiyle bu türden etnisitelerden söz etmesi veya onların kendi vatandaşlarından ayrı bir değerlendirmeye tabi tutması yoktur. Çünkü Osmanlı İmparatorluğu'na, Selçuklu Devleti'ne, Hun İmparatorluğu'na baktığınızda çok farklı milletleri, kültürleri, dinleri barındıran bir anlayış olduğunu görürsünüz. Bu anlayış, Türklerin ırkçı olmalarını engelleyen en önemli unsurlardan bir tanesidir. Dolayısıyla Hükümetin, daha doğrusu Başbakan'ın "Laz'ı, Çerkez'i, Kürt'ü, Türk'ü…" diye başlayarak yaptığı konuşma son derece yanlıştır. Bu ırkçılığa neden olur.

Başbakan, "Osmanlı'ya baktığımız zaman, Lazistan eyaleti var, Kürdistan eyaleti var, eyalet sistemleri var. Niye? Çünkü Osmanlı güçlü. Biz Osmanlı'daki hoşgörüyü yakalayabilmiş değiliz. Osmanlı Kürdistan, Lazistan demiş. Biz böyle demek zorunda değiliz. Biz bölgelere göre de yapabiliriz" demişti. Başbakan'ın

söylediği gibi Osmanlı'da Kürdistan, Lazistan var mıydı? Kürdistan siyasi bir sınır mıydı? Eyalet sisteminin Türkiye Cumhuriyeti Devleti'ne yansıması ve maliyeti ne olur?

> "Birleşik hale gelmiş, kültürde bütünlük sağlanmış bir devleti federatif sisteme bölmek istiyorsanız, Başkanlıktan söz edersiniz veya Lazistan, Kürdistan dersiniz. Osmanlı Devleti'nde kaldı ki Lazistan diye bir eyalet hiçbir zaman olmamıştır. Kürdistan, coğrafya olarak vardır ama Kürdistan coğrafyası Türkiye'nin bugünkü topraklarıyla hiç alakası olmayan bir bölgedir. Kürdistan denilen bölge Erbil, Süleymaniye ve İran'ın Loristan bölgeleridir. Haritarda bile açıktır. Diyarbakır, Van bölgesi Türkomanya'dır. Diyarbakır'a hiçbir zaman Kürdistan denilmemiştir, adı hep Diyarbakır Eyaletidir."

Başbakan; Lazistan, Kürdistan eyaletlerinden bahsediyorsa, Osmanlı İmparatorluğu'nu yeniden kurması lazım. Yani Türkiye Cumhuriyeti'nin 23 milyon kilometrekareye hükmeden bir devlet olması lazım. Peki Başbakan, Osmanlı Devleti'ndeki eyaletlerden bahsederken; Romanya'dan, Bulgaristan'dan, Yunanistan'dan, Mısır'dan neden bahsetmiyor? O zamanlar bunlar eyalet olarak Osmanlı İmparatorluğu'na bağlıydı. Rumeli Eyaleti de, Bosna Hersek de, Eflak da, Kırım da Osmanlı Devleti'ne bağlıydı. Bir imparatorluktaki eyalet sistemiyle, üniter yapıya sahip bir devletin eyalet sisteminin öncelikle tartışılması gerekir. Başbakan'ın bilmediği bir husus var: Üniter yapılardan federatif sisteme geçiş olmaz. Genelde federatif sistemlerden üniter yapıya, tek devlet statüsüne geçilir. Amerika Birleşik Devletleri örnek gösteriliyor. Amerika Birleşik Devletleri zaten isminden de anlaşılacağı üzere iki devletçiğin bir araya gelmesiyle başkanlık sistemi altında teşkilatlanmıştır. Federal Almanya Cumhuriyeti diyoruz. Federatif yapılar, başkanlık sistemi adı altında bütünleşmişlerdir, Alman birliği sağlanmıştır. Bunların hepsi German asıllıdır. Mesela Yugoslavya'yı düşünecek olursanız; Yugoslavya çok farklı uluslardan bir araya gelmiş bir yapıydı, federatif bir yapıydı ama diktatör olan Tito'nun ölümünden sonra dağıldı. Çekoslovakya dağıldı, Çek Cumhuriyeti ve Slovakya adı altında iki devlet haline geldi. Demokrasinin beşiği denilen, Avrupa Birliği'nin de merkezi olan Belçika aynı sıkıntıları yaşıyor. Belçika'da üç ayrı kanton var ve bunlar Hükümet kuramıyorlar, bir araya gelemiyorlar, çok farklı din ve kültüre sahipler. Dolayısıyla birleşik hale gelmiş, kültürde bütünlük sağlanmış bir devleti federatif sisteme bölmek istiyorsanız Başkanlıktan söz edersiniz veya Lazistan, Kürdistan dersiniz. Osmanlı Devleti'nde kaldı ki Lazistan diye bir eyalet hiçbir zaman olmamıştır. Kürdistan, coğrafya olarak vardır ama Kürdistan coğrafyası Türkiye'nin bugünkü topraklarıyla hiç alakası olmayan bir bölgedir. Kürdistan denilen bölge Erbil, Süleymaniye ve İran'ın Loristan bölgeleridir. Haritarda bile açıktır. Diyarbakır, Van bölgesi Türkomanya'dır. Diyarbakır'a hiçbir zaman Kürdistan denilmemiştir, adı hep Diyarbakır Eyaletidir. BDP'liler Kürdistan'ın çok büyük bir medeniyet olduğunu iddia ediyor. Çok büyük medeniyet olmak için önce mimari yapılarınızın olması gerekir. Tek bir mimari yapı gösterebilirler mi? Yok. Yazılı eserlerinizin, edebiyatınızın, literatürünüzün, tarih kitaplarınızın olması gerekir. Yok. Peki, diliniz nerede? Mesela meşhur Kürt tarihçisi diye bilinen Şeref Han'ın yazmış olduğu 1597 yılında yazdığı Şerefname Farsça'dır. Peki Başbakan ne yapmak istiyor? Ülkeyi federatif sisteme bölüp, Suriye'nin ya da Irak'ın bir bölümünü de Türkiye'ye katarak Osmanlı Devleti'nin geçmiş dönemini mi kurmak istiyor? Abdullah Öcalan da masaya oturduktan sonra Misakı-ı Milli'den bahsetmeye başladı. Öcalan, konfederasyondan da bahsediyor. Federatif sistemler bir araya gelirse konfederasyon olur. O zaman Suriye'nin kuzeyinde federatif sistem oluşturacaksınız, Irak'ın kuzeyinde olduğu gibi Türkiye'de de Büyükşehir Yasasıyla bir fe-

deratif yapı kuracaksanız, mahalli özerklik vereceksiniz, Türk vatandaşlığını kaldıracaksanız. Tüm bunları da adı Türkiye olan bir devlette yapacaksınız. Türkiye ne demektir? Türklerin yaşadığı ülke demektir. Buradan Türk kelimesini çıkaracaksanız, başkanlık sistemini getirip federatif sistemi yerleştirecekseniz, daha sonra da bu federatif sistemler bir çatı altında toplanıp, "Türkiye'ye bağlandık" diyeceklerse, konfederasyon meydana gelecekse; üç sene sonra da bu federatif sistemler "Bağımsız devlet olmak istiyoruz" derse, ne yapacaksınız? Dolayısıyla Başbakan bunları söylerken herhalde kendi geleceğini düşünüyor. Başbakan bu görevinden ayrılmasından sonra 11 yıllık icraatı içerisinde sorgulamaya tabi tutulacağından ve mahkemeye çıkacağından korkuyor. Eğer hukuk devletiyseniz, hiç kimse yargıya hesap vermekten kurtulamaz. Kim suç işlemişse muhakkak bunun hesabını vermekle mükelleftir. Başkanlık sistemi getirerek bundan kurtulmak istiyorsa da başaramaz. Kanıyla, canıyla bağımsızlığı kazanmış, bayrağını düşman çizmesi altından kurtarmış, ezanını susturmamış bir milletin hakkını yediğinizde de hesabını o millete karşı vermek zorunda kalacaksınız.

OSLO ve İmralı müzakereleriyle başlayan yeni süreci nasıl değerlendiriyorsunuz? Özellikle, ülkemizdeki bir grup vatandaşımızın yaşadığı iddia edilen kimi sorunlarla ilgili olarak bir terör örgütünün muhatap alınmasının anlamını nasıl okumak lazımdır? Öte yandan gerek İmralı görüşmeleri gerek Diyarbakır mitinginde bebek katili Abdullah Öcalan'ın dolaylı hitabı ve gerekse Kandil'de terör örgütüyle yapılan görüşmelerin PKK'yı ve örgütün hedeflerini meşrulaştırdığını düşünüyor musunuz?

Habur rezaleti, Oslo görüşmeleri, İmralı, Kandil görüşmeleri katilleri meşrulaştırıyor. Bebekler öldürüldü, anne karnındaki bebekler öldürüldü, yaşlılar öldürüldü, eline silah alması mümkün olmayan kadınlar öldürüldü, öğretmenler yakıldı. Bütün bunlar sonucunda düşünecek olursanız 5.557 sivil insan öldürüldü. Ceza hukukunda bir insanı planlayarak öldürmek doğrudan doğruya taammüden adam öldürme anlamına gelir ve bunun cezası ağırlaştırılmış müebbet hapistir. Ama herhangi bir hedef gözetmeksizin bir topluluk içerisinde bomba patlatarak, otobüs yakarak, belli bir hedefiniz olmadan insanları öldürürseniz, bunun adı uluslararası hukuk literatüründe insanlık suçudur. Bu, ömür boyu ağırlaştırılmış hapis cezasını gerektirir. PKK, hedef gözetmeksizin insanları öldürüyor. Bu bir insanlık suçudur. Siz bu şekilde davranarak, sadece bebek katilini değil, insanlık suçunu da meşrulaştırıyorsunuz. Siz katilleri muhatap alıyorsunuz. Onlar, "Silah bırakacağız, bu işten vazgeçiyoruz, af getirin." demiyor, siz onlara giderek, "Silahlarınızı bırakın, yani terörü bitirelim, barış yapalım." diyorsunuz. Terör örgütü direniyor ve şartlar koşuyor. Terör örgütünün ilk şartı "Silahlarımızla gideriz ama karşımıza ordu çıkmayacak, rahatsız edilmeyeceğiz, elimizi kolumuzu sallayarak gideceğiz." diyor. Gündemi belirleyen Kandil ve İmralı canisi. O zaman terörle görüşmelerinizi normal bir Avrupa ülkelerindeki terör görüşmeleri gibi düşünmemeniz gerekiyor. Orada karşılıklı oturuyorlar, şartlar öne sürülmeden silahları tamamen bırakıp, terörden vazgeçiyorlar. Ama burada PKK silah bırakmıyor, sınır dışına çekiliyor ve istedikleri zaman tekrar gelebileceklerini defalarca söylüyorlar. O zaman bunun adı nasıl barış olabilir? PKK'nın silah bırakması söz konusu değil. Demek ki, burada başka meseleler var. Taviz vermedik deniyor ama PKK yeni Anayasa'dan bahsedi-

"Suriye'nin kuzeyinde PYD ile –ki PYD, PKK'nın Suriye'deki uzantısıdır– tıpkı Irak'ın kuzeyinde olduğu gibi bağımsız, federatif bir bölge oluşturulması planlanıyor. Dışişleri Bakanı Ahmet Davutoğlu'nun stratejik derinlik diye açıkladığı sistem budur. Osmanlı Devleti'nin eski topraklarının bir bölümü Türkiye'ye bağlanarak, federatif bir yapıda başkanlık sistemine geçilerek yeni yapılanmadan söz ediliyor. İşte bunu yapabilmek için de Anayasa'yı değiştirmeniz gerekiyor."

> Şimdi uçağa binip gitmesi çok kolay ama ne görüşüyorlar, hangi tavizleri veriyorlar bilmiyoruz. Bu tavizleri hukuk çiğneyerek veriyorlar. Bunlar suçtur. Milliyetçi Hareket Partisi olarak bunlar hakında suç duyurusunda bulunduk. Yarın iktidardan düştükleri andan itibaren hepsi mahkemeye çıkmak zorunda kalacak ve kalan ömürlerini hapishanede geçirecekler. Çünkü bu yaptıkları Anayasal suçtur. Bundan kurtuluşları yoktur. Telaşları da bu yüzdendir.

yor. Demokratikleşme adı altında Abdullah Öcalan'a oy hakkı verilmesinden söz ediliyor. "Hiçbir taviz vermedik." denmesine rağmen tavizler veriliyor. Güney komşumuz Suriye'de yaşananları biliyoruz. Suriyeli muhaliflerin Türkiye tarafından desteklendiğini biliyoruz. Muhaliflere; Amerika, Katar, Suudi Arabistan ile birlikte hem maddi hem de manevi yardım yapılıyor; silah yardımı bile yapılıyor. Esad için "15 gün sonra çökecek." denmişti baktılar ki üzerinden 1 sene geçti, Esad hala çökmedi. Demek ki Esad güçlü. Bu durumda Amerika Birleşik Devletleri, "Artık fiilen Esad'ı düşürmekten vazgeçtim." dedi. Halbuki; ABD, Büyük Orta Doğu Projesi'nin taşeronluğunu Türkiye'ye yaptırıyordu. Türkiye bu işin birinci kademesinde yer alıyordu. Şimdi ABD, bundan vazgeçtiğini açıkladı. Muhalifler de Esad'a karşı direnemez hale geldi. Bu kez Türkiye'de bulunan PKK güçlerinin Esad'a karşı mücadele etmesi gündeme geldi. Bunu da sağlamak için muhaliflerin başına bir Kürt lider getirildi. Sonuç olarak Abdullah Öcalan'ın misak-ı milli'den bahsetmesi de, federatif sistemden konfederasyona geçişten bahsetmesi de aslında bununla bağlantılıdır. Dolayısıyla Suriye'nin kuzeyinde PYD ile –ki PYD, PKK'nın Suriye'deki uzantısıdır- tıpkı Irak'ın kuzeyinde olduğu gibi bağımsız, federatif bir bölge oluşturulması planlanıyor. Dışişleri Bakanı Ahmet Davutoğlu'nun stratejik derinlik diye açıkladığı sistem budur. Osmanlı Devleti'nin eski topraklarının bir bölümü Türkiye'ye bağlanarak, federatif bir yapıda başkanlık sistemine geçilerek yeni yapılanmadan söz ediliyor. İşte bunu yapabilmek için de Anayasa'yı değiştirmeniz gerekiyor. Anayasa Uzlaşma Komisyonundaki değişikliklere yetinmiyorlar. Çünkü Türkçe'nin resmi dil olması, üniter yapı, başkanlık sistemi yerine parlamenter sistemin kabulü, vatandaşlık tanımında yer alan Türk ifadesi AKP'nin bugünkü politikalarıyla uyumlu değil. Bu nedenle AKP, "BDP ile birlikte bir Anayasa yaparak, referanduma götürecek gücü elde ettiğimizde Meclise getireceğiz." diyor. Tüm bunların, Sevr dönemindeki gerçekleştirilemeyen batı politikalarının bugün uygulama safhasına konulmasından başka bir şey olmadığını düşünüyorum.

İktidarın yaptıklarıyla artık Türkiye'de Kürt sorunu ve PKK sorunu olmadığını Türk sorunu olduğunu söylemiştiniz. Bu açıklamanızdan Türk kimliğine, Türk bayrağına, Türklüğe yönelik bir tehdit olduğunu düşündüğünüz anlamı da çıkarabilir miyiz? Bu minvalde sürecin Türkiye'ye ne gibi etkileri olacak?

Hükümetin karşısındaki en büyük sorun Türkler. Çünkü Türk kelimesinden nefret ediyorlar. Bunun için Atatürk'ün adını bile ağızlarına almıyorlar. Çünkü içinde Türk kelimesi var. Atatürk'e, Mustafa Kemal Paşa diyorlar. Eminim ki yakın bir zamanda Türkiye kelimesinden de vazgeçecekler. Çünkü Türkiye, Türklerin yaşadığı ülke demektir ve içinde Türk kelimesi vardır.

> “Anayasa’dan Türklük tanımının kaldırılması demek, Türkiye Cumhuriyeti’nin lağvedilmesi demektir. 1924 Anayasası ilk sivil Anayasadır ve ilk defa bu Anayasa’da Türk tanımı yapılmıştır. Peki, Almanlara Almanyalı mı diyorsunuz? Fransız’a Fransalı mı diyorsunuz? İngiliz’e İngiltereli mi diyorsunuz? Romenlere Romanyalı mı diyorsunuz? Peki, Türklere Türkiyeli mi diyeceğiz? Böyle saçmalık olmaz.”

Türkiye, Türklerin kurduğu ülke demektir. Bundan da vazgeçeceklerini düşünüyorum. Çünkü bugün hem milletimizi hem de devletimizin bağımsızlığını temsil eden en önemli sembolümüz bayrağımızdır. Türk bayrağı, ay yıldızlı al bayraktır. Bunu tahrik unsuru olarak gören ve ülkemizi yöneten bir zihniyet var karşımızda. Kendi odama astığım bayraktan bile rahatsız olan bir anlayışı göz önüne alacak olursanız abartmadığımı anlarsınız. Türk sorunu niçin var diyorum? Çünkü Hükümet Türkleri kendilerinin önünde engel olarak görüyor. Türkiye’de yaşayan ve büyük çoğunluğu oluşturan asli unsur olan Türklüğü ve Türk kelimesini ortadan kaldırmak için milli değerlere saldırmaya başladılar. Milli bayramları kutlamamaya başladılar. 19 Mayıs Atatürk’ü Anma, Gençlik ve Spor Bayramı’nda Cumhurbaşkanı Kayseri’de, Başbakan Amerika Birleşik Devletleri’nde. 19 Mayıs, milli mücadelenin başlangıcıdır. Siz devleti yönetenler olarak, milli mücadelenin, bağımsızlığımızın başlangıcını bu kadar ciddiyetsiz ele alıyorsanız o zaman sizin milli hassasiyetiniz olduğunu söyleyemem. Bu durumda siz ne İstiklal Marşı’na ne de bayrağa saygı duyarsınız. Çünkü İstiklal Marşı milli mücadelenin değerini anlatan bir eserdir. İstiklal Marşı’nda ırk kelimesi geçtiği için İstiklal Marşı’nı bile değiştirmeye kalkışan bir zihniyetle karşı karşıyayız. Geçmişte ne kadar değer verdiğimiz Türk büyükleri varsa, onları sulandırmaya çalışıyorlar. Muhteşem Yüzyıl diye bir dizi yapmışlar. İsmine Muhteşem Yüzyıl diyorlar. Niye Muhteşem Yüzyıl diyoruz? Kanuni Sultan Süleyman’a biz kanun yapıcı olduğu için Kanuni diyoruz, batılılar Kanuni Sultan Süleyman’a “Muhteşem Süleyman” diyorlar. Kanuni dönemi; Kanuni’nin hem kanun yapıcı hem devlet adamlığı olarak dünyaya hükmettiği ve bunu merkezden yönetme kudreti gösterdiği, denizler hakimi olduğu bir dönemdir. Kanuni’yi yıpratmaya çalışıyorlar, Fatih Sultan Mehmet hakkında laf çıkarmaya çalışıyorlar. Keza Mustafa Kemal Atatürk ve kurmayları, diğerleri için de öyle. Ama o insanları yaptıklarının onda birini değil, binde birini yapacak güce sahip değiller. Bir gün Demre’de, bir gün Libya’da, bir gün Suriye’de, bir gün Muş’ta, bir gün Balkanlarda savaşan, ardından Çanakkale’de mücadele eden ve hiç uyumayan insanlardı onlar.

Şimdi uçağa binip gitmesi çok kolay ama ne görüşüyorlar, hangi tavizleri veriyorlar bilmiyoruz. Bu tavizleri hukuk çiğneyerek veriyorlar. Bunlar suçtur. Milliyetçi Hareket Partisi olarak bunlar ha-

kında suç duyurusunda bulunduk. Yarın iktidardan düştükleri andan itibaren hepsi mahkemeye çıkmak zorunda kalacak ve kalan ömürlerini hapishanede geçirecekler. Çünkü bu yaptıkları Anayasal suçtur. Bundan kurtuluşları yoktur. Telaşları da bu yüzdendir. Başbakan ve MHP'ye "küçük muhalefet" diyor, sözde aşağılıyor. Peki, MHP küçük muhalefetse, niye sürekli olarak bizimle uğraşıyor? Çünkü kendisinin ne tür bir belayla uğraşacağını biliyor. Çünkü biz Amerika'nın güdümünde asla olmayacağız. MHP olarak ne Rusya'nın ne de Avrupa'nın güdümünde oluruz. Biz, Türk milletinin güdümündeyiz. İktidar, adalet ve kanun neyi gerektiriyorsa onu görecektir. Hükümetin Türklerle sorunu olduğu için Türk sorunu vardır diyorum.

Hüseyin Çelik'in "Bizim Kürtleri tatmin, Türkleri de ikna etmemiz lazım." sözlerini nasıl okumamız gerekir? Öte yandan yeni Anayasa'da etnik köken vurgusu yapılırsa, ilk üç madde değiştirilmeye çalışılırsa, Türklük tanımı kaldırılsa nasıl bir fotoğraf ile karşı karşıya kalırız?

Birilerini tatmin etmeye çalıştığınız zaman, asla tatmin edemezsiniz. Size şantaj yapan bir insana, ne kadar para verirseniz verin doymaz. Yeniden şantaj yapar. Sonunda çatışmaya girmek zorunda kalırsınız. Ya o sizi öldürür ya da siz onu öldürürsünüz. Siz eğer bir ülkede Kürtler ve Türkler diye ayrım yapıyorsanız, bu noktada Anayasa yapmaya kalkışıyorsanız ve birileri "Ben Kürdüm ve bundan dolayı devlete ortak olmak istiyorum." diyorsa bunun sonu çatışma olur. PKK, "Mahalli özerklik istiyorum, Kürtçenin resmi dil olmasını istiyorum, anavdilde eğitim istiyorum, vatandaşlık tanımının Türkler ve Kürtler olarak yapılmasını istiyorum, devlete ortak olmak istiyorum" diyor. Hüseyin Çelik'e sormak istiyorum, Kürtleri neyle tatmin edeceksiniz? Peki beni nasıl ikna edeceksiniz? Akil insanlarla mı beni ikna etmeyi düşünüyorsunuz?

PKK'lı teröristler oğlumu, kardeşimi öldürmüş, onları şehit etmiş. Öncelikle bunun hesabını yargı önünde sormak lazım. Ama bunu yapmıyorlar. Aksine teröristleri serbest bırakarak, onları tatmin ediyorlar. Katilliği meşru bir hale getirmek, Kürtleri tatmin etmek anlamına mı geliyor? Hükümet yanlış yola girmiştir. Hükümetin girdiği yol, dar ve geri dönüşü olmayan bir yoldur. Şimdi o yolda bocalamaya başladılar. Amerika Birleşik Devletleri de iktidarı yalnız bıraktı. ABD artık, "Mesele Suriye-Türkiye meselesidir." diye işin içinden çıkmaya çalışıyor. Bu durumda iktidar ne yapacak? İçinden çıkılmaz öyle bir yola girdiler ki, yarın bunun hesabını verecekler. Bundan hiç kimse kuşku duymasın. Devlet yönetmek o kadar basit değildir.

Anayasa'da etnik köken vurgusu yapılırsa, Türklük tanımı kaldırılırsa ne olur? Anayasa'dan Türklük tanımının kaldırılması demek, Türkiye Cumhuriyeti'nin lağvedilmesi demektir. 1924 Anayasası ilk sivil Anayasadır ve ilk defa bu Anayasa'da Türk tanımı yapılmıştır. Peki, Almanlara Almanyalı mı diyorsunuz? Fransız'a Fransalı mı diyorsunuz? İngiliz'e İngiltereli mi diyorsunuz? Romenlere Romanyalı mı diyorsunuz? Peki, Türklere Türkiyeli mi diyeceğiz? Böyle saçmalık olmaz.

Türkiye'de Kürt kökenli vatandaşlarımızın oranı yüzde 5-6 civarındadır. PKK'nın arzusunu yerine getirmek için ben Türklüğümden mi vazgeçeceğim? Anayasa'dan Türklük tanımının kaldırılması felakete sebep olur. İktidarın attığı yanlış adımlar ayrışmaya ve iç savaşa yol açar. Biz bu ayrışmanın taraftarı değiliz. Dolayısıyla "Türkiye'de Kürt sorunu yoktur, PKK sorunu vardır." diyoruz. PKK Kürtleri temsil etmemektedir.

Hükümet yeni Anayasa üzerinde çalışmaktadır. Anayasa Uzlaşma Komisyonundan yeni Anayasa ile ilgili uzlaşma çıkmayacak gibi görünüyor. Bu durumda AKP kendi Anayasasını yapacak ve muhtemelen referanduma sunacak. Zira PKK üç aşamalı çekilme planından söz ederken "yeni demokratik bir anayasanın yapılması gerekir." diyor. PKK ile yürütülen müzakereleri ve PKK'nin taleplerini de göz önüne aldığımızda, size göre yeni Anayasanın akıbeti nasıl olacak?

PKK'nın talepleriyle Anayasa yapılmaz. Terör örgütünün istekleriyle Anayasa yaparsanız zaten hukuk devleti olmaktan çıkarsınız. Çünkü PKK, insanlık suçu işlemiş uluslararası terör örgütüdür. Bütün dünyaya uluslararası terör örgütü diye tanıttığınız bir örgüte "aktivistler" ifadesinin kullanılmasını, terör yerine gerilla, terörist başı ya da bebek katili yerine Kürt lider denilmesini isteyenlerle eş değer olursanız, o zaman terörizmi ve bütün teröristleri meşrulaştırırsınız. Bu durumda hukuk devleti de olamazsınız.

Makale

Türksüz, Türkiyesiz Süreçler Çözüm Değil Çözülme Getirir

"Osmanlı İmparatorluğu Türklük davası yüzünden parçalanmadı.
Bu topraklarda en son milliyetçilik yapanlar Türkler olmuştur;
onların milliyetçiliği de ırka ve etnikliğe değil bin yıllık tarihe ve kültüre, Müslüman Türk kimliğine dayanmıştır."

Prof. Dr. Mehmet ÖZ
Türk Ocakları Genel Başkanı

> Mesele, bir tarihî-kültürel varlık olarak, etnik değil cihanşumûl ve millî bir anlamı olan Türklüğün, bir etniklik olduğunun hem ülkeyi yönetenler hem de medyanın çoğunluğu tarafından bir gerçeğin ifadesiymiş gibi takdim edilmesidir…

Türkiye, Orta Doğu'da meydana gelen gelişmelerin kendisine büyük güç olma fırsat ve imkânını sunduğuna inandığı bir tarihî kavşakta, 30 yıla yakın bir zamandır devam eden PKK terörüne ve bu terörle birlikte giderek güçlenen etnik ayrılıkçılığa bir çözüm bulmaya çalışıyor. Geçmişte "güvenlikçi" yaklaşımla meselenin halledilmeye çalışıldığı ama sorunun yine de derinleştiği fikri, neredeyse bütün kamuoyu tarafından bir *mütearife*, ispatı gereksiz bir hakikat gibi kabul edildiğinden "İmralı süreci" denilen yeni açılıma karşı, bazı mevzi tepkiler hariç ciddi bir karşı çıkış yok. Öte yandan, meselenin en kritik noktasının milletin adı olduğu, Türk yerine Türkiyeli -hatta bazılarına göre Anadolulu- dersek, ana dilde savunma ve ana dilde eğitimi de kabul edersek işin içinden çıkabilirmişiz havası yayılıyor. İmralı sakininin kendisiyle ilgili iyileştirmeler karşılığında daha önce ileri sürülmüş özerklik, federalizm vb. bütün taleplerden samimi olarak vazgeçebileceği varsayılıyor. TV ekranları ve gazete sütunlarında arz-ı endam eden yeni dönem "star"ları Türk, Kürt, Çerkez, Gürcü, Laz, Arnavut vb. bütün etnik grupların anayasal yurttaşlık veya Başbakanın tercih ettiği şekliyle "Türkiye Cumhuriyeti vatandaşlığı" altında ifade edilmesinin her derde deva olabileceğini vaaz ediyorlar. Bu teze göre, herhalde 19. yüzyılda da Osmanlılar Yunanlılara, Sırplara, Bulgarlara karşı Türkçü bir siyaset izledikleri için onlar bağımsızlık derdine düşmüştü. Sonra Ermeniler de aynı yüzden harekete geçmişti. Halbuki, bilenler için ideal bir öğretmen olan tarih bize tersini söyler: Osmanlı İmparatorluğu Türklük davası yüzünden parçalanmadı. Bu topraklarda en son milliyetçilik yapanlar Türkler olmuştur; onların milliyetçiliği de ırka ve etnikliğe değil bin yıllık tarihe ve kültüre, Müslüman Türk kimliğine dayanmıştır.

Son günlerde CHP Milletvekili Birgül Ayman Güler'in Meclis kürsüsünde sarfettiği bir cümleden hareketle etnisite, milliyet, ulus, ırk kavramlarının özensiz bir şekilde kullanılışına şahit oluyoruz. Sayın milletvekilinin Kürt ile Türk'ün eşit olmadığını söyleyerek ırkçılık yaptığı, nefret suçu işlediği ifade ediliyor. Güler'in açıklamasında, Türk ulusu ve Kürt milliyeti kavramlarını kullanmak suretiyle terminolojik bir hata yaptığı aşikâr… Kastı aşan bir ifade ama kastının ne olduğunu kendisi vuzuha kavuşturdu. Bunların aynı kategoride antiteler olmadığını, Kürt "milliyeti"ni "Türk milleti/ulusu" kavramının kapsayıcılığı içinde düşündüğünü ifade etti. Ne var ki meramını iyi ifade edememesi, bir ulusun diğerinden üstün olduğunu savunduğu şeklinde algılandı. Bu durum üzerine bir ulusun diğerinden üstün olmadığını açıklayanlar ise Türkiye'de -en azından Türkler ve Kürtler olmak üzere- birden fazla ulus/millet olduğunu söylemiş oldular. Halbuki en azından Sayın Başbakanın genel söylemi "tek millet" idi. Eğer, adı Türk olarak belirtilmekten imtina edilse dahi, tek millet tezine inanılıyorsa Sayın milletvekilinin sözlerinin bu istikamette tashih edilmekle yetinilmesi, ulusların üstünlüğü tartışmasına girişilmemesi icap ederdi.

Türkiye kangren olmuş bir meseleyi çözmek istiyor ancak bunu sağlam bir zeminde yapamıyor. Meselenin tarihî, stratejik, ekonomik, kültürel boyutlarının birlikte değerlendirilmemesinden kaynaklanan zaaflarımız var. Bunda tarih bilgisini şuur haline getirememiş olmamızın etkisi büyük. Bu toprakların Türkiye, burada yaşayan ve kahir ekseriyeti Müslüman olan insanların Türk olarak isimlendirilmesinin sebebini anlamamaktaki ısrarın, cehalet dışında mantıklı bir cevabını bulmak zor. Burada mesele Türk milliyetçiliği veya bunun karşısında Kürt milliyetçiliği ya

da *asabiye*si tartışması değildir. Mesele, bir tarihî-kültürel varlık olarak, etnik değil cihanşumûl ve millî bir anlamı olan Türklüğün, bir etniklik olduğunun hem ülkeyi yönetenler hem de medyanın çoğunluğu tarafından bir gerçeğin ifadesiymiş gibi takdim edilmesidir…

Evet, bizim Selçuklu ve Osmanlı cedlerimizin temel gayesi "ilâ-yı kelimetullah" idi. Onlar bu gaye için gittikleri ve "küffar"dan fethettikleri yerlere İslamı ve Türklüğü götürdüler. Kimseyi zorla İslamlaştırıp Türkleştirmediler ama Türkleri oralara iskan ettikleri gibi devlet hizmetine aldıkları gayrimüslimleri Türk'e verip onlara Türkçeyi ve İslamı öğrettiler. Türkçeyi bir devlet dili, bir medeniyet dili olarak geliştirdiler. Onun için de o muhteşem asırlarda, dışarıdan onlara bakanlar devletlerine Türk İmparatorluğu dediler. Sultanlarına da Büyük Türk dediler. Osmanlılar ise, kuruluş dönemini anlatan ilk kroniklerin ve gazavatnamelerin açıkça gösterdiği üzere kendi Türk kimliklerinin farkındaydılar ve bu kimliklerini sonradan da unutmadılar, sadece arka plana attılar.

Bugün bazıları anayasadaki Türklük tanımını savunmanın bir ırkın diğer ırklara, bir ulusun başka uluslara üstünlüğünü savunmak anlamına geldiğini ileri sürebiliyor. Kürt milliyetçiliğini hoş gören ve hatta destekleyen entelektüellerimiz Türklük kavramından köşe bucak kaçıyor. Siyasetçilerimiz sözünü ettikleri "millet"in adının Türk değil Türkiye milleti olduğunu ifade ediyor. Bu anlayışa göre Türklük de, buradaki etnik gruplardan biri oluyor. Dolayısıyla Türklüğü savunmak kavmiyetçilik, Türklük-

"Milletlerarası siyasetin ince ve girift hesaplarından azade, kendi içimizde cereyan eden bir iç sorundan bahsetmiyoruz. Unutmayalım ki bizler, Hıristiyanlığın en kadim topraklarını bin yıl önce fethetmeye başlayan, kısa zamanda Türkleştirip İslamlaştıran ve bu toprakları, Balkanları ve Orta Doğuyu Müslüman Türk kültürüyle tanıştıran bir ecdadın mirasını taşıyoruz. Bu mirası sadece Müslümanlık olarak algılayanlar bu Müslümanlığın aslında ve aynı zamanda Türklük olduğunu idrak edemiyorlar."

ğün bu topraklardaki etnik kimliklerle aynı düzlemde ele alınmasının yanlış olduğunu söylemek de ırkçılık oluyor. Halbuki, Türk kavramı, İslam öncesi Göktürk yazıtlarında da, İslamî dönem eseri *Divanü Lügati't-Türk*'de de kapsayıcı ve siyasî bir ad olarak farklı budun ve kavimleri içine alan bir kavramdı. 1924 Anayasası da Türkiye halkına, din ve ırk farkı gözetilmeksizin vatandaşlık cihetinden Türk dendiğini belirtmek suretiyle bu kapsayıcı anlayışı benimsemişti (88. Madde: *Türkiye ahalisine din ve ırk farkı olmaksızın vatandaşlık itibariyle (Türk) ıtlâk olunur.)*

Bu tarihî tecrübeye rağmen, etnik bölücü terörü sonlandırmak için çözüm arayışları çerçevesinde giderek yaygınlaşan ve Türklüğü etniklik içine hapsetmek isteyen bir yaklaşımı savunmak son derecede yanlıştır. Bunun bizi ulaştıracağı menzil muhataralı bir menzildir; bu gidiş maalesef etnik ya da mezhebi kökeni, aidiyeti ne olursa olsun bu topraklarda yaşayan hiçbir grubun menfaatine bir seyir takip etmiyor. Milletlerarası siyasetin ince ve girift hesaplarından azade, kendi içimizde cereyan eden bir iç sorundan bahsetmiyoruz. Unutmayalım ki bizler, Hıristiyanlığın en kadim topraklarını bin yıl önce fethetmeye başlayan, kısa zamanda Türkleştirip İslamlaştıran ve bu toprakları, Balkanları ve Orta Doğuyu Müslüman Türk kültürüyle tanıştıran bir ecdadın mirasını taşıyoruz. Bu mirası sadece Müslümanlık olarak algılayanlar bu Müslümanlığın aslında ve aynı zamanda Türklük olduğunu idrak edemiyorlar.

Şunu açıkça ifadede yarar var: Kürt kökenli yurttaşlarımızın yakın geçmişte uğradıkları bazı mağduriyetlerin, 12 Eylül sonrasında ana dilde konuşmanın yasaklanmış olmasının etnik milliyetçiliği derinleştirmenin sadece bahanesi olduğunu anlamamak safdilliktir. 2000'li yıllarda yapılan onca iyileştirmelere rağmen taleplerin azalmak yerine sürekli yükseltildiği ve neticede iki milletli bir yapının inşası anlamına gelecek uygulamalara dahi gidildiği açıkça ortadadır. Türkçeyi bildikleri, hatta ana dillerinden daha iyi bildikleri halde ısrarla

Türkiye'nin birliğinin ve bütünlüğünün muhafazası, ana dilde değil millî dilde temel eğitimi esas almaktan geçer.

ana dilde savunmayı gündeme getirenlerin talepleri yasalaştırılmak suretiyle iki resmî dile giden yol açılmıştır. Ana dilde eğitim gibi masum bir sloganla bu sürecin ilerlemesi yönünde adımlar atılması teşvik ediliyor. Halbuki Türkiye'nin birliğinin ve bütünlüğünün muhafazası, ana dilde değil millî dilde temel eğitimi esas almaktan geçer. Bu temel doğrudan vazgeçmemek şartıyla diğer dillerin öğrenilmesi ve öğretilmesi mümkündür ve bu elan yapılmaktadır.

Milliyetçiler, Türk milleti kavramının kapsayıcı ve içerici bir mahiyet taşıdığını, dolayısıyla Kürt veya başka etnisitelere mensubiyet hisseden yurttaşlarımızı da ihtiva ettiğini savunuyor. Bu fikri yani Türk milleti kavramının etnik ayırım yapmadan ülkede yaşayan herkesi kucaklayıp kapsadığını savunmak, bununla mutabık olmayanlar tarafından fikir olarak eleştirilebilir ama asla ırkçılık olarak suçlanamaz. Irkçılık, insanları mensup oldukları köken dolayısıyla ötekileştirmektir. Halbuki bu toprakların üst kimliği olarak Türklüğü savunmak hiç kimseyi ötekileştirmemek, herkesi kucaklamaktır. Türkiye Cumhuriyeti de esas itibariyle Osmanlı bakiyesi Müslüman anasır (unsurlar) temelinde kurulmuş ve bu ahaliyi Türk milleti olarak tanımlamıştır. Tek Parti döneminin uygulamalarında önemli hatalar yapılmıştır ama bunlar, kurucu iradenin ve kurucu felsefenin isabetine bir halel getirmez. Bir etnik gruba mensup olanların bir kısmı kendilerini Türk olarak ifade etmek istemeyebilir; ne var ki, yapılan bütün araştırmalar bu ülke insanlarının yüzde 90'ının kendisini Türk olarak ifade ettiğini hatta yüzde 85'inin Türk olmaktan gurur duyduğunu gösterirken Türklüğü neredeyse gizlenecek bir kimliğe dönüştürme gayretlerinin etnik meseleyi çözmeyeceğini ama millî kimliğin çözülmesine sebebiyet vereceğini görememek sadece basiretsizlik değil aynı zamanda hamakattir.

Bu toprakların üst kimliği olarak Türklüğü savunmak hiç kimseyi ötekileştirmemek, herkesi kucaklamaktır.

Bugün dünyanın ve Türkiye'nin şartları değişmiştir. Ancak bu ülkeyi yönetenler, etnik milliyetçiliğin 19. yüzyılda ve 20. yüzyıl başlarında yol açtığı felaketler iyice düşünülmeden atılacak adımların bu ülkeye nelere mal olacağını iyi anlamak durumundadır. Çözüm diye sunulan parlak fikirlerin er ya da geç bu coğrafyanın tarihiyle ve gerçekleriyle uzaktan yakından ilgisiz olduğu ortaya çıkacaktır. Temennimiz bunun anlaşılmasının bu ülke insanlarına, tarihteki bazı örnekleri gibi, pahalıya mal olmamasıdır. Bu ülkenin namuslu ve vatansever aydınlarına düşen görev, tarihin apaçık ihtar ettiği dersleri iyi anlayıp anlatmaktır.

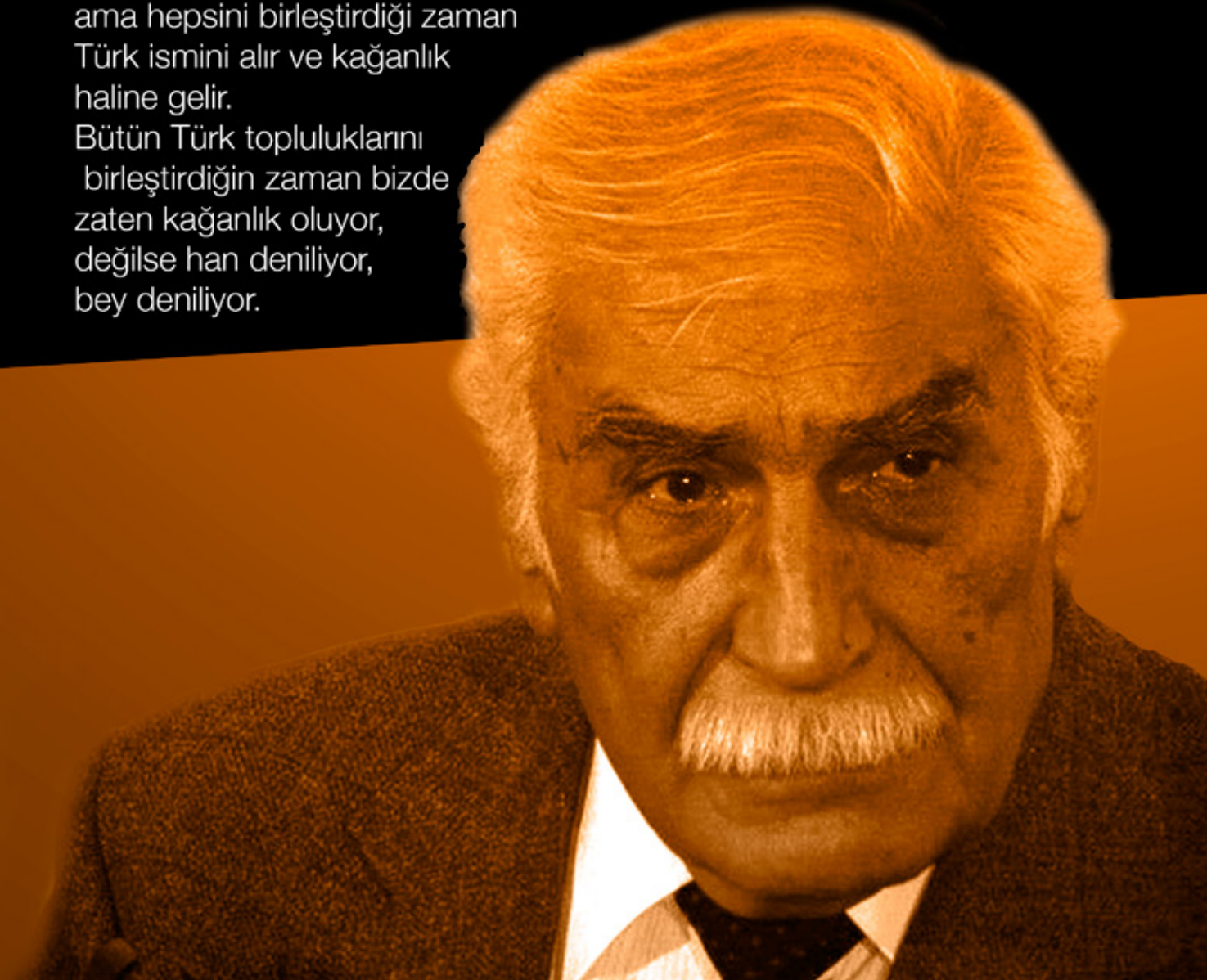
Türkiye'nin kendi coğrafyasında karşılaştığı imkan ve tehditlerin sağlıklı bir analizi bize içe kapanmacı bir siyasetin yanlışlığını gösteriyor ancak küresel rekabette kendi tarihimizin ve medeniyetimizin değerlerinin değil konjonktürel gelişmelerin peşine takılmakla büyük güç olamayacağımızın idrakinde olmalıyız. Yirmi birinci asırda büyük güç olacaksak, bu topraklarda huzur, büyüme ve refahı sağlayacaksak bu etnikçi siyasetin diline teslim olarak değil, birlik ve bütünlüğümüzü pekiştirmekle mümkün olacaktır. Tarihimizi ve tarih içinde oluşmuş müşterek kimliğimizi inkâr ederek ya da gizleyerek var kalacağımızı hatta dünyada büyük güç olacağımızı zannedenler yanılgı içindeler. Bugün yükselen etnikçi psikoljiye karşı bir takım tedbirler almanın gerekli olduğu düşünülebilir ama anayasadan Türklüğü çıkarmak, Türkçenin yanına yeni resmî dil(ler) eklemek kesinlikle tedbir değil taviz olarak algılanacağı ve netice vermeyeceği gibi çözülmeyi de hızlandıracaktır. Yapılması gereken, farklılıkları ne olursa olsun bu ülkedeki herkesin bir bütünün parçaları (kesret içinde vahdet) olduğu fikrinin pekişmesi istikametinde ortak kimliği (Türklük) ve millî dili (Türkçe) savunmaktır.

Anayasadan Türklüğü çıkarmak, Türkçenin yanına yeni resmî dil(ler) eklemek kesinlikle tedbir değil taviz olarak algılanacağı ve netice vermeyeceği gibi çözülmeyi de hızlandıracaktır. Yapılması gereken, farklılıkları ne olursa olsun bu ülkedeki herkesin bir bütünün parçaları (kesret içinde vahdet) olduğu fikrinin pekişmesi istikametinde ortak kimliği (Türklük) ve millî dili (Türkçe) savunmaktır.

Söyleşi

Prof. Dr. Musfata KAFALI

Şöyle söyleyeyim;
devlet Türk-Oğuz ağırlıklıdır
ama hepsini birleştirdiği zaman
Türk ismini alır ve kağanlık
haline gelir.
Bütün Türk topluluklarını
birleştirdiğin zaman bizde
zaten kağanlık oluyor,
değilse han deniliyor,
bey deniliyor.

Türk kelimesinin tarihsel kökenlerinden bahseder misiniz? Tarihte İlk olarak ne zaman Türk kelimesi kullanılmaya başlanmıştır?

Göktürklerden önce de "Türk" adına rastlanmaktadır. Hunların son döneminde Hunların batı kolu olan Akhunlar için diğer kavimler Türk tabirini kullanıyorlar. Fakat Akhunlardan elimize geçen bakiye yok maalesef. Yani Orhun kitabeleri gibi elimize maddi kaynaklar geçmiş değil, yalnızca komşuları durumunda olan İranlıların filan vermiş olduğu kaynaklarla iktifa ediyoruz. Ama Türk adının ciddi olarak kullanılmaya başlanması, metinlere bakıldığı zaman 100'e yakın yerde Türk kağanlığı olarak geçer iki yerde de Göktürk *devleti* olarak geçer. Sebebi nedir? *Türk kültüründe* dört ana renk vardır; kuzey karadır, batı aktır. Doğu göktür. Türklerin doğu kolu olduğu için orada Göktürkler denilmiştir. İki yerde Göktürk olarak geçer 100 yerde de Türk kağanlığı olarak geçmektedir. Bu nedenle kağanlığın adı Türk kağanlığıdır. Güney ise kırmızıdır. Kızıldeniz ifadesinde *görüldüğü gibi. Orta ise merkezdir ve sarı renkle ifade edilir.* Türk meselesine gelecek olursak, benim kanaatim ve temel olan da odur; töreyi kuran töreyi yürüten manasına gelir. Kelime olarak güçlülük kuvvetlilik ifade ettiği de söylenir ama töreyi yürüten demek bizde *devleti işaret eder.* Devlet güçlü ise zaten Türk oluyor. Türk denildiği zaman da bütün Türkleri içine alıyor. Yalnız çok ince bir nokta var o ince noktayı da söyleyeyim; Türk dünyasının yarısı Oğuz diye bahsedilen Oğuz Kağan'dan gelir. Avrupalılarda olan asil ve avam şeklinde olan sınıflar Türklerde yoktur. O münasebetle bakıldığı zaman soy bakımından bir milim fark yoktur. Metinde bakarsınız Türk Oğuz tabirleri de geçer, bu da Oğuz ağırlığına işaret eder. Eğer Oğuz ili ayağa kalkmadıysa diğer illerin hepsinin birleşmesi zor olur. Çünkü Türk dünyasının asgari yarı nüfusu Oğuz'dur. Oğuz kalkacak ki ayağa bütün Türk dünyası birleşsin. Değilse birleşmesi mümkün değil. Şöyle *söyleyeyim devle*t Türk-Oğuz ağırlıklıdır ama hepsini birleştirdiği zaman Türk ismini alır ve *kağanlık haline gelir.* Bütün Türk topluluklarını birleştirdiğin zaman bizde zaten kağanlık oluyor, değilse han deniliyor, bey deniliyor. Fakat kağan denildiği zaman o büyük devlettir. Mesela Oğuz Kağan diyoruz. Hunların büyük hükümdarı için, niye? Oğuz Kağan destanında 24 Oğuz boyu anlatılır, sağ kolu Bozokları sol kolu Üçokları onların da torunları derken 24 boyun 12'sinin sağda 12'sinin solda olması anlatılır. Divan-ı Lügatit Türk'e bakıldığı zaman *Uygur* ya da Karluk olması muhtemel olan Kaşgarlı Mahmut eserinde Türk ismini kullanmıştır. Bu eserde bütün Türk boyları anlatılmıştır. Bu anlamda Türk kelimesi hasbelkader kullanılmış bir isim değildir. Bin sene evvel yazılan, Türk kültürünün abide eseri olan kitabın adı Divan-ı Lügatit Türk'tür. Kitabın yazıldığı yer de Oğuz dairesi değildir dikkat ediniz. Atsız Hoca esasında dilci olmakla birlikte aynı zamanda tarihçi idi. Çünkü bizim ilim dalımız tarih, dil, edebiyat, coğrafya ve sosyolojiyi kapsar. Onun için Dil Tarih ve Coğrafya Fakültesi kurulmuştur. Gazi Mustafa Kemal Atatürk tarafından. Köprülü de tarih ilmini anlatırken prensip itibariyle tarih ilminin yalnızca kuru bir bilgi aktarmak değil, devrin şartlarını değerlendirebilmek için sosyolojiye ihtiyaç vardır, dili bilmek gerekmektedir, komşularını insanların nasıl yaşadığını bilmek gerekir. Biz Batı Türkleri Oğuz'uz. Ön Asya'daki diğer kavimler bize Türkmen de derler. Türkmen esasında ova-

> Viyana'ya kadar uzanan bir sahada büyük bir Türk nüfusu var. Şöyle söyleyeyim: Kanunu Devrinde Zigetvar'a gidilirken dahi 160 ila 200 bin kişilik bir kuvvetle sefere çıkılıyor.

da oturandır, yayla da oturan ve hareket halinde bulanan da Yörük'tür. Türk milletinin Asya'daki yapısı da öyledir. Mesela Sirderya boyuna bakıyorsunuz şehirler var, Cengiz orduları imha etmeseydi o şehirler bugüne kadar gelirdi. Ama o dönemde de hareket halinde bulunanlar da vardı. Dolayısıyla Türk büyük isimdir, bütün Türk kavimlerinin hepsinin büyük adıdır. Onun için Atatürk Türk adını kullandı. Zaten Batılılar pek Osmanlı tabirini kullanmazlar Türkler derler.

Çin kaynakları Türkleri nasıl tarif eder hocam?

Çin kaynaklarında direkt Türk kelimesine pek rastlayamıyoruz ama Töre kelimesi var Hunlardaki kullanılan anlamıyla. Fakat Hun metinleri tahrip edildiğinden elimizde değil. Orhun kitabeleri 725-732-734 yıllarında *dikilmiştir.* Hunlar dediğiniz zaman M.Ö 300'lerde *başlayan büyük bir devlet çıkıyor karşımıza*. Hatta daha öncesine *bakacak* olursak *Sakalar isimli bir devlet* vardır. Sakalar da Türklerin sağ kolu oldukları için Saka denilmiştir. Benim kanaatim bu yöndedir. O zamanlar daha yumuşak g kullanılmıyordu. Sakalar da Türk kavmidir. İran'lılarla büyük mücadele içine giren Sakaların büyük hükümdarlarının adı Divan-ı Lügati't Türk'te var, Alper Tunga'dır. İranlılar hiddetlerinden dolayı ona Efrasyap demişlerdir, bazıları bunu Türkçe imiş gibi kullanıyorlar hâlbuki değildir. Esasında Efrasyap cehennemin tanrısı demektir İran dilinde. Alper Tunga'dan o kadar nefret ediyorlar ki, cehennem Tanrısı manasına gelen Efrasyap ismini kullanıyorlar.

Arap kaynakları Türklerin yaşadığı coğrafyayı nasıl anlatır hocam?

Peygamberimize izafe edilen bazı ifadeler var, İslam tarihinin başlangıç döneminde Türklerle ilgili. Ama onlar ne kadar doğru bilemeyiz, bunlar Divan-ı Lügati't Türk'te de geçer. Türk isminin zikredilmesi de Türk kağanlığı ile başlar. Büyük birleşme gerçekleştiği zaman Türk ismi alınıyor. 745'te Göktürk kağanlığı bitince Bozoklar hâkim kanat olarak çekiliyor batıya. Hatta hâkim kanat Bozoklar olduğu halde o kadar büyük kayba uğramışlar ki, onlar batıya Üçokların yanına geldikten sonra ad değiştiriliyor ve onun yerine İçoğuz Dışoğuz tabirleri kumlanılıyor. Dede Korkut hikâyelerinde İçoğuz, Dışoğuz tabirlerinin bol olarak kullanıldığını tespit ediyoruz. Orada hâkim kanat ise Üçoklar'dır. Hanlar hanı Bayındır han diye geçen Bayındır han mesela Üçoklardandır. Sağ kanatta ise Kayı, Bayat, Avşar vardır. Dede Korkut Destanı'nın teşekkülü ise 750 yılından sonraki Oğuzeli'ndedir. Yani Maveraünnehir bölgesindedir. Sultan Fatih döneminde Anadolu'da yazılmış Dede Korkut destanı elimizde olduğu için, Anadolu'daki yer isimleri buraya adapte edilmiştir. Bayburt Meliki olarak bahsedilen aslında Kıpçaklar'dır. Çünkü bir başka Türk kavmi olan Kıpçaklarla o dönemde Üçoğuzlar mücadele içindedirler. Anadolu'da bu durum isimlerin değişmesiyle anlatılmıştır. Ama destanın teşekkülü daha eskidir.

Avrupalılar Türk'ü nasıl tarif eder. 11-12. yüzyılda Türkiye'nin adını da oların verdiği söylenir.

Tabii sadece Anadolu'ya değil Mısır'a da Türkiye derler. Batılılar Türkleri tanıyor çünkü Batı Hunları 360'lı yılardan itibaren Avrupa'ya giriyorlar ve oradaki kavimlerin hepsini *ileriye* sürüyorlar. Bugünkü Avrupalı kavimlerin olduğu *yerler* Hunların darbesiyle onların yerleşmek mecburiyetinde bıraktıkları yerlerdir. Mesela Almanların ataları durumunda olan Germenler Karadeniz'in kuzeyindedirler. Slavlar kuzeydeki donmuş toprakların adamlarıdırlar. *Toprağı* çok sonradan ekmeye başlamışlardır.

Mesela Vizigotlar, Ostrogotlar da topraklarını bırakmak zorunda kalmışlardır. Ostrogotların bir kolu İtalya'ya giderken bir kolu da İspanya üzerinden ta Tunus'a kadar gitmişlerdir. Vizigotlar en son İspanya'da duraklayacaklardır. Mesela Franklar vardır, onlar da Germen kavmidir. *Galya'da Latin toplumunun* içine eriyerek Germenliklerini kaybedip Latinleşeceklerdir. İspanya'ya gidenler yine Latinleşeceklerdir. İtalya'ya girenler Latinleşeceklerdir. Germen kavimleri daha barbardır. Diğerleri ise yerleşik hayatın insanlarıdır. Türkleri tanımaları bu tarihlerde başlamıştır ve daha sonra Karadeniz'in kuzeyinden Avarlar, Bulgarlar, Peçenekler, Kıpçaklar dalgalar halinde gelerek *Balkanlara ve Macaristan'a* inerler. *Hatta* Macarların mühim bir kısmı Türk asıllı kavimlerdir. Macaristan'da birçok bölgede halen mahalli Türkçe ile konuşanlar vardır. Hatta Kıpçak kökenli Macar bir arkadaşımız vardı, kendisi sonradan Müslüman da olmuştu, Macar diye takıldığımızda "Ben Türk'üm." derdi. *Dolayısıyla* Türkler yalnız Balkanlarda değil bütün Avrupa'da ürkülen bir kavimdir. Sebebi de şu Avrupalı kavimler atı bilmiyorlar, onların en medenisi olan Latinler yani Romalılar bile yayadır. Atı kullanmıyorlar. Atı ancak arabaya koşuyorlar ama binek hayvanı değildir at. Hâlbuki Türklerde binek hayvanıdır ve mesafeler bu yüzden hiç oluyor. Bir dalga halinde geliyor ve çok hızlı bir şekilde hareket ediyorlar Türkler. Asya içlerinden Doğu Avrupa'ya oradan Balkanlar'a, Roma'ya, Macaristan'a kadar giriyorlar. *Türkler ayrıca 1000'li* yıllardan sonra *Selçuklular* ve onu takip eden *devreden itibaren* bu defa güneyden Anadolu üzerinden

> "Bu kavimler il isimlerini kullanmışlardır. Divan-Lügati't Türk'te de geçer, il isimleri vardır. İl'den maksat şudur devlet kurma gücünü gösterebilecek yapı il'dir. Oğuz İl'i, Kıpçak İl'i, Karluk İl'i, Uygur İl'idir. O yapının dışında bunların hepsi birleşip de cihan devleti olunca Türk adını alırlar."

Balkanlar'a girecektir. Hep kuzeyden giren o dalgalar yerine bu defa güneyden girilecektir. Balkanların Türkleşmesi işte bu hadise iledir.

Bu bakımdan bakıldığında, Viyana'ya kadar uzanan bir sahada büyük bir Türk nüfusu var. Şöyle söyleyeyim: Kanunu Devrinde Zigetvar'a gidilirken dahi 160 ila 200 bin kişilik bir kuvvetle sefere çıkılıyor. *Bu orduda yer alan sipahinin* 70-80 bini Anadolu'dan, 70-80 bini de Rumeli'den katılan sipahilerdir. Peki, Rumeli'ndeki nüfus da Anadolu ile eşit miktarda olmalı ki bu kadar asker verebilsin. Dolayısıyla biz Rumeli'yi kaybettiğimizde nüfus azdı diyenler var, bu doğru değil. O kuvvetler sipahi olarak geliyor, Roma'da dahi sipahilik yoktu. Malazgirt'e giden Bizans askeri içindeki Uz ve Peçenekler var ve onların sayısı 15-20 bin olarak tahmin ediliyor, onlar ancak süvari idi yani atlı idi. Sipahilik bize mahsustur, atı binek hayvanı olarak kullanmak bize mahsustur değilse eski Roma'da ya da Anadolu'da süvari bulamazsınız. Ancak arabayı çeken at vardır, Türk ordusunda da arabalı at yoktur. Ötüken'den çıkıp ta Roma'nın kapılarına kadar dayanıyorsun, başka milletlerde böyle bir numune yoktur.

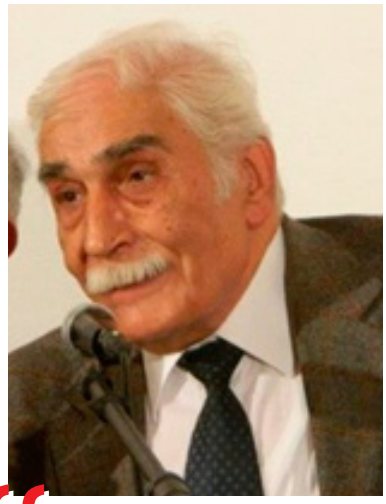
Bazı Türk kavimlerinden bahsettiniz; Karluklar, Sakalar, Uygurlar gibi, bunlar Türk ismini kullanmamışlar, neden?

Bu kavimler il isimlerini kullanmışlardır. Divan-Lügati't Türk'te de geçer, il isimleri vardır. İl'den maksat şudur devlet kurma gücünü gösterebilecek yapı il'dir. Oğuz İl'i, Kıpçak İl'i, Karluk İl'i, Uygur İl'idir. O yapının dışında bunların hepsi birleşip de cihan devleti olunca *Türk adını alırlar.* Töre'nin, nizamın sahibi, idarenin sahibi her sözün çıktığı yer manasına gelir ve o zaman unvanlar değişir ve Kağan olur. Kağan imparator manasındadır, bu kelimeyi bizimkiler kullanmazlar, kağan hanlar hanı demektir. Pek çok han onun idaresinde birleşiyor manasına gelir. Türk bu anlamda bütün Türk kavimlerinin birleştiği büyük addır. Cihanşümul idarenin sahibi manasına gelir ama aslolan adalet mülkün temelidir ve Türk nizamının da çok önemli bir temelidir. Peygamberimize izafe edilen hadisler arasında da vardır, bu kavramı Atatürk de çok kullanmıştır. Çünkü Türk devlet ananesinde olan bir husustur, adalet -yalnız dikkat buyurun- devletin emrinde değil devlet adaletin emrindedir. Töre, konuşunca han susar sözündeki töre hukuktur. Mesela kurultay toplanıp bir karar alıyor ama töreye aykırıdır denildiği za-

man bile kurultayın kararı geçersiz oluyor. Herkes töreye tabidir. Bizde mutlakiyet mantığı yoktur, hizmet mantığı vardır. Hanedanın asaleti değil şahsın töreye uygunluğu ve Türklüğe hizmeti onu büyük yapıyor. Töreye uymayan kimse lanetleniyor.

Türklerin kültür coğrafyası içinde Kürt ismiyle anılan topluluklar var. Türk ile Kürt'ün karşılaşması ne zamandır?

Sibirya'da, Sibirya'nın batısındaki bölgede hatta Macaristan'a giden Türklerin arasında Kürt kelimesi geçiyor. Bu yabancı değil ancak Türkiye'deki Kürtler onlardan mıdır diye sorulacak olursa o meçhul bir şey. Çünkü Ön Asya'ya zamanında Sakalar gelmişler, Hazarlar inmişler. Hazarlar hatta Azerbaycan kelimesi Hazarlardan gelmedir. Baştaki "H" sesi düşer bizde. Esasında "k" olan bu ses "Hı"ya döner ve "hı" da düşer Azerbaycan olur. Değilse bazı Avrupalı tarihçilerin yazdığı gibi değildir. Çünkü Emeviler döneminde ve Abbasilerin ilk döneminde Kuzey Kafkasya'da, Güney Kafkasya'da Azerbaycan coğrafyasında ve *Doğu Anadolu'da* Türkler *hâkim idiler.* Zaman zaman mağlup oldular, ta Derbent'e kadar çekildiler ama sonra tekrar gelip hâkim oldular Hazarlar. Bay kelimesi zengin demektir. Dolayısıyla Azerbaycan zengin Hazar ülkesi anlamındadır. Mesela Gürcistan'da Ahalçık, Ahalkelek var. Ahalçık "küçük Ahal" Ahalkelek de "büyük Ahal" demektir. Oradaki Türkler 1944'te sürgün edildiler, bugün hala Sibirya'da Kazakistan'da, Kırgızistan'da yerleşiktirler. *Takriben 400-500 bin kişilik bir nüfustan bahsediyoruz.* Bu topraklara dönmelerine halen de müsaade edilmemektedir. Siz Azerbaycanlı mısınız

> "Yavuz Sultan Selim'in Çaldıran muharebesinden sonra sorarlar birbirlerine "Kırmançа Zani" yani Kermanşah dilini biliyor musun demektir? Kermanşah nerede, Irak ile İran arasındaki bir şehirdir, o bölgenin ahalisi de Kırmanç'tır."

diye sorulduğunda hayır biz Türkiye'nin devamıyız derler. Bu iki şehrin kuruluşu Hazar dönemine aittir. Yalnız orası değil, Batum'da öyledir. Bunların hepsi Türk bölgesidir ve Karadeniz'deki Türk varlığının devamıdır. Ahıska Türkleri denilmektedir. Oradaki "ıska" Gürcücedir, "Küçük Borçalı" demektir. Borçalı Kıpçak boylarından birisinin adıdır. Oraya Küçük Borçalı demek lazımdır. Ahal ise Türklerin yetiştirdiği bir at cinsidir. Ve oradaki Türkmen ilinin adıdır. Hudut ötesindeki Türklerin kökenlerini bilmek lazım onun için. Çünkü bunların hepsinin tarihi kökenleri vardır.

Kürtler meselesine gelecek olursak tekrar, Sakalardan itibaren Anadolu'ya Türk göçü olmuştur: Sakalar da Anadolu'da yüzyıllarca kalmışlardır. Alper Tunga'dan bahsetmiştik, Sakaların Kağanı, onun şehit edilmesi hadisesinin de Anadolu'da olduğu söylenir. Doğu Anadolu bölgesiyle Azerbaycan bölgesine Türkler 2000-2500 sene öncesinden başlayarak girmiştir. Yeni değildir. Onların bakiyesi midir bilmiyorum. Onun ötesinde de bir şey söylemek durumunda değilim. Çünkü insanlar kendi cibilliyetlerini inandıkları ölçüde söylerler değilse falanın zoruyla filanın zoruyla söylenmez. Nasıl ki zorla Türk olunmayacağı gibi Türklerin ismi de bu topraklardan zorla kaldırılamaz. Ne ad verilebilir ne ad alınabilir.

Türkler Sultan Alparslan'la yalnızca Anadolu'ya girmiş değildir. Anadolu zaten Bizans İmparatorluğu döneminde 500'lü tarihlerden itibaren evvela İranlılarla vuruşma halinde, İran devleti bittikten sonra İslam orduları Anadolu'ya giriyor, İstanbul'a kadar dayanıyorlar. Anadolu'ya Hititler, Frikler, Lidyalılar gelmişler ama yeni gelen bir öncekini söküp atmıştır. Anadolu coğrafyası böylesine çetin bir tarihsel süreç yaşamıştır. İslam Orduları Bizans ile mücadele ettiği dönemde Bizanslılar yendikleri Bulgarları getirip Anadolu'ya yerleştirmek zorunda kalıyorlar. Anadolu nüfus barındırmıyor. Köyler kasabalar yok, ancak kalelerin olduğu yerlerde nüfus var. Kalelerin olduğu yani şehir hüviyetindeki yerlerin de en kabadayısı dört-beş bin nüfuslu. Ancak o kalelerin etrafındaki topraklar ekilebiliyor. *Anadolu bir harabe durumuna gelmiş vaziyette. Bundan dolayı* Bulgarları getirip yerleştiriyorlar. Çukurova'ya akın ediyorlar. *Gâvur dağlarının esası Bulgar dağlarıdır, bunlar buralara yerleştiriliyorlar. O dağların adı Bolkardır, Bulgar dağlarıdır yani.*

Fatih Sultan Mehmet Trabzon'u fethe giderken Bulgar Dağı'nı aştı Trabzon'a girdi diyor. Ordaki dağların adı da Bulgar'dır. Peki, onu kimlere karşı yerleştirmiş Bizans; Gürcü ve Ermenilere karşı. 900'lü yıllarda Abbasiler döneminde Türk kuvvetleri Abbasi orduları haline geldi, kumandanlarından erlerine kadar ordular Türklerden oluşur oldu. Abbasiler Türklerin yığılmasından çekinerek ordularından Türkleri uzaklaştırdılar, bunun üzerine İran'ın içindeki Rumiye'ye kadar Bizans orduları ilerledi. Rumiye, Rum toprağı yani Roma toprağı demektir. Musul'a kadar dayanmışlar hatta Suriye'yi işgal etmişler Kudüs'ü işgale kadar varmışlar. Şimdi bu tarihte Kürtlerin Diyarbakır'da olduğunu söyleyenler var. O tarihte Diyarbakır bir kale ve 4-5 bin nüfuslu. Zamanında Bekim Araplarından Mervaniler var, onlar Diyarbakır'da hakim olmuşlardır. Aşağı yukarı 2 bin kadar Bekim Arabı var, geri kalan nüfusu da Ermeniler ve Rumlar oluşturuyor. Çünkü Diyarbakır Bizans hâkimiyetine girmiştir. Sultan Alparslan Malazgirt zaferinden sora Diyarbakır'a da girecek hanedanla akraba olan İnaloğulları ki Oğuzdurlar, Diyarbakır onların eline geçecektir. Biz Horasan'dayken İran o zaman Sünni fakat Hz. Ali'ye de yakınlık duyuyorlar. Hz. Ali ve Ehlibeyt'e biz de yakınız. Biz Horasan'dan çıkıp Anadolu'ya girdiğimiz zaman bize komşu olan Zazalar ve bize yakınlıklarından dolayı da Horasan'da iki dilli olmuşlar. Onlar da Horasan'dan bizimle birlikte geliyorlar. Peki, Kırmançlar nereden çıktı diyeceksiniz? Kırmançlar, Yavuz Sultan Selim'in Çaldıran muharebesinden sonra sorarlar birbirlerine "Kırmança Zani" yani Kermanşah dilini biliyor musun demektir? Kermanşah nerede, Irak ile İran arasındaki bir şehirdir, o bölgenin ahalisi de Kırmanç'tır. Bunlar Yavuz'a gelip Sünni olduklarından bize de yer ver yoksa Şah İsmail bizim *canımıza okur demişlerdir.* Onun üzerine Doğu Anadolu'ya yerleşmelerine Osmanlılar müsaade ediyorlar. Efendim biz hep buradaydık, Anadolu'nun kapılarını biz açtık şeklindeki ifadeler doğru değildir. Bir Zaza ile bir Kırmanç arasındaki mesafe Edirne ile Kars gibidir. Türkçede bir bütünlük vardır ama Fars bölgesindekiler için böyle değildir, biri birbirini anlamazlar. Bir Zaza'nın bir Kırmanç ile konuşması da mümkün değildir. Soraniler de öyle. Onlar da aşağı yukarı Urmiye'nin kuzeyindeki bölgelerde yaşarlarmış biz Anadolu'ya girmezden evvel. Yani bunlar Anadolu'nun kavmiydi şeklindeki ifadeler gerçek değildir. Günümüzde Selçuklu tarihçisi olmadığı için bunlara cevap veren de yok.

Burada bir hususu daha vurgulamak zarureti vardır. Günümüzden beş binyıl önce yaşamış olan Hititlerden başlamak üzere Frigyalılar ve Lidyalılar gibi kavimler, sanki "Anadolu'yu vatan tutan Türklerle karışarak yeni bir millet meydana getirmişlerdir" şeklinde mantık yürütülmektedir. Hâlbuki tarihte bir sonraki kavim öncekini yıkıp, yakıp ve yok ederek onun yerine hâkim olmuştur. Yukarıda adı geçen kavimleri, bizden önce Anadolu'ya hâkim olan Romalılar dahi tanımamışlardı. Dolayısıyla böyle bir görüş ortaya koymanın yanlışlığı ortadadır. Ancak Cumhuriyet Türkiye'sinde tabletlerden bu ölü kavimlerin varlığı öğrenilebilmiştir.

Hocam siz Türk milliyetçiliğinin içinde mücadele etmiş ve Türk milliyetçiliğine de büyük hizmetleri geçmiş bir isimsiniz. Türk milliyetçiliği ile ilgili düşünceleriniz nelerdir? Batı mahreçli bir ideoloji midir Türk milliyetçiliği?

Türk milliyetçiliğinin Fransız ihtilali sonrasında Batı'da gelişen milliyetçi akımlarla hiç alakası yoktur. Milliyetçilik Avrupa'da ihtilal sonrasında yayılmıştır ama bizim böyle bir problemimiz yok. Onlarda sınıf mücadelesi vardı. Bizde böyle bir şey yoktu, biraz öncede söyledim, Türkler de topluma hizmet eden "bey" olur. Töre her şeyin üstündedir, sınıfların üstünlüğü yoktur. Çünkü hepimiz Oğuz Kağan'ın torunuyuz. *Bizde milletleşmenin teşekkülünde eşitlik, kardeşlik, dayanışma duygularına dayanan "sevgi" esas olmuştur. Bir diğer deyişle Türklerde devlet başkanları dahil* bütün idareciler, en sade bir Türk'le akrabadır. Onun kardeşi veya amcazadesidir. Batı'da ise milletleşme Fransız *ihtilalinden sonradır. Onlarda asiller, burjuva, ruhban ve köylüler sınıfları mevcuttur. Bu yüzden batıda hükmeden ile tebaa münasebetleri vardır. Yani milletleşmenin tarihi 200 yıldan öteye gitmez. Bir milletin yapısında sınıflar varsa eşitlik olmaz, sevgi, güven ve saygı düşünceleri de meydana gelemeyeceği için milletleşme de teşekkül edemez.*

Marks Türklere baktıktan sonra sınıf farkının *olmaması* dolayısıyla Asya tipi üretim tarzı kavramını geliştirmiştir. Avrupa'da Fransız İhtilali sonrasında milli düşünce gelişmiştir, çünkü milletlerin üstünde asillerin hâkimiyeti söz konusudur. Sınıflar arasında konuşma dahi yok, birbiri ile konuşmayan, görüş-

“Bu veciz ifade, “eline, beline ve diline sahip ol” şeklindedir. El, eski Türkçe’de devlet, Bel, vatanın hudutları yani vatanın bütünlüğü ve Dil, konuşulan Türkçe’nin karşılığıdır. Bu duruma göre Ahmet Yesevi ve Hacı Bektaş Veli, Türk milletine vasiyet kabilinden bugünkü Türkçe ile devlete, vatanın bütünlüğüne ve diline sahip ol demektedirler.”

meyen dayanışma içinde olmayan millet olabilir mi? Birçok Avrupa ülkesinde asiller vardır. Türklerde sınıf olmadığı için Avrupa’daki milliyetçiliğin gelişimi ile ilgili teorilerin hepsi bizim için boş laftır. Bizim milliyetçiliğimiz daha önceki ifadeleri bir kenara bıraksak bile 700’lerden itibaren taşa yazılmıştır. Orhun Kitabeleri’ne bakanlar Türk milliyetçiliğini görürler. Bizde sınıf olmadığı için de millet adı çok eskidir. Sultan Alparslan ordusu ile birlikte savaşmıştır. Osmanlı beyleri ve sultanları da ilk savaşlarda fetihlere bizzat katılmışlardı. Hatta Murat Hüdavendigar savaş meydanında bıçaklanarak şehit edilmiştir.

Türk milletinin hayatında “Devlet”, “Vatan” ve “Millet” mefhumları birbirinden ayrılması mümkün olmayan mukaddes üçlü gibidir. Burada yapılacak izahlar, yalnızca Türk hayatı ile ilgilidir. Diğer milletlerin hayatında bunlara benzer değerler mutlaka vardır. Ancak bu benzerlikler tamamen ayniyet içinde olan mefhumlar değildir. Bizim tefekkür hayatımızda mutlaka bilinmesi lazım gelen çok sade bir felsefe vardır. O da, vatan, millet, devlet üçlemesidir. Devlet karakter olarak babadır, güven kaynağıdır. Vatan anadır, dolayısıyla bütün çocuklarını bağrına basar. Millet ise, bu ana ile babanın evladı durumundadır. Bu üç değer birbirinden asla ayrılmaz ve hiçbirisi de feda edilemez. Millet olarak yaşamanın teminatı, fertlerin mensubu olduğu milletlere karşı duydukları ruhi bağlılık ve millet olma şuurudur. Bu şuurun gevşetilmesi, köreltilmesi milletleri izmihlale götürür.

Ahmet Yesevi Hazretlerine atfedilen ve daha sonra Anadolu’da Hacı Bektaş Veli tarafından zikredilen ifadenin de bu üçlü değer ile ilgisi vardır. Bu veciz ifade, “eline, beline ve diline sahip ol” şeklindedir. El, eski Türkçe’de devlet, Bel, vatanın hudutları yani vatanın bütünlüğü ve Dil, konuşulan Türkçe’nin karşılığıdır. Bu duruma göre Ahmet Yesevi ve Hacı Bektaş Veli, Türk milletine vasiyet kabilinden bugünkü Türkçe ile devlete, vatanın bütünlüğüne ve diline sahip ol demektedirler.

Günümüzde yaşanan “Yeni Osmanlı” tartışmalarını nasıl değerlendiriyorsunuz?

Tanzimat devrinde çıkan bir kanunname ile gavura gavur denmeyeceği ilan edilmiştir. Bundan sonra Rum’u, Bulgar’ı, Sırp’ı Arnavut’u ve Türk’ü, Arap’ı, Kürt’ü hepsi Osmanlı olarak adlandırılmıştı. O tarihe kadar Osmanlı denildiği zaman Türk anlaşılır ve dahi Türk demektir. Bugün söylenen Osmanlı budur. Türk’ün olmadığı Osmanlı’dır. 1893’te Thomsen Orhun Kitabelerini çözünce Avrupa Türklerin yüksek bir medeniyete ve tarihe sahip olduğunu bir kez daha gördü ve Osmanlı kimliği içinde isminden vazgeçen bir nesil de uyandı: Ziya Gökalp, Enver Paşa, Mustafa Kemal, Süleyman Nazif, Mehmet Emin Yurdakul gibi… O devrin neslinin nasıl bir halet-i ruhiye içinde bulunduğunun timsalleridir bu şahsiyetler.

Şimdi yapılan Tanzimat sonrasındaki havayı tekrar bana hatırlatmaktadır. İktidarlara millet vazife verir, ancak bugün başka bir güç tarafından verilen vazifenin peşinde koşan bir iktidar vardır. Bu husus milletin gözleri önünde cereyan etmektedir. Çok fazla bir şey söylemek istemiyorum ama 1918 sonrasında başımıza gelenleri hatırlamak gerekir. O devredeki şartları aynen yaşıyoruz. Yine sanki istiklal elde demek mecburiyetindeyiz gibi geliyor bana. Milletin uyanışı da bunun mümkün olacağını gösteriyor bana. O zaman da aynı kafada olanlar vardı ama nihayetinde bir Milli Mücadele yapıldı.

TÜRKSÜZ TÜRKİYE ANAYASASI

Prof. Dr. İskender ÖKSÜZ

Gazi Ünv. Öğretim Üyesi

1970'lerde bir gün, İstanbul'da, Türk Edebiyatı Vakfı'nın ince uzun salonunda Necip Fazıl Kısakürek'i dinliyorduk. Soru-cevap faslında ideolojiler hakkında ne düşündüğü soruldu. Necip Fazıl koltuğunda hafifçe diklendi, yüze yakın dinleyiciden her birine, sadece kendisine göz kırpılıyormuş intibaını veren tikinin birkaç kez tekrarlamasına izin verecek kadar bekledi. Sonra, her zamanki söylediklerinin mutlak doğruluğundan şüphe etmeyen tavrıyla haykırdı: "İdeolojisiz insan hayvandır!" Bu söz ortada tokat gibi patladı. Gültekin Samancı'nın ki rahmetli son derece sakin bir insandı, yerinden fırladığını, kapıyı öfkeyle çarpıp çıktığını hatırlıyorum.

Son günlerde hem ideolojilerin hem de Necip Fazıl'ın art arda gündeme gelmesi bu konuşmayı hatırlattı.

"İdeolojisiz insan hayvandır!" Peki de öteki tarafta da Cemil Meriç var: "İdeolojiler: İdrakimize giydirilen deli gömlekleri!" Kim haklı? Muhtemelen ikisi de haklı. Görünürdeki çelişki, "ideoloji" kelimesine verdikleri anlamda yatıyor.

Dünyanın en büyük ansiklopedisi Vikipedia'nın ideoloji maddesinde şu ekonomik ideolojiler sayılıyor: Yeşil iktisat, merkantilizm, karma ekonomi, sosyal Darvinizm, komünizm, laisses-faire ekonomisi ve serbest ticaret. Cemil Meriç'te bu tarz "ideoloji"lere muhalefet hissediliyor. Hele komünizm, sosyal Darvinizm ve Vikipedia'nın muhtemelen ekonomik değil diye saymadığı diğer ırkçı ideolojiler düşünüldüğünde rahmetli Meriç'e katılmamak mümkün değil. O anlamda ideoloji, hem idrakimize hem bilime ve bilim zihniyetine giydirilmek istenen deli gömleğidir.

İdeolojisiz insan olur mu?

Necip Fazıl ise, ideolojisiz düşünceyi değerlere dayanmayan düşünce diye algılamaktadır. Tabiî, Necip Fazıl için "değerler" denince başta vahiy gelir. Hatta o andaki havasına göre "değerler" değil, "değer" denmesi gerektiğini bile söyleyebilir üstat! İşte onun hayvan dediği, değerleri olmayan dinsiz-imansız ve —yine havasına göre— milliyetsiz-vatansız mahlûktur. Buna da katılmamak mümkün mü? İdeoloji, doktrin gibi dar anlamda alınırsa İslam ideoloji olamaz fakat geniş anlamda, dünya görüşü gibi, değerler gibi anlaşılırsa evet, ideolojisizlik düşünülemez. Necip Fazıl, ideoloji dendiğinde ikincisini anlamaktadır.

> "Öyle bir hale gelindi ki, bırakın sosyolojiyi, psikoloji ve nörolojiyi; işletme mühendisliği ve yönetim bilimi gibi alanlarda bile, "önce değerler" denmeye başlandı. Daha yirmi-otuz yıl önce bu sahalarda "hareket analizi" ve "bilimsel yönetim" modaydı."

Modernizmin çocukluk çağında, bilimi yeni keşfetmenin ve bin yıllık kilise tutsaklığını kırmanın sarhoşluğu ile Avrupalı insanlar, mantık ve bilim dışında bir değere ihtiyaç bulunmadığını iddiaya kalktılar. İnsan düşüncesinin son aşaması bilimdi. Değerler de bilim tarafından tayin edilecekti. En gelişmiş insan böyle bir pozitivist veya "ideolojisiz insan" idi. Duygular, inançlar, dinler gereksiz ve hatta zararlıydı.

Bugün bile taraftarları var ama pozitivizm denilen bu "ideoloji" bugün mağlup fikirlerden sayılıyor. Toplumların sadece zihinleri ile değil, hem gönülleri hem de zihinleri ile hareket ettiğini biliyoruz.

Yalnız toplumda değil, tek tek insanlarda bile his olmadan mantıklı düşünceye ulaşılamayacağı anlaşıldı. Güney Kaliforniya Üniversitesi hocası Nörolojik bilimin liderlerinden Antonio Damasio, "Dekart Hatası" (veya Türkçeye çevrilen haliyle "Dekart'ın Yanılgısı") kitabında, beynindeki bir hasardan ötürü duyguları yok olmuş bir hastanın, rasyonel düşünce ve karar verme yeteneğini de kaybettiğini gösterdi. Bir bakıma, sübjektivite yoksa objektivite de mümkün olmuyordu.

Anayasalar ve ideolojileri

Öyle bir hale gelindi ki, bırakın sosyolojiyi, psikoloji ve nörolojiyi; işletme mühendisliği ve yönetim bilimi gibi alanlarda bile, "önce değerler" denmeye başlandı. Daha yirmi-otuz yıl önce bu sahalarda "hareket analizi" ve "bilimsel yönetim" modaydı. Küreğin sapı kaç santim olursa işçi azami verimi sağlar, kaç mumluk aydınlatma en ekonomik çalışma şartlarını temin eder gibi problemlerle uğraşıyorlardı. Henry Ford'un, işçileri kastederek, "Bana kollar ve bacaklar lâzım ama maalesef bunlar midelere ve kafalara monte edilmiş halde geliyor." dediği meşhurdur. 1950 bu zihniyetin zirve noktasıdır. Yirminci asrın ikinci yarısından itibaren pozitivizm bozgun üstüne bozguna uğradı.

1970'lere gelindiğinde "şirket kültürü", "firmanın temel değerleri" gibi kavramlar öne çıktı. O kadar öne çıktı ki, aydınlatmadan ve kürek sapından bahsedilmez oldu. Bugün de ister genel müdür, ister başkan veya başbakan olsun, işe temel değerler, vizyon, misyon diye başlamaktadır. Demek ki Necip Fazıl'ın söyleyişi ile yalnız insan değil, ideolojisiz toplum, hatta ideolojisiz şirket bile olsa olsa sürüdür.

> "Dünya anayasalarının çoğunda devletin ideolojisi, değerleri belirtilmektedir ve ön plandadır."

Peki anayasalar? Anayasalarda ideoloji olur mu? Veya ideolojisiz anayasa nedir?

Haydi, sükûnetle ele almaya çalışalım. Bir devletin kuruluşunda bir takım değerler varsa bu değerlerin belirtileceği yer her halde anayasadır. Borçlar hukuku veya ceza kanunu değil... Devlet bir takım değerlere dayanmıyorsa soğukkanlılıkla geri çekilip yeniden düşünün. Değerleri olmayan bir devlete gerçekten ihtiyacınız var mı?

Daha önce de yaptığım rahatsızlık verici bir turu tekrarladım. Hani bir zamanlar anayasada "Türk" geçmesin, anayasada millet adının geçmesi ayıptır deniyordu... Hatta her zaman yapıldığı gibi, dünyanın böyle milletsiz ve milliyetsiz devletlere doğru kaçınılmaz bir gidişi vardı ya. Sonra baktık ki Fransız, Alman, Ermeni, Yunan Anayasaları bangır bangır Fransız, Alman, Ermeni ve Elen'den bahsediyor. Hatta mesela Yunan anayasası, "Elenler kanun önünde eşittir" gibi gayet acayip ifadeler içeriyor...

Benzer bir turu tekrarladım. Dünyadaki anayasalarda ideoloji var mı?

Fransız Anayasası 1789 Fransız devrimine atıf yaptıktan sonra hürriyet, müsavat ve uhuvvete dayandıklarını açıklıyor. (O tarihte öyle derdik; yeni hürriyet, eşitlik ve kardeşlik.)

İtalyan Anayasası'nın ideolojisi farklı: "İtalya, emeğe dayanan bir demokratik cumhuriyettir."

Macar Anayasası, yakın tarihinin etkisiyle olmalı, ilk cümlede "sosyal pazar ekonomisi"ni hedeflediğini belirtiyor.

Çin Anayasası'nın ideolojisi, tahmin edebileceğiniz gibi bambaşka:

Madde 1 [Sosyalist Devlet]

(1) Çin Halk Cumhuriyeti çalışan sınıfın önderliğinde ve halkın diktatörlüğü altında bir sosyalist devlettir ve işçilerle köylülerin işbirliğine dayanır.

"(2) Sosyalist sistem Çin Halk Cumhuriyeti'nin temel sistemidir. Şahıs veya teşkilâtların sosyalist sistemi sabote etmeleri yasaktır."

Müsaadenizle, ben de Necip Fazıl gibi, dini de ideoloji sınıfına dâhil addedebilirim. İlişki bire bir olmasa da, şüphesiz birçok ideoloji dinden tesir almıştır veya dine dayanan bileşenlere sahiptir. Anayasalara bakmaya devam edelim:

Danimarka Anayasası'nın dördüncü maddesi şöyle: "Danimarka Evanjelik Lutheran Kilisesi, Danimarka'nın Kurumsal Kilisesi'dir ve bu sıfatıyla Devlet tarafından desteklenecektir."

Altıncı madde, "Kral, Evanjelik Lutheran Kilisesi'ne mensup olacaktır." buyuruyor.

İsviçre Anayasası, "Her şeye kadir Allah'ın adıyla" diye başlıyor.

Yunan Anayasası'nda (Madde 3/1) şöyle deniyor: "Yunanistan'da geçerli din İsa'nın Doğu Ortodoks Kilisesidir. Yunanistan'ın Ortodoks Kilisesi, başı olarak Rabbimiz İsa'yı kabul eder, Konstantinopolis'teki Büyük İsa Kilisesi'yle doktrinde ayrılamaz bütünlük içindedir..."

Ve anayasaların anayasası, AB Anayasası ne diyor: "Avrupa'nın

kültürel, dini ve insani mirasından... ilham alarak... Manevi ve ahlaki mirasın bilincinde olarak... Avrupa halklarının kültürlerindeki ve geleneklerindeki çeşitliliğe ve üye devletlerin kimliklerine saygılı olarak... kiliseyle sürekli irtibatta bulunarak...”

Kutsalı olmayan toplum

Türkiye’de bir grup, uluslararası kuruluşların da desteğiyle şu iddialarda bulunmaktadırlar:

1- Anayasada milletten, milliyetten söz edilmez.

2- Anayasalarda “ideoloji” olmaz.

3- Anayasalarda dini referanslar olmaz.

İddialara dayanak gösterilme ihtiyacı bile hissedilmemektedir. Tavır şudur: “Bu böyledir! Dünya bu yöne gitmektedir! Siz de bu yöne gitmek zorundasınız!” Bu emredici tutumun siyasî ve ideolojik yönlerini başka bir yazıya bırakarak tespitlerimizi sıralayalım:

1- Dünya anayasalarının büyük çoğunluğunda millet ve milliyet vardır ve ön plandadır. (Bakınız: 15 Ağustos 2010 tarihli Açık Görüş, “‘Türklük’ bahsinin bilimsel sakıncaları!”,http://www.stargazete.com/acikgorus/-turkluk-bahsinin-bilimsel-sakincalari-haber-286026.htm)

2- Dünya anayasalarının çoğunda devletin ideolojisi, değerleri belirtilmektedir ve ön plandadır.

3- Dünya anayasalarının çoğunda kutsala atıf vardır. Bir kısmında da mezhep ve kilise seviyesine kadar ayrıntıya girilmektedir.

> “Dünya anayasalarının çoğunda kutsala atıf vardır. Bir kısmında da mezhep ve kilise seviyesine kadar ayrıntıya girilmektedir.”

O halde iddia sahipleri Türkiye’ye, dünyada sık rastlanılmayan bir anayasa istemektedirler. “Dünya anayasaları böyle. Dünya yanılmaz. O halde bizimki de böyle olmalıdır.” diyemezler. “Şu anda dünya anayasaları böyle değil ama dünya bu yöne gidiyor” gibi bir iddiaya da dünyanın karnı tok sanıyorum. Gerçekten de dünya anayasaları veya başka yasaları arasında kehanete dayanmamaktadır. Belki Çin Halk Cumhuriyeti Anayasası hâriç. Onda hâlâ bilimsel sosyalist kehanetin izlerine rastlanıyor.

Kediye kedi diyelim!

O zaman, makul bir tartışma yapabilmek için, Sarkozy’nin ölümsüz entelektüel ifadesiyle, “kediye kedi demek” gerekmektedir:

1- Dünyanın anayasalarında öyle olmasa da Türkiye anayasasında millete ve milliyete atıf yapılmamalıdır, çünkü...

2- Dünyanın anayasaları öyle olmasa da Türkiye anayasasında ideolojiye, değerlere yer verilmemelidir, çünkü...

3- Dünyanın anayasaları öyle olmasa da Türkiye anayasasında kutsala atıf yapılmamalıdır, çünkü...

Tabiî, okuyucularım tahmin etmiştir, bunları söyleyen, cümleleri de tamamlamak zorundadır.

Belki yararı olur... Cümleler şöyle tamamlanabilir:

Birinci cümle: Dünyanın anayasalarında öyle olmasa da Türkiye anayasasında millete ve milliyete atıf yapılmamalıdır, çünkü Türkiye’de Türk Milleti’nin egemenliğini istemiyoruz. Hatta “egemenlik” sözünü bile duymak istemiyoruz.

İkinci cümle: Dünyanın anayasaları öyle olmasa da Türkiye anayasasında ideolojiye, değerlere yer verilmemelidir, çünkü mevcut Anayasa’daki 1924 ideolojisini sevmiyoruz. Onun yerine daha iyi bir ideoloji koyana kadar, hiç olmazsa ideolojisiz kalsın.

Üçüncü cümle: Dünyanın anayasaları öyle olmasa da Türkiye anayasasında kutsala atıf yapılmamalıdır, çünkü sizin kutsalınız AB ve ABD’nin kutsalı değildir. Papadan, Ortodoks Kilisesinden veya Protestanlıktan bahsetmediğiniz sürece dinden imandan hiç söz açmamanız en iyisidir.

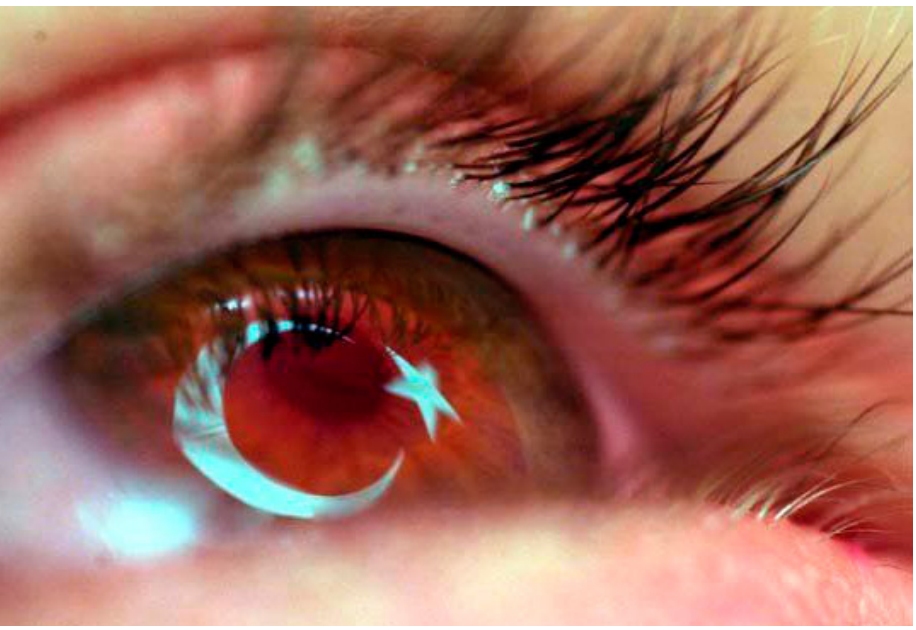
Merkel’in, “Türkiye, AB’ye giremez. Ama AB’ye sağlam bir şekilde demir attırmalıyız.” sözünün manasını günler geçtikçe anlamaya başladım galiba. Eskiden bu lafı, Amerikanları İngiltere’ye karşı isyana sevk eden, “Temsil edilmeyeceksiniz ama vergi vereceksiniz.” dayatmasına benzetiyordum. Şimdi bundan daha güçlü bir “demirleme” hissetmekteyim: Değerleri, kutsalları, kültür ve tarih kökleri belli bir millet devleti yerine, böyle, kimliği, kutsalı, kültür ve tarih kökü ve hele hele milliyeti bulunmayan bir toprak parçasını AB’ye veya ABD’ye sağlam bir şekilde demirlemek çok daha kolay olmalı.

TÜRK ADI ve TÜRK KİMLİĞİNE DAİR

Prof. Dr. Mehmet ERSAN

Ege Ünv. Öğretim Üyesi

> "Türk adı, genel kabul gören düşünceye göre, 6. yüzyılda ortaya çıkmış olsa da gerek yapı gerekse anlam açısından Türk kelimesiyle ilişkilendirilen başka pek çok kelimenin çeşitli kullanım biçimleri bakımından milattan önceki binli yıllara kadar uzanan bir geçmişe sahiptir."

Yeni anayasa çalışmalarının son zamanlarda hız kazanması, Türk kimliği ile ilgili tartışmaların ülke gündeminin önemli maddelerinden biri olmasına zemin hazırladı. Bu bağlamda, Türk kelimesinin anayasadan çıkarılması, eğer anayasada yer alacaksa nasıl ifade edileceği, devletimize isim olan Türkiye'nin, rejimden rahatsızlık duymakta olan bazı kesimler tarafından değiştirileceği ya da değiştirilmek istendiği yönündeki tezlere kadar pek çok iddia dillendirildi. Ayrıca anayasada yer alacak "Türk Milleti" - "Türk Ulusu" ifadesinin tek bir etnik kimliği temsil ettiği, Türkiye Cumhuriyeti sınırları içinde farklı etnik topluluklara mensup insanların yaşadığından hareketle, vatandaşların tümünü temsil edemeyeceği sıklıkla dile getirildi. Ancak çeşitli yayın organlarından sivil toplum kuruluşlarının etkinliklerine kadar uzanan geniş bir mecrada yankı bulan söz konusu tartışmaların, büyük ölçüde ideolojik mensubiyetlerden beslendiği, her şeyden önemlisi ilmî temelden yoksun söylemlerden öteye geçemediği görülmektedir.

Binlerce yıldan beri tarih sahnesinde var olan bir topluluğun kimliği ile ilgili tartışmaların bu derece "kapsamlı bir anlaşmazlık" etrafında dönmesi tuhaftır. En nihayetinde tarih boyunca pek çok devlet kurmuş, milyonlarca kilometre karelik alanlarda hüküm sürmüş Türklerin tarihsel gelişimi ortadadır ve sarahaten takip edilebilmektedir. Hangi tarihlerde ve hangi coğrafyada han-

gi devletleri kurdukları, ne türden siyasi, sosyal ya da ekonomik yapılar inşâ ettikleri, hayatlarını hangi çerçevede sürdürdükleri, kimlerle nasıl bir arada yaşadıkları gibi hususlar sır değildir. Türk tarihi ve tarihî Türk varlığı, başta tarihçiler olmak üzere pek çok ilmî disiplini temsil eden ilim adamları tarafından çeşitli yönleriyle incelenmiş durumdadır. Bu açıdan değerlendirildiğinde, tarihsel anlamda Türk varlığı ve Türk kimliği yeryüzünde hakkında en çok bilgiye sahip olunan konulardan biri durumundadır. Tüm bu bilgi ve birikim üzerinden bakıldığında, söz konusu tartışmalarda tarihsel sürecin göz ardı edildiği fark ediliyor.

Türk kimliği ile ilgili samimi bir kavrayış edinebilmek için öncelikle bu kelimenin kullanım biçimlerinin değerlendirilmesi ve tarihsel süreçte ne türden bir kimlik tanımı ürettiğinin anlaşılması, daha somut bir ifadeyle, Türk kavramının "tarihte nelere karşılık geldiğinin" tespit edilmesi gerekir. Aksi halde nesnel olmayan bir yaklaşım benimsenmiş olur

> "Anadolu coğrafyasını tanımlamak için yapılan ilk Türkiye (Turchia) isimlendirmesi, yarımadanın önemli bir kısmının Türkiye Selçuklularının egemenliği altında bulunduğu 12. yüzyılda Haçlılar tarafından yapılmıştır."

ki bu durumun, tartışmaların kısır kalmasına ve nihai noktada üzerinde mutabık kalınan bir sonuca ulaşılamamasına zemin hazırlayacağı aşikârdır. Dolayısıyla, öncelikle Türk adının bizatihi ne anlama geldiğine, hangi amaçla kullanıldığına ve sosyal ya da siyasal ne türden bir içeriğe sahip olduğuna bakmak gerekir.

Türk adı, genel kabul gören düşünceye göre, 6. yüzyılda ortaya çıkmış olsa da gerek yapı gerekse anlam açısından Türk kelimesiyle ilişkilendirilen başka pek çok kelimenin çeşitli kullanım biçimleri bakımından Milattan önceki binli yıllara kadar uzanan bir geçmişe sahiptir[1]. Her şeyden önce kişi adı olan Türk kelimesine, farklı dönemlere ait tarihi metinlerde ve belgelerde değişik anlamlar yüklendiği görülmektedir. Tarihî metinlerde yaratılmış, güçlü, kuvvetli, olgunluk çağı, yiğit, kahraman gibi anlamlar yüklenen Türk kelimesi hakkında araştırma yapan ve fikir yürüten ilim adamları da kelime ile ilgili farklı görüşler ileri sürmüşlerdir. A. Vambery ve J. Deny, Türk kelimesinin "türemek" fiilinden çıktığını, Z. Gökalp ve W. Barthold "kanun nizam sahibi anlamında türeli" manasına geldiğini, G. Doerfer ise "devletin esas halkını oluşturan millet" anlamına geldiğini ifade ederler[2].

Ortaçağ'da Türk ve Dünya tarihinin akışına yön veren güçlerden biri olan Selçukluların,

1 Laszlo Rasonyi, *Tarihte Türklük*, Türk Kültürünü Araştırma Enstitüsü Yayınları, Ankara 1993, s. 20; Tuncer Baykara, *Türk Kültürü Araştırmaları*, Akademi Kitabevi, İzmir 1997, s. 24.

2 İbrahim Kafesoğlu, *Türk Milli Kültürü*, İstanbul 1995, s. 43.

1040 yılında İran'da kurdukları Büyük Selçuklu Devleti'nde, devlet bürokrasisini İranlılara teslim etmesi, İranlıların etkisiyle Türk kelimesine olumsuz anlamlar yüklenmesine yol açmıştır. Devletin kurulmasında birinci derecede emeği geçen Türklerin askerî kanat hariç yönetimden uzak tutulması[3] ve devletin yönetim kademelerine İranlı bürokratların atanması Türk tarihinde bir kırılmaya neden olmuştur. Gerek İran'da gerekse Türkiye'de kurulmuş olan Selçuklu devletlerinde etkili olan İranlı bürokratlar ve kalem ehli, Selçuklularda Fars kültürünü hâkim kılmışlar, zaman zaman bu duruma tepki gösteren Türkleri ise aşağılayan bir tutum sergilemişlerdir. XVI. yüzyılda yaşamış, Osmanlı Saray çevresinin önemli isimlerinden Hoca Sadeddin'in, *Tacü't-Tevârih* adlı eserinde kullandığı ifadeler (idraksiz, değersiz)[4] ve Ahmed Vefik Paşa'nın XIX. yüzyılda *Lehçe-i Osmanî* adlı lügatinde "Türk" kelimesine verdiği anlam (şehirli olmayan, kaba)[5], Selçuklular devrinde Türk'e yönelik başlayan tavrın, XVI. yüzyıldan itibaren Osmanlılarda da devam ettiğini göstermektedir.

Mevcut kayıtlara göre, bir millet adı olarak ilk kez Altaylı kavimleri ifade etmek üzere 420 yılına ait bir Pers metninde kullanılan Türk kelimesi[6], 6. yüzyılda Göktürkler ile birlikte devlet adı olarak kullanılmıştır. Bu dönemden itibaren siyasî bir anlam yüklenmiş olan Türk kelimesi, ilk kez bir iktidarın resmî ismi olarak öne çıkmış, ifade ettiği etnik anlamın yanında aynı çatı altında bir araya gelen bütün toplulukları ifade etmek için de kullanılmaya başlanmıştır. Bir başka ifadeyle söyleyecek olursak, Türk adı, ifade ettiği anlamın siyasallaşmasına paralel olarak daha geniş bir anlam alanı üzerinde etkili olmaya başlamış, Orta Avrupa'dan Ötüken bölgesine ve Orta Asya'nın en kuzey kesimlerine kadar uzanan geniş sahada yaşama alanı bulan toplulukların tamamını niteleyen bir isim olarak Bizans, İran ve Arap literatüründe kullanılmış, yalnızca etnik temelli bir topluluk olarak Türkleri değil, daha ziyade bütün sosyal ve siyasal unsurları da kapsayacak şekilde Türk devletlerini karşılayan bir kavram olarak ortaya çıkmıştır. Çin kaynaklarında da siyasal göndermelere izafeten kullanılan kelime, Göktürk yazıtlarındaki biçimiyle de aynı içeriğe sahiptir[7]. Dolayısıyla Türk kelimesi erken dönemlerden itibaren külliyetli bir anlam genişlemesine uğramış, siyasallaşma üzerinden meydana gelen bir toplumu ifade eden isim haline gelmiştir. Nitekim ismin coğrafi kullanımları da bu yargıyı açıkça destekler mahiyettedir.

> "Dikkat çekilmesi gereken bir diğer husus, özellikle İslâm kültür dairesine dahil olduktan sonra kurulmuş olan Türk devletlerinden Mısır ve Suriye'de hâkim olan Memlûkler (bizim "Memlûkler" olarak adlandırdığımız devletin devrin kaynaklarındaki ismi "ed-Devlet et-Türkiyye"dir) dışındaki Türk devletlerinin, her zaman kurucularının veya mensup oldukları ailenin adıyla anılmış olmalarıdır."

Türk adının coğrafi kullanım biçimi olarak Türkiye (Turkhia / Turchia) kelimesi, 6. yüzyılda Orta Asya, 9. ve 10. yüzyıllarda Karadeniz'in kuzeyi ve Deşt-i Kıpçak, 12. yüzyıldan itibaren Anadolu coğrafyası için kullanılmıştır[8]. Bu kullanımlar içerisinde en kalıcı ve uzun süreli olanı Anadolu için kullanılan Türkiye ismidir. Dolayısıyla denilebilir ki Anadolu'nun Türkiyeleşmesi özel bir önemi haizdir. Bu vesile ile de tarihsel serüveni açısından diğerlerine nazaran daha incelikli bir biçimde dikkate sunulması gerekir.

Anadolu coğrafyasını tanımlamak için yapılan ilk Türkiye (Turchia) isimlendirmesi, yarımadanın önemli bir kısmının Türkiye Selçuklularının egemenliği altında bulunduğu 12. yüzyılda Haçlılar tarafından yapılmıştır. İsim ilk kez II. Haçlı seferinin en önemli kaynaklarından birini

3 Geniş bilgi için bkz.M.A.Köymen, *Selçuklu Devri Türk Tarihi*, Ankara 1989, s. 158 vd.

4 C. I, sadeleştiren İsmet Parmaksızoğlu, İstanbul 1974, s. 120-121.

5 Türk mad., İstanbul 1306/1890, s. 394-395.

6 Hans Wilhelm Häussig, "Theophylakts Exkurs über die skythischen Völker", *Byzantion*, 23, Brüssel 1953, s. 310, n. 92'den naklen, Kafesoğlu, *a.g.e.*s. 44.

7 Bahaeddin Ögel, *Türk Kültürünün Gelişme Çağları*, Türk Dünyası Araştırmaları Vakfı, İstanbul 2001, s. 9-10, 32.

8 Kafesoğlu, *a.g.e.*, s. 44.

kaleme alan, Fransa Kralı VII. Louis'in yanında sefere katılan din adamı Odo de Deuil tarafından kullanılmıştır. Daha önce İslam kaynakları tarafından Roma İmparatorluğuna atfen "Rûm ülkesi" olarak isimlendirilen Anadolu, III. Haçlı Seferi'nde Selçuklu topraklarından geçip Kudüs'e giderken 1190 yılında Silifke çayında boğularak hayatını kaybeden Alman İmparatoru Friedrich Barbarossa döneminden itibaren daha yaygın olarak Batılılar tarafından Türkiye ismiyle anılmaya başlanmıştır. Selçuklu Türklerinin Anadolu'daki siyasal egemenliklerinin tanınmak zorunda kalınmasıyla birlikte kullanıldığı görülen Türkiye isminin, 13. yüzyılın ilk yarısının sonunda (1245-1248) Papa tarafından Moğol Hakanı'na gönderilen bir misyoner heyetinin içerisinde bulunan keşiş Simon de Saint Quentin'in seyahat notlarında da yer alması, kelimenin artık yaygın olarak kullanıldığını göstermesi açısından önemlidir. Dolayısıyla kesin olarak söylenebilir ki Anadolu için Türkiye ismi, ilk kez, yarımadanın artık Müslüman Türklere kaybedilmiş olduğunu kabul etmek mecburiyetinde kalan Hıristiyan Batılılar tarafından 12. yüzyılda kullanılmaya başlanmıştır.

Türkiye isminin işaret etmiş olduğumuz söz konusu tarihsel kullanımları genel bir değerlendirmeye tâbi tutulduğu zaman, bunların, temel anlamda Türklerin siyasal etkinlikleri ile paralellik arz ettikleri görülmektedir. Türklerin siyasi anlamda egemenlik kurmuş oldukları Orta Asya, Deşt-i Kıpçak ve Anadolu coğrafyalarına Türkiye ismi verilmiş, bir başka ifadeyle, Türkiye kelimesi, Türklerin siyasal egemenliklerine işaret etmek amacıyla kullanılmıştır.

"Sonuç olarak "Türk" kelimesi, bir milletin hem etnik bir isimlendirmesi hem de büyük bir kültürel birlikteliğin adıdır. Dolayısıyla Türk kelimesinden yola çıkarak Anadolu coğrafyasının Türkiye olarak tanımlanması ve farklı etnik kökenden gelseler bile bu coğrafyada yaşayan toplulukların Yeni Anayasa'da Türk Milletinin birer mensubu olarak anılması sosyolojik ve tarihî açıdan doğal bir sonuçtur."

Dikkat çekilmesi gereken bir diğer husus, özellikle İslâm kültür dairesine dahil olduktan sonra kurulmuş olan Türk devletlerinden Mısır ve Suriye'de hâkim olan Memlûkler (bizim "Memlûkler" olarak adlandırdığımız devletin devrin kaynaklarındaki ismi "ed-Devlet et-Türkiyye"dir) dışındaki Türk devletlerinin, her zaman kurucularının veya mensup oldukları ailenin adıyla anılmış olmalarıdır. Bu durum, Türklerin kendi siyasal organizasyonlarını tanımlama ve devletlerine ad verme gelenekleri ile ilgilidir. Dolayısıyla, asırlarca mücadele ettikleri Avrupalılar tarafından Türk olarak tanımlanan Osmanlıların, neden kendi devletlerinin isminde Türk adını kullanmadıklarını sorgulayanların söz konusu geleneğe müracaat etmeleri gerekir. Bu, Osmanlılar açısından devletlerini isimlendirme konusunda olumsuz anlamda herhangi bir etnik kaygı güdülmediğinin anlaşılması açısından da yararlı olacaktır.

19. yüzyılda yaşanan gelişmelerin yanı sıra, Dünya tarihinin gidişatında büyük bir kırılma ve dönüşüm meydana getiren milliyetçi fikirler, Osmanlı Devleti üzerinde de derinlemesine etkide bulunmuş ve Türk kimliğinin, modern dünyanın değişen şartları çerçevesinde yeniden tanımlanmasını gerektirmiştir. Bu gerekliliğin, imparatorlukların tarih sahnesinden çekildiği ve Osmanlı hanedanının siyasal etkinliğini tamamıyla yitirdiği bir ulus devletler dünyasında ortaya çıkmış olması önemlidir. Nitekim Türk devletine adını veren hanedanın artık mevcut olmaması, Türk kimliğinin, yeni kurulan ulus devlete verilen isim çerçevesinde inşâ edilmesi sonucunu doğurmuştur. Devletin ismi, devleti kuranların, bir başka ifadeyle, asırlardan beri dünya tarafından tanımlandıkları haliyle Türklerin ismi olmuştur. "Devleti kuran hanedan"ın yerini "devleti kuran unsur" almış, böylece Prof. Dr. Tuncer Baykara'nın ifadesiyle "Türk" kelimesine yeni bir anlam yüklenmiştir[9].

Sonuç olarak "Türk" kelimesi, bir milletin hem etnik bir isimlendirmesi hem de büyük bir kültürel birlikteliğin adıdır. Dolayısıyla Türk kelimesinden yola çıkarak Anadolu coğrafyasının Türkiye olarak tanımlanması ve farklı etnik kökenden gelseler bile bu coğrafyada yaşayan toplulukların Yeni Anayasa'da Türk Milletinin birer mensubu olarak anılması sosyolojik ve tarihî açıdan doğal bir sonuçtur.

9 Tuncer Baykara, "Türklüğün En Eski Zamanları", *Türkler*, C. I, Ed. H. C. Güzel, K. Çiçek, S. Koca, Ankara 2002, s. 278.

Çelişkiler Yumağı: Çözüm ve Barış Sürecinin Arka Planı

Prof. Dr. Mustafa E. ERKAL
Aydınlar Ocağı Genel Başkanı

Terör örgütü ve yandaşlarının yıllardır talep ettikleri bir bir gerçekleşiyor. Bunlardan birisi de "akil adamlar (insanlar) heyeti"nin teşekkülüdür. Diğeri ise; TBMM'de çözüm süreci ile ilgili bir araştırma komisyonunun kurulması idi. MHP ve CHP haklı olarak bu komisyona üye vermiyorlar. Halktan oldukça uzak akil adam veya insanların halkı aydınlatması isteniyor. Anlaşılan bunlardan beklenen halk üzerinde psikolojik çalışma ve telkinlerde bulunmaktır. Heyetin çoğunluğu sık sık ekranlara çıkma ve iktidar politikalarına doğru yanlış demeden desteklemekle tanınmaktadırlar. Şimdi de mükâfatlandırılıyorlar. Halkı çözülme sürecinde yapılanların doğruluğu konusunda ikna edecekler. Peki, iyi de halk onları ikna ederse ne olacak? Yapılan araştırmaların sonuçları bunun daha muhtemel olduğunu ortaya koyuyor.

Hesaplaşma değil; kucaklaşma ve helalleşme gerekir deniyor. Ellerinde hala sivil - asker ve bölge insanının akıtılan kanı kurumamış olan terör örgütü ile nasıl helalleşilecek? Teröristler ile kucaklaşmayı yapan BDP'lilere karşı çıkanlar, ne gariptir ki şimdi kucaklaşmadan bahsediyorlar. Suçluların ve katillerin hangi hukuk kurallarına göre dolaylı olarak af edilip sınır dışına çıkışlarına izin verilecektir? Oysa vatandaşlarımız terör örgütü için doğrudan veya dolaylı bir affa kesin olarak karşıdır. BİLGESAM'ın araştırmalarına göre, PKK için genel af çıksın diyenler, Kürtlerde %28, Türklerde ise %2,7'dir. Yine aynı araştırmaya göre, iktidarın Öcalan ve PKK ile görüşmesini kabul edenler Kürt'lerde %23, Türklerde ise %2,7'dir.

Bu grubun ismi Heyet-i Nasiha idi. Heyette bulunanların amacı, bir an evvel İttihat ve Terakki hükümetlerinden kurtulmak, İngilizlere teslim olmak, Türklerle Batı Anadolu'da Rum çetecilerini kaynaştırıp kucaklaştırmak ve kardeşliği kurmaktı.

Tarihi 1910'lu yıllara geri çevirirsek; Osmanlı'ya karşı kurulan tuzak ve tezgâhların bugün Türkiye Cumhuriyetine karşı işletildiğini görürüz. Bu dönemde işbirlikçi ve İttihat Terakki düşmanı, iktidarda kalabilmek için İngilizlere her türlü tavizi vermeye hazır Sadrazam Damat Ferit; İngilizler İstanbul'u işgal edince işgale tepki gösterilmemesi, ülke sorunlarını ancak İngilizlerin çözeceği telkininde bulunacak ve halkı ikna etmek üzere bir ikna grubu kurmuştu. Bu grubun ismi Heyet-i Nasiha idi. Heyette bulunanların amacı, bir an evvel İttihat ve Terakki hükümetlerinden kurtulmak, İngilizlere teslim olmak, Türklerle Batı Anadolu'da Rum çetecilerini kaynaştırıp kucaklaştırmak ve kardeşliği kurmaktı. Böylece Osmanlı'ya dini azınlıklar daha sadık hale geleceklerdi. Osmanlı böylece çöküşten kurtulup çözüm sürecine girecekti.

Oysa devlet olamayanlar, devleti yıpratanlar, olmadık tavizler verenler, egemenliği başkalarıyla paylaşmaya kalkanlar, tarihte hep kaybetmişlerdir. Uludere'de askerin kaçakçılara müdahalesi karşısında askerin geri çekilmesi son derece düşündürücü bir olay

> “Terör örgütü ve yandaşlarına olmadık tavizler verilmiştir. Teröristbaşının mesajlarının TV ekranlarından topluma duyurulma örnekleri hangi ciddi devlette görülebilir? Barışı ve çözümü sağlamaktan çok uzak, ancak çözülmeye hizmet edecek çirkin örnekler görülmektedir.”

olmuştur.

Eyalet ve başkanlık sistemi de durup dururken tartıştırılmıyor. Yoğun propagandaya rağmen, “başkanlık sistemine geçilmeli” diyenlerin oranı sürekli düşmektedir. Konsensüs isimli araştırma merkezine göre, “başkanlık sistemi gelmeli” diyenler, Mart 2011’de %38,2 iken Mart 2013’te %32,3 olmuştur. Kamuoyu araştırmaları ve yoklamaları başkanlık sistemine geçilmemeli şeklindedir. Vatandaş parlamenter sistemden yanadır ve bu sistemin daha da iyileştirilmesini istemektedir. Hukuk devletinin karşılaştığı ve dışarıdan da tenkit çeken yanlış uygulama ve görüntülerin düzeltilmesine ihtiyaç vardır. Hukuk devletinin yıpratılmaması gerekmektedir. Hukuk siyasete alet edilmemeli, yargının bağımsızlığı ve tarafsızlığı mutlaka korunmalıdır.

KONDA’nın 2006 tarihli toplumsal yapı araştırmasına göre, “Kimliğini yaşayabiliyorlar mı?” şeklinde sorulan bir soruda, kimliğini yaşamakta yasal sorunları olduğunu düşünenler sadece %3,91 olmuş, %11,93 bazı sorunlar olduğunu ancak yaşayabildiklerini, %1,61 ise çevre ve toplumsal engellerden bahsetmiştir. Ülke genelinde insanların %82,55’i kendi kimliklerini yaşadıklarını belirtmişlerdir. Araştırmalar yanlış yönlendirmeleri önleyen araçlardır.

Batı bize yüzyıllardır açılım yaptıra yaptıra 779.000km\b2’lik Anadolu Coğrafyasına sıkıştırıverdi. Biz ise; dışarının isteklerine o kadar açığız ki son 200 senedir ve bilhassa Berlin Anlaşmasından itibaren Avrupalı olabilmek için açılımlar yapmaya bir türlü doyamadık.

Balkanlarda bol bol açılım yaptık, Girit’te ve Ege Adalarında açılımlara devam ettik. Kıbrıs açılımı ise son anda önlenebildi. Eğer Annan raporuna “Evet” dedirtilen Türklere Rumlar da katılmış olsaydı; KKTC’yi kendi elimizle bitiriyorduk. Anlaşılan açılım merakı sürüp gitmektedir. Önce Kürt açılımı dedik; sonra bunu demokratik açılıma çeviriverdik. Şimdi de hiçbir zaman Kürtleri temsil edemeyen terör örgütü ile açılımı oynuyoruz. Bir tarafta Kandil, bir tarafta İmralı; diğer tarafta sözde müttefik ağabeyimiz açılım oyununu sürdürüyoruz. Neredeyse yeni anayasayı İmralı’ya ve malum partinin taraftarlarına terk eder hale geldik.

Yeni anayasada ülkenin bölünmez bütünlük ilkesini savunmanın, bazılarınca farklılıkları dışlama ve bastırma olarak anlaşıldığını görüyoruz. Hangi anayasa devletin ülkesi ve milletiyle bölünmesi ve sonlandırılması için yapılabilir? Türk Milletini milletleşme sürecinden döndürmek, boy, kabile, etniklik ve mezhep taassubunu ayağa kaldırmak ve insanları birbirine ötekileştirmek ve birbirinden soğutmak, Türk Milletini basit bir kalabalık gibi görmek, farklılıkları kutsallaştırmak ve bütünün önüne dikmek birer açılım ve demokratikleşme olarak görülüyor. Aslında anayasa tartışmalarında yeni anayasacıların ortaya koyduğu milli ve üniter yapıyı dinamitleyen görüşler toplumumuzdaki marjinal gruplar sesidir. Yapılan araştırmaların çoğunda bu grup %5 ile %7 arasında değişmektedir. Millet kavramı biyolojik gerekçelere göre ortaya çıkan bir kavram ve tasnif değildir. Milletleşme kül-

türel mutabakat olup, kültürel ortak paydalarda birleşebilme ve ortak idealleri yaşatabilmektir. Türkiye'yi milletleşmeden geriye çevirmek değişik bir gericiliktir.

Bazıları bu karmaşa ortamında "İslam Milleti"nden bahsetmektedir. Millet kavramı Arapçada ümmet karşılığı kullanılmaktadır. Türkçeye girdikten sonra anlam değiştirmiş ve Batı'daki "Nation"ın karşılığı olmuştur. Dünya'da Ortodoks Milleti, Protestan Milleti, Katolik Milleti gibi bir takım olmayan tasniflere özenerek Türkiye'de Türk kimliği ile uğraşmak ateşle oynamaktır.

TUİK'in (Türkiye İstatistik Kurumu) yaptığı yaşam memnuniyeti araştırması 2012'ye göre, mutlu olduğunu beyan edenlerin oranı sürekli düşmektedir. 2011 yılında mutlu olduğunu ifade edenlerin oranı %62,1 iken bu oran 2012 yılında %61'e gerilemiştir. Aslında mutluluk veya mutsuzluk da göreceli kavramlardır. Mutlu olduğunu beyan edenlerin bir kısmı zaman zaman işsizlik tehlikesi ile karşı karşıya olduklarından, ekonomik sıkıntılardan ve çocuklarını istedikleri gibi eğitememekten şikayet edebilmektedirler. Türk toplumunda insanlarımızın dikkat çekici bir özelliği de, mutsuzluğu dışa vurmamak ve gizleme özelliğidir. Bilhassa mutsuz birçok insanımız dışa karşı kendini mutlu göstermeye çalışır.

Araştırma sonuçları ele alınınca kamuoyunun nasıl yanıltıldığı, yanlış şartlandırıldığı ortaya çıkıyor. Bilhassa son senelerde anti-Türk söylem ve politikalar vatandaşları etnik sıfatlarına yöneltmiş, yeni kimlik arayışlarına itmiştir. Ülkemizdeki asıl terör milli kimliğe yönelen terördür. Milli kimlik ve milliyetin adının

> "ABD'de neden darbe olmaz diye birine sormuşlar; aldıkları cevap çok dikkat çekicidir: "ABD'de Amerikan Büyükelçiliği yoktur da ondan!"

Türk olduğunu fark edememek, etnik ırkçılığa ortak olmaktır. Bazıları bu konuda çok hızlı gidiyor. Onlara göre Türk, etniklik çağrışımı yapıyor. Acaba "Türk Tipi Başkanlık Sistemi", "Türk Kahvesi" ve "Türk Lokumu"da etnik çağrışım mı yapıyor?

Çirkin örnekler

Terör örgütü ve yandaşlarına olmadık tavizler verilmiştir. Teröristbaşının mesajlarının TV ekranlarından topluma duyurulma örnekleri hangi ciddi devlette görülebilir? Barışı ve çözümü sağlamaktan çok uzak, ancak çözülmeye hizmet edecek çirkin örnekler görülmektedir. Terör örgütünün talepleri masaya yatırılmaktadır. Bölücü, ırkçı, kanlı çete adeta aklanmaya çalışılmakta, halkı ikna turları düzenlenmektedir. Oysa asıl ikna olması gereken terörist katillerdir. Türksüz Anayasa, T.C.'siz devlet, adsız bayrak ve küçüklü büyüklü sivil darbeler birbirini izlemektedir. Terör örgütü silah bırakmaya da niyetli değildir.

Asıl sorun ekonomik

Açılımlara doyamayanlar, Türkiye'yi son derece tehlikeli bir uçuruma sürüklemektedirler. Açılımın asıl sahibinin Uluslararası Kriz Grubu olduğu, yönetiminde Dünyayı karıştırmak ve sorun üretmekle meşhur isimlerin bulunduğu bu grubun verdiği raporların bir bir uygulandığı iddiaları vardır. Soros'tan Abramowitz ve Kıbrıs sorununda Ecevit iktidarını yanlış yönlendiren Finlandiya Cumhurbaşkanı Ahtisaari'ye kadar ülkelerin içişlerine rahatlıkla karışılmaktadır.

Yabancı patentli önce Kürt açılımı daha sonra demokratik açılım adı verilen macerayı araştırmalara göre halk tasvip etmemektedir. Nitekim, KONDA'nın 2010 yılında yaptığı bir araştırmaya göre, bizzat Kürt deneklerin sadece %12,2'si bu macerayı "çok iyidir" şeklinde değerlendirmiştir. Deneklerin %22,7'sine göre bu politika göstermeliktir. Yoğun propagandaya rağmen, deneklerin en az yarısı açılımı tasvip etmemektedir. Konsensüs'ün 2009 yılında yaptığı araştırmada %67,2 oranında açılım paketi onaylanmamaktadır. Demokratik açılım, örgütün amaçlarına hizmet etmektedir. Kürt deneklerin %45,3'ü kimliğini yaşayabildiği inancındadır. Kürt sorununun asıl sebebi birçok araştırmada olduğu gibi ekonomiktir ve istihdamla ilgilidir. Nitekim KONDA'nın araştırmasında "Kürtler nasıl mutlu olur" sorusunda bu şıkkı tercih edenler %37,8'dir. Bu ülkede zorla etnik sorun yaratılmaktadır. Etnik sorun öne çıkarılarak dışarıyı tatmin edecek yeni bir anayasa kotarılmaktadır.

> “Sık sık tekrarlanan ve yönetenlerin ağzında sakız haline gelmiş bir ezber vardı: “Efendim, terörle bir yere varılmaz.” Tam tersine, terör kullanılarak bir yerlere gelinebiliyormuş. Başbakanın ekranlarda sık sık tekrarladığı, terör örgütü ile arasına mesafe koymadığı sürece BDP ile temas etmem sözü de havada kaldı.”

Onuru zedelenenler

Büyük iddialarla kurulan TRT-6 kanalını izleyenlerin oranı Kürt denekler arasında %4,4'tür. Roj TV'yi izleyenler ise %24,8... Bu kanal açılırken TRT'nin farklı yıllarda yaptığı araştırmalar bile göz ardı edilmiştir. Vatandaşın Türkçe ile bir sorunu olduğu peşin hükmünden hareket edilmiştir.

Diyanet İşleri Başkanı “Onuru zedelenen kimse kalmasın” diyor. Türk'e karşı açıkça ırkçılık yapılan bir ülkede kendini Türk olarak hisseden büyük çoğunluğun asıl onuru zedelenmektedir. Batı Trakya'da ve diğer bazı bölgelerde “Siz Türk değil, Yunanlı Müslümanlarsınız” şeklindeki politikaların benzeri bizde de uygulanır olmuştur.

ABD'de neden darbe olmaz diye birine sormuşlar; aldıkları cevap çok dikkat çekicidir: “ABD'de Amerikan Büyükelçiliği yoktur da ondan!”. Türkiye'de bir darbe edebiyatı ve ezberi sürdürülüyor. Aslında askeri darbeler ileri sürülerek birçok sivil darbe gizlenmeye çalışılıyor. Oslo ve İmralı görüşmeleri birer sivil darbe değil mi? Anayasadan Türk kimliğini çıkarmak Türksüz, Atatürksüz, Türk Milleti olmayan bir metni dayatmak birer sivil darbe değil mi? Eğer bir ülkede sözde stratejik müttefikimizden onay alınmadan darbe yapılamayacağı bir gerçek ise bu ülkede darbe ABD'ye karşı mı yapılacak? ABD ile çok yakın ve paralel giden bir iktidar neden düşürülsün ki?

Son yıllarda siyasetin yargıya müdahalesi dikkat çeker hale gelmiştir. Türk toplumu darbelere karşıdır; ama adalete müdahale edilmeden yargılamadan da yanadır. Bu müdahale dolayısıyla Konsensüs adlı araştırma şirketinin yaptığı bir araştırmada son 10 senede %62 gibi önemli bir oranda yargı sistemine güvenilmediği ortaya çıkıyor. Maksatlı bir şekilde Ergenekon adı verilen Ümraniye davasını onaylayanların oranında da devamlı bir düşüş var. Mart 2010'da onaylayanların oranı %49,3 iken Mart 2013'te bu oran %39'a düşmüştür. Hukuk devletinin yara almaması istikrarın temelidir. Ümraniye Davasını onaylamayanların oranı mart 2010'da %50,2 iken bu oran Mart 2013'te yine aynı araştırma kuruluşuna göre %60,2'ye çıkmıştır.

Bize uymayan ve sadece belirli ülkelerde uygulanabilen başkanlık sistemine geçme konusu da ayrı bir sorundur. Başkanlık sistemine geçebilmek için terör örgütüne ve belirli çevrelere olmadık tavizler verildiği ortaya çıkmaktadır. Demokratik parlamenter sistemin daha da iyileştirilmesi mümkün iken; demokrasi ile uyuşmayan tek adam diktasına ülkeyi götürecek anlayış, akla ve mantığa aykırıdır. Nitekim, bazıları araştırmaları örtbas etse dahi, başkanlık sistemine geçilmeli diyenlerin oranı Mart 2011'de %38,2 iken, Mart 2013'te %32,3'e düşmüştür. Medyadaki baskılara ve çıkar karşılığı yönlendirmelere rağmen, başkanlık sistemine geçilmeli diyenlerin oranı sürekli düşmektedir.

Teröristler ile kucaklaşan malûm partinin milletvekillerinin dokunulmazlıkları kaldırılacak diye ortalığı toz duman edenler, şimdi onları muhatap alarak sözde terörü engelleyecekler. Bunun adını da barış süreci diyorlar. Sevr Anlaşması ve Osmanlı'yı bitiren Mondros Mütarekesi de barış getirdi ama bu barış bizimle hiç ilgili değildi. Hatta İstanbul'da barış geliyor diye fener alayları düzenlenmişti. Acaba

> “Çözüm ile çözülme birbirine karıştırılıyor. Terör örgütüne ve teröriste pozitif ayrımcılık yapılıyor. Terör ve teröristin haklarını teslim etmek üzerinden ülke sözde çözüme zorlanıyor. Bu durum, demokrasinin teröre yenik düşürülmesi değil midir?”

tarih tekerrür mü ediyor? Silah bırakmamış cinayet şebekesi terör örgütüne taviz verdikçe, onu muhatap aldıkça, birçok terör örgütünü cesaretlendirir ve terörle bir yerlere varılabileceğini düşündürür hale gelirsiniz. Diyarbakır’da yapılan son Nevruz mitingi zafer şarkıları ile yankılandı. Ortada silah bırakma yok; ama silahların susması var. Terör örgütü ülkeyi demokratikleştirecekmiş! Terörist başı silahlı mücadele bitti, artık demokratik siyasi mücadele başladı diyor. Bu bir isyandır ve başkan da benim ifadelerimi kullanıyor. İdamla yargılanmış hükümlü bir katilin içeriye ve dışarıya mesajını verdirmek devleti küçük düşürmüştür. Terör örgütünü hiç de benimsememiş olan Kürt vatandaşlarımız zorla örgüte yönlendirilmektedir. PKK bu vatandaşlarımızı temsil edemez diyenler bugün tersini yapmaktadırlar. Mitingde eli silahlı 5000 sözde özel güvenlikçi yani örgüt üyesinin polisin yerini alması nasıl kabul edilebilir? Örgüt başının resimlerinin ve paçavralarının dolaştığı bir mitingde Türk bayrağı neden yer alsın ki?

Güneydoğu Anadolu’da yapılan bir araştırmada, PKK ve terörist başına güven %20’lerin altında kalıyor. (Bilgesam, “Demokratik Açılım ve Toplumsal Algılar” sh.11) Ayrımcılığın etnik temelde olduğunu düşünenler %16’dır. (Bilgesam, “Güneydoğu Sorunu Sosyolojik Analizi” sh.157) Bazıları ise bu güveni arttırmak için elinden geleni yapıyor. Bu olup bitenlerden sonra terörü destekliyor diye bazı Avrupa ülkelerini nasıl suçlayacağız? Sorun Kürt sorunu değil; dün ve bugün Kürtleri kullanıp Anadolu’yu haçlılara açma sorunudur. Burada kimse taşeronluğa özenmemelidir.

Sık sık tekrarlanan ve yönetenlerin ağzında sakız haline gelmiş bir ezber vardı: “Efendim, terörle bir yere varılmaz.” Tam tersine, terör kullanılarak bir yerlere gelinebiliyormuş. Başbakanın ekranlarda sık sık tekrarladığı, terör örgütü ile arasına mesafe koymadığı sürece BDP ile temas etmem sözü de havada kaldı. Terörle mücadeleyi silah bırakmamış ve bırakmaya da niyeti olmayan terör örgütü ile müzakereye dönüştürmek, gerçekten çok çirkin ve düşündürücü olmuştur. Örgüt silah bırakmayı reddetmekte ve teröristbaşının özgürlüğe kavuşmasını ve Anayasada tanınmayı şart koşmaktadır. TSK anlaşılmaz bir şekilde çekilmekte ve alan PKK ve KCK’ya kalmaktadır. Yanlış politikalarımız dışarıda da etkisini göstermiş; PKK Avrupa Konseyi Parlamenterler Meclisi’nde terör örgütü kapsamından çıkarılarak “aktivist” olarak kabullenilmiştir. Terörle müzakere ve pazarlığın, onu muhatap alma ve taleplerini yerine getirmenin, ülkeyi yeni badirelere, çalkantılara iteceği, kamplaşmaları arttıracağı, Devletin itibarını zedeleyeceği, milli birlik ve bütünlüğümüzü dinamitleyeceği düşüncesindeyiz

İktidar hazırladığı ve örgütün 60 milyar dolarlık parasına el konulabilmesini öngören yasayı geri çekmiştir. Çıkarılacak varlık barışı ile bu paranın aklanmaya çalışılacağı iddiaları yaygındır. Barış ve kardeşlik, anayasada tanınma, egemenliği paylaştırma, etnik taassuba ve ırkçılığa prim vererek ve milli kimliği dışlayarak sağlanamaz. Türk Milletini millet; Türkiye Cumhuriyetini devlet yapan vazgeçilemez temel değerler ve semboller reddedilerek, devlet dairelerinden T.C. çıkarılarak, Cumhuriyetsiz demokrasi özlemleri ile barış ve istikrar gelemez. Bazıları “85 gündür kan akmıyor” diyor. Kan niye aksın ki... Terör örgütünün taleplerinin kabul edildiği bir ortamda kanlı cinayet örgütü neden silaha sarılsın ki... Neden bombalama, mayınlama, adam kaçırmaya gerek duyulsun ki... Hele hele resmi kanaldan akiller heyeti kurularak örgüt aklanmak ve vatandaş ikna edilmek ile karşı karşıya bulunuyorsa...

İktidar partisinin grup başkanvekili bir hanım "bayram var, bayram var" diyor. Bu milletvekilinin demokratikleşme için Anayasadan Türk kimliğinin çıkarılması gerektiğini söylediğinde, kendisine gerekli tepki gösterilmemiştir.

İktidarca kumandalı basın ise ayrı bir alemdir. Günümüzde basının büyük bir bölümü, dünün Demirperde ülkelerindeki basının görünümündedir. Önce 300 ve daha sonra 400 aydının imzaladığı ve ülkenin kötü gidişine tepki duyan aydınların sayısı internet siteleri ile beraber 20.000'i aşmasına rağmen, birçok yazılı ve görüntülü basın buna haber değeri vermemiştir. MHP tarafından düzenlenen, yüz binlerin katıldığı Bursa ve İzmir mitingleri iktidara hoş görünmek uğruna örtülmeye çalışılmıştır. İzmir mitingindeki coşkuyu ve milli heyecanı göstermek yerine, İzmir sahilindeki motorları ve denizi gösterenlerin, mitingin denizde değil, karada yapıldığını bilmemeleri mümkün değildi.

Türkiye Cumhuriyeti hangi şartlar altında "Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramı"nın yıl dönümünü kutladı diye düşünmek gerek. Bu nasıl bir muhafazakârlık ki muhafaza edilmesi, yaşatılması ve genç nesillere aktarılması gereken milli bayramlar bile doğru dürüst kutlanamıyor. Türkiye sürekli sivil darbeleri yaşıyor. İstikrarsızlık ve belirsizlikler artıyor. Geleceğe olan güven sarsılıyor. Yapılan araştırmalarda, başkanlık sistemine olumlu bakanların sayısı sürekli düşmesine rağmen, yeni anayasaya sokulmak isteniyor.

Vatanın birlik ve bütünlüğü ve bölünmezliği için ırkçı teröre karşı hayatını kaybeden asker, sivil, kamu görevlisi ve korucularımızı unutmadık ve unutturmayacağız. O aziz varlıkları, şehitlerimizi rahmet ve saygıyla anıyoruz. Onlar çirkin dayatma ve tavizlerle dolu Sevr ve Mondros sözde barışına benzer bir barışa razı olmadıkları için hayatlarını kaybettiler. Onlar milli egemenliğin birileri ile paylaştırılması, Türksüz ve milli kimliksiz bir Türkiye için ölmediler.

Etnik sorun kimin sorunu?

Etnik sorun Türk Milletinin bir sorunu değil, bazı yönetenlerin ve işbirlikçi malum marjinal çevrelerin sorunudur. Sorun, dışarıdan ısmarlama ve ithal bir mal gibidir. Etnik sorun, bölücü ve ırkçı terörü hak elde etmede doğal bir yöntem olarak kabul edenlerin varmak istedikleri hedeftir. Terör örgütünün tehdidi altında onun taleplerini karşılayacak ve şiddeti yatıştırmak için anayasa yaptırılıyor ve barış süreci sürdürülüyor. Çözüm ile çözülme birbirine karıştırılıyor.

Terör örgütüne ve teröriste pozitif ayrımcılık yapılıyor. Terör ve teröristin haklarını teslim etmek üzerinden ülke sözde çözüme zorlanıyor. Bu durum, demokrasinin teröre yenik düşürülmesi değil midir?

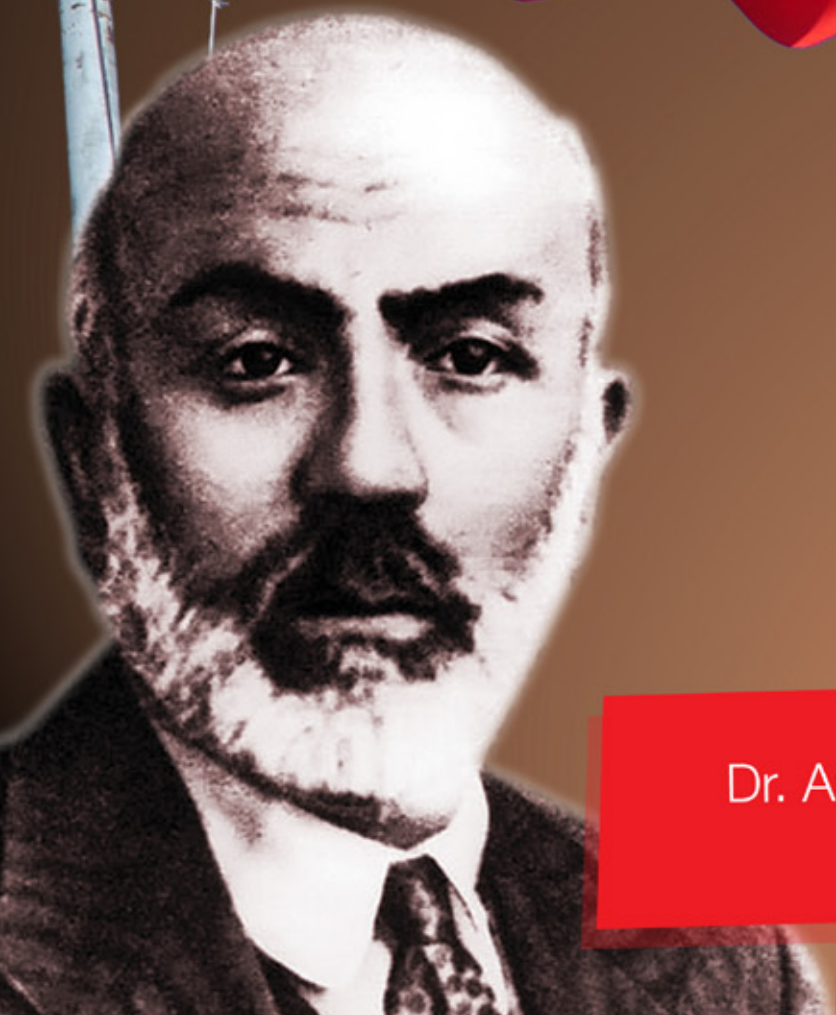
AKP Genel Başkan Yardımcısı sayın Mehmet Ali Şahin'in "Ya çözüm ya bölünme riski arasında çözümü tercih ettik." sözü düşündürücüdür. Demek ki Türkiye son on senede, nereden nereye getirilmiştir. Anayasa'nın 66. Maddesinde Türk kavramı geçtiği için bunun ırkı işaret edeceği iddiası da temelden yanlıştır. Anayasa'nın 66. Maddesindeki bu ifade hukuki vatandaşlık bağıdır. Antropolojik ve sosyolojik boyutların dışında kimlik ele alınmaktadır. Alman veya Fransız kavramları, Almanya ve Fransa'da ırk ve etniklik çağrışımı mı yapıyor ki, bazıları Anayasa'da Türk kavramı kalırsa kendisini Türk hissetmeyen 10-15 milyona ayıp olmaz mı diyebiliyor. Araştırmalar ise tersini ortaya koyuyor.

Türk, sadece bir kavmin adı değil; Anadolu'da, Balkanlar'da ve Avrasya'daki kültür birliğinin mührüdür. Bu birliği bozmak için, Türkiye'de Türk ile uğraşılıyor. Milliyet ve milli kimlik etniklik seviyesine indiriliyor. Türk, milli kimlik ve milliyetin adıdır; etnik sıfatlarla mukayese edilemez ve eş anlamlı kullanılamaz. Bir milliyetin içinde farklı etniklikler bulunabilir ama milliyet etnikliklerle rakip konuma sokulamaz. "Ne yapalım herkes Türk mü olacak ?" sorusu akıl ve mantık dışıdır. Açık bir cehalet örneğidir. T.C. Devleti ve Türk Milleti var oldukça, vatandaşlarının sıfatı Türk'tür.

Almanya'daki Neonazi davası dolayısıyla Sayın Bülent Arınç "Türk basınına ambargo uygulanıyor." diyor. "Türkiyeli basın" veya "T.C. vatandaşı basın" demiyor. Sayın Egemen Bağış, Kıbrıs Rum Kesimi'nde Türk Bayrağının yakılmasına haklı tepki göstererek "Kurban olsunlar Türk Bayrağına" diyor. "Türkiyeli bayrak" veya "T.C. vatandaşlarının bayrağı" demiyor. 10 Mart 2013 tarihinde Almanya'nın Stuttgart şehrinde 8 Türk yangında hayatını kaybetmişti. Haber böyle verildi. Bunların hangisi Gürcü'dür, Çerkes'dir, Kürt veya Zaza'dır diye araştırılmıyor. Tâbiyet ve milliyet, etnikliğin önünde yer alıyor. Kemik, kulak ve burun şekilleriyle uğraşılmıyor. Etniklik konusunda yapılan yanlışlar ve yorumlar maalesef Kürt asıllı vatandaşlarımızı zan altına sokuyor. Kurmançça konuşan herkes neredeyse örgüt üyesi damgasını yiyor. Türk'e düşman olunarak İslam'a dost olunamayacağı anlaşılmalı, yeni haçlı seferlerinde malzeme olunmamalıdır.

Mehmet Âkif
BİR TÜRK MİLLİYETÇİSİDİR !

Dr. Arslan TEKİN
Araştırmacı - Yazar

Mehmed Âkif (1873-1936) de, **Konyalı Mehmet Vehbi Hoca** (1862-1949) da **"Türk milliyetçiliği"**ni savunanların Millî Mücadeleyi başlattıklarını bile bile yurt savunmasına koşmuşlardır.

Mehmet Âkif istismarı son bulmalıdır.

Recep Tayyip Erdoğan, etnikçiliğini meşrulaştırmak için sık sık **Mehmet Âkif**'ten örnek verir, yeri geldikçe **Âkif**"in ünlü **Âsım**'ından parçalar okur. **Âkif**'i **"Arnavut"** ilân eder, insanlarımızı etnik kimliğine göre ayrıştırmasına dayanak arar.

Mehmed Âkif (1873-1936) de, **Konyalı Mehmet Vehbi Hoca** (1862-1949) da **"Türk milliyetçiliği"**ni savunanların Millî Mücadeleyi başlattıklarını bile bile yurt savunmasına koşmuşlardır.

Biliyorsunuz, **"ırk"**, İstiklâl Marşı'nda ***"Kahraman ırkıma bir gül... Ne bu şiddet, bu celâl?"*** ve ***"Ebediyyen sana yok, ırkıma yok izmihlâl"*** mısralarında geçer.

"Irk", **"Türk"**, **"Arnavut"** kelimelerinin ***Safahat***'ta nerelerde, hangi manalarda kullanıldığına bakacağız.

"Irk" kelimesinin geçtiği yerler:

Âkif, **"ırk"** kelimesini sadece İstiklâl Marşı'nda değil başka şiirlerinde de kullanmıştır.

Hatıralar'da:

Müslümanlık nerde! Bizden geçmiş insanlık bile...
Âlem aldatmaksa maksat, aldanan yok, *nâfile!*
Kaç hakikî müslüman gördümse: Hep makberdedir;
Müslümanlık, bilmem amma, galiba göklerdedir!
İstemem dursun o *pâyansız mefâhir bir yana...*
Gösterin ecdâda az çok benzeyen bir kan bana!
İsterim sizlerde görmek ırkınızdan *yâdigâr!*
Çok değil ancak! *Necib evlâda lâyık tek* şiâr.

Berlin Hatıraları'nda:

Değil mi bir anasın sen? Değil mi Alman'sın?
O hâlde fikr ile vicdâna sâhib insansın.
O hâlde "Asyalıdır, ırkı *başkadır..." diyerek.*
Benât-ı cinsin olan ümmehâtı *incitecek*
Yabancı tavrı yakışmaz senin fazîletine...
Gel iştirâk ediver şunların felâketine...

Âsım'da:

Gövde teşrihlere dönmüş, o bacaklar değnek;
Daha yaş yirmi iken eller, ayaklar titrek.
Öyle seksenlik adamlar aramak pek yanlış;
Kırk onun ömrüne son merhale olmuş kalmış.
Değişik sanki o arslan gibi ırkın *torunu!*
Bense İslâm'ın o gürbüz, o civan unsurunu,
Kocamaz, derdim, asırlarca, sorulsaydı eğer,
Ne çabuk elden ayaktan düşecekmiş o meğer!...

Hâlâ mı Boğuşmak'ta:

Bambaşka iken her birinin ırkı, *lisânı,*
Ahlâkı, telâkkîleri, iklimi cihânı,
Yekpâre kesilmiş tutulan gâye için de,
Vehdetten eser yok bir avuç halkın içinde!
Post üstüne hem kavgaların hepsi nihâyet;
Hâlâ mı boğuşmak? Bu ne gaflet, ne rezâlet!

Nevruz'a'da:

İhtiyar amcanı dinler misin, oğlum, Nevruz?
Ne büyük söyle, ne çok söyle; yiğit işte gerek.
Lâfı bol, karnı geniş soyları taklîd etme;
Sözü sağlam, özü sağlam adam ol, ırkına *çek.*

Mısraları tek tek tahlil edebilirim. Burada iki türlü ırktan bahsediliyor. **"Herhangi bir ırk"** ve **"Türk ırkı"**… Birinci, üçüncü ve beşinci şiirlerde bahsettiği doğrudan, **Türk ırkı**! Ama şiirlerden anlaşıldığı gibi kastettiği **"soy"** ve Osmanlı coğrafyasında **"Türk"** kimliğiyle yaşayanlar.

"Irk"ı neden **"Türk"**e bağladığımı aşağıda göstereceğim.

'Türk' kelimesinin geçtiği yerler:

Akif'te **"Türk"** nerelerde geçiyor, bakalım:

Süleymaniye Kürsüsü'nde:

Hind'in İslâm'ını pek ***Türk'e*** *kıyâs etmeyiniz.*

***

Kahraman milletti gördüm ya: Biraz silkindi,
Leş yiyen kargaların sesleri birden dindi!
Eski sevdâları, kābilse, unutsun Ruslar...
- Ne dedin?Anlamadım! Hey gidi hülyâcı Tatar!
Kahraman milleti gördün… dediğin ***Türkler mi****?*
Sana söylersem eğer, şimdi, düşündüklerimi,
Ebediyyen bu hayâlâta vedâ eylersin.

Mehmet Âkif, bu mısralarında **"Türk"** derken devleti kuran iradenin hâkimiyetine vurgu yapıp Osmanlı coğrafyasında herkese **"Türk"** demiyor mu?

Hakkın Sesleri'nde:

Hani, milliyyetin İslâm idi... Kavmiyyet ne!
Sarılıp sımsıkı dursaydın a milliyyetine.
"Arnavutluk" ne demek? Var mı şerîatte *yeri?*
Küfr olur, başka değil, kavmini sürmek ileri!
Arab'ın ***Türk'****e; Laz'ın* Çerkes'e, *yâhud Kürd'e;*
Acem'in Çinliye rüchânı mı varmış? Nerde!
Müslümanlık'ta "anâsır" mı olurmuş? Ne gezer!
Fikr-i kavmiyyeti tel'în ediyor Peygamber.
En büyük düşmanıdır rûh-i Nebî tefrikanın;
Adı batsın onu İslâm'a sokan kaltabanın!
Şu senin âkıbetin *bin bu kadar yıl evvel,*
Sana söylenmiş iken doğru mudur şimdi cedel?
***
Artık ey millet-i merhûme, sabah oldu uyan!
Sana az geldi ezanlar, diye ötsün mü bu çan?
Ne Araplık ne de ***Türklük*** *kalacak aç gözünü!*
Dinle Peygamber-i Zîşân'ın İlâhî sözünü.
Türk *Arab'sız yaşamaz. Kim ki "yaşar" derse delidir!*
Arab'ın, ***Türk*** *ise hem sağ gözü, hem sağ elidir.*

Mehmet Âkif'in derdi ülkenin parçalanmaması… Osmanlı gibi çok geniş bir coğrafyada Müslümanları birlik içinde tutacak manevî güç Müslümanlıktır. (Bundan kimsenin itirazı yoktur zaten…) Türk'ü de diğer kavim arasında sıralarken imparatorluğun unsurlarını hatırlatmış oluyor.

Vaiz Kürsüsü'nde

Ne Kürd elifbayı sökmüş, ne ***Türk*** *okur, ne Arab;*
Ne Çerkes'in, ne Laz'ın *var bakın, elinde kitâb!*
Hülâsa, milletin efrâdı bilgiden mahrûm.

Burada **"milletin efradı"** sözüne dikkati çekerim. Kastedilen İslâm milleti. Bu mısralarda imparatorluk anâsırını sıralıyor.

Berlin Hatıraları'nda:

"Arab'la ***Türk****'ü ayırdık mı şöyle bir kerre,*
"Ne çarpınır kolu artık, ne çırpınır kanadı;
"Halîfenin de kalır sâde bir sevimli adı!
***
Değil mi cenge giden Çerkes'in, *Laz'ın,* ***Türk'ün****,*
Arab'la, Kürd ile bâkîdir ittihadı bugün;
Değil mi sînede birdir vuran yürek… Yılmaz!
Cihân yıkılsa, *emîn ol, bu cephe sarsılmaz!*

Birinci şiirde Halife birleştirici merkez. Arapların kıpırdanması Âkif'in yüreğini yakıyor. Yine **"birlik"** sağlanması derdinde.

Âsım'da:

Yoksa, din perdesi altında bu isyân yoktu:
Sürdüler ***Türk****'e* "tasavvuf" diye olgun şırayı;
Muttasıl şimdi "hakîkat" kusuyor Sıdkı Dayı!
***
Sıtmadan boynu bükülmüş de o dimdik ***Türk****'ün,*
Düşünüp durmada öksüz gibi küskün küskün.
***
Hocazâdem, ne sülükmüş o meğer vay canına!
Diş bilermiş senelerden beri ***Türk****'ün* kanına.
***
Geldi bir başka gâvurcuk, dedi "Cengiz'le, ayol,
Bu hısımlık nereden çıktı ki, siz ***Türk****, o Moğol!..*

Hiç tartışmaya mahal yok... **"Türk",** ülke sathında yaşayan herkestir.

Ordunun Duası'nda:

Âmin! *desin hep birden yiğitler,*
"Allahu ekber!" gökten şehitler.
Âmin, âmin! *Allahu ekber!*
Türk *eriyiz, silsilemiz kahraman...*

Bu şiire ne diyeceksiniz! Âkif'i **"Türk milliyetçiliği"**nin dışında tutabilir miyiz?!

"Arnavut" kelimesinin geçtiği yerler:

Recep Tayyip Erdoğan, ikide bir Âkif'in Arnavut olduğunu hatırlatıyor ya, "**Arnavut**" ***Safahat***'ta niçin geçiyor?

Süleymaniye Kürsüsü'nde:

Arnavutlukla*, Araplıkla bu millet yürümez...*
Son siyâsetse bu, hiç böyle siyâset yürümez.

Hakkın Sesleri'nde:

Üç beyinsiz kafanın derdine, üç milyon halk
Bak nasıl doğranıyor? Kalk, baba, kabrinden kalk!
Diriler koşmadı imdâdına, sen bâri yetiş...
Arnavutluk *yanıyor... Hem bu sefer pek müdhiş!*
***
"Arnavutluk" *ne demek? Var mı* şerîatte *yeri?*
Küfr olur, başka değil, kavmini sürmek ileri!
***
"Medeniyyet!" size çoktan beridir diş biliyor;
Evvelâ parçalamak sonra da yutmak diliyor:
Arnavutlar *size ibret olacakken, hâlâ,*
Ne bu şûrîde *siyâset, ne bu fâsid da'vâ?*
Görmüyor gittiği yanlış yolu, zannım, çoğunuz...
Size rehberlik eden haydudu artık kovunuz!
Bunu benden duyunuz, ben ki, evet, ***Arnavud'um****...*
Başka bir şey diyemem... İşte perîşân yurdum!...

Burada Âkif, babasının Arnavut olduğunu hatır-

latıyor. Arnavutluk'ta isyan edenlere karşı babasını imdada çağırıyor. Âkif, bölünmeye şiddetle karşı.

Recep Tayyip Erdoğan'ın sık okuduğu mısra: *"Bunu benden duyunuz, ben ki, evet, Arnavud'um..."*

Babasının Arnavut olduğunu söylüyor, dolayısıyla kendisinin Arnavut soydan geldiğini belirtmiş oluyor. Maksadı ne? Ben size katılmıyorum, parçalanmaya karşıyım demek istiyor.

Demek ki, **Recep Tayyip Erdoğan**'ın kastettiği manada konuşmuyor Âkif!

Vaiz Kürsüsünde'de

Mahalle mektebi olsaydı bizde vaktiyle;
Ya uğrasaydı kalanlar güzelce ta´dîle;
Yarım pabuçla gezen, donsuz üç buçuk zibidi,
*Bir **Arnavudluğu** isyâna kaldırır mı idi?*

***

Siz, ey bu yangını ihzâr eden beş altı sefîl,
Ki ettiniz bizi Hırvat´la Sırb´a karşı rezîl!
*Neden hükûmete Kur´ân´la bağlı **Arnavud**´u*
Ayırdınız da harâb ettiniz bütün yurdu?
Nasılmış, anlayınız iddiâ-yı kavmiyyet?

Âkif, isyancılara neredeyse beddua ediyor.

***

Âkif, İslâm milletini sık vurguluyor. Onun zamanında Avrasya'da İslâm nüfusunun neredeyse tamamı Osmanlı toprağında idi. **"İslâm milleti"** vurgusuyla anâsırı bir arada tutmak çabasındaydı.

Âkif, **"Türk"**ü hem özelde hem genelde kullanmıştır. Âkif'in genelde kullandığı **"Türk"**, ***"Osmanlı'da yaşayan herkese Türk denir."*** sözünü karşıladığı açık değil mi?

ÇOK UZAKTA OLSAN DA ANNEN SANA GELİR MEHMETÇİĞİM

Bir sen uzaktasın bir de hayalim paşam
Ömür geçmiyor böyle yaşamakla
Umutsuzluğum senin eserin
Kaybolmuşum yokluğunu aramakla
Benim küçük meleğim

Neye yaramış güneşin doğması
Aydınlığım sensizlikle karanlık
Uzaktasın benden çok uzakta
Etrafım hep kuru kalabalık paşam
Elimden tutan sen olmalısın sen

Ta uzaklarda bana koşmalısın bana
Sensizlikle baş başa kalmanın bana
Ne demek olduğunu anlamalısın
Benim küçük mehmetçiğim

Hasretin zulümden beter bebeğim
Çekiyorum bunu anlamasan da
Varlığından haber ver yeter aşkım
Benden çok uzakta olsan da anla beni
Benim gül yüzlü asker oğlum

Hatice GÜRBÜZER
Annesinden Volkan'a Şehit Kuzuma

Bu yazdığım şiir benim Şehit meleğime aittir.
Bu yazıyı yazdığım kağıt yavrumun tarih defterinden kopardığım bir sayfadır.
Bunları atmaya bile kıyamıyorum.

TÜRKÇEM BENİM SESİM BAYRAĞIM

ANAYASA'nın 3. Maddesi

Türkiye Cumhuriyeti, ülkesi ve milletiyle bölünmez bir bütündür.
Resmî dili Türkçe'dir.
Bayrağı, şekli kanununda belirtilen, beyaz ay yıldızlı al bayraktır.
Millî marşı "İstiklâl Marşı"dır.
Başkenti Ankara'dır.

YENİ ANAYASA'DA

Başta eğitim olmak üzere bütün kamusal alanda TÜRKÇE'nin tek dil olduğu vurgulanmalıdır.

ANAYASA'nın 42. Maddesi

Türkçe'den başka hiçbir dil, eğitim ve öğretim kurumlarında Türk vatandaşlarına ana dilleri olarak okutulamaz ve öğretilemez.

TÜRKİYE KAMU-SEN
TÜRK EĞİTİM-SEN
Türkiye'nin Sendikası

www.turkegitimsen.org.tr